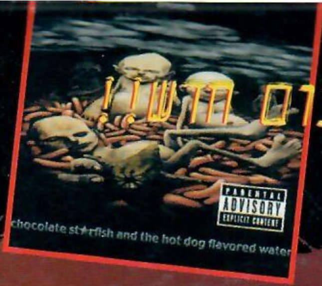
!לגליון זה מצורף דיסק חינם

לימפ ביזקיט-אלבום חדש!

גליון מס' 12. המחיר 29.90 ₪ כולל מע"מ.

ISRAELI METAL

HAMMER

ISRAELI TRUE METAL FORCE

פוסטר U.D.O.

פוסטר RHAPSODY

Helloween

Lizzy Borden ⊕ Six Feet Under

CJSS ⊕ After Forever ⊕ Hammerfall

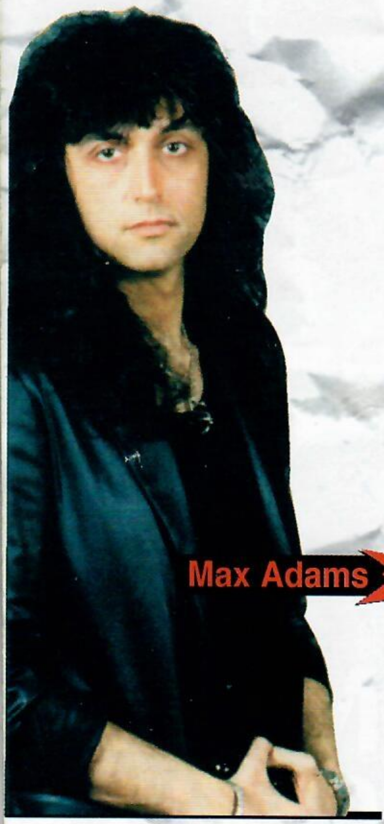
Vanize ⊕ Sigma ⊕ Symphony X

Crematory ⊕ Nevermore

LIMB MUSIC PRODUCTS proudly presents
Rhapsody
Symphonic Epic Hollywood Metal
Victory is near... Rhapsody will triumph over all!
Rhapsody
Dawn of Victory
RHAPSODY · Dawn Of Victory
Album · LMP 0010-023 CD
Release: 30.10.00
Rhapsody
Holy Thunderforce
RHAPSODY · Holy ThunderForce
Single · LMP 0009-022 CDS
ORATORY
Illusion Dimensions
Melodic Power Metal
LMP 0009-020 CD
Shadow Keep
Corruption Within
SHADOW KEEP
Corruption Within
Progressive Power Metal
LMP 0009-021 CD
Release: 06.11.00
Vanishing Point
Tangled in Dream
VANISHING POINT
Tangled In Dream
Melodic Progr. Metal
LMP 0011-024 CD
Release: 13.11.00
Mob Rules
MOB RULES
Temple Of Two Suns
Melodic Power Metal
LMP 0011-025 CD
LMP
Limb Music Products & Publishing
Limb Music Products · Postfach 60 25 20 · 22235 Hamburg · Germany
Fax: +49 (0)40-53 10 90 50 · eMail: info@limb-music.de
Internet: http://www.limb-music.de
Distributed by Music Media Israel Ltd.
P.O. Box 52043 · 67212 Tel Aviv
Music Media Israel

ISRAELI METAL HAMMER גליון מס' 12

מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, יריב פרלמוטר,
בועז בר לוי, מאור אפלבוים,
שי ברקוביץ', גידי פרסקי
איתי קרש, כרמית מזרחי

EU Correspondents
Amit Lwow
Amit@metalhammer.org
Yvette Salthouse
Yvette@metalhammer.org

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Asaf@metalhammer.org
Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
Metal Heart בולוס
Bullos@metalhammer.org

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר
Igor@metalhammer.org

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי
Dani@metalhammer.org

עיצוב גרפי
NoamRaw
Noam@metalhammer.org

עריכה לשונית
רינה חבר
Rina@metalhammer.org

כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail:info@metalhammer.org

המערכת אינה אחראית
לתוכן המודעות

מנכ"ל
גארי שניידר
Garry@metalhammer.org

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel

Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail:info@metalhammer.org
www.metalhammer.org

HEAVY METAL IS THE LAW!

Kings Will Be Kings!

GRAVE DIGGER

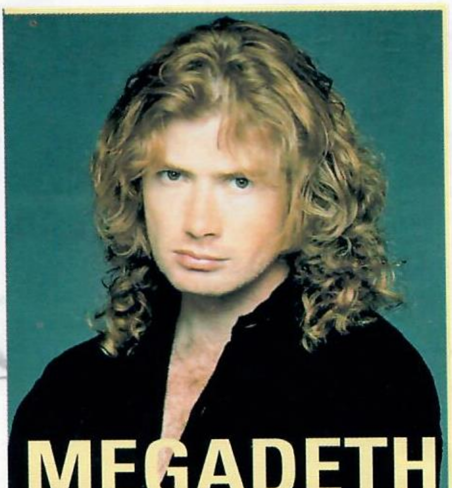

ברגע האחרון קיבלנו עדכון מ-Chris Boltendahl:

"החלטתי שלא להוציא אלבום סולו. כי אם הייתי מוציא אלבום סולו, הוא היה נשמע כמו Grave Digger. אז אני מעדיף להשקיע יותר בכתיבה לאלבום הבא של Grave Digger. יש לנו תוכניות להוציא אותו בסתיו 2001 או תחילת 2002. יש כבר שם לאלבום "Tales From The Grave" והיא יהיה אלבום נושא כמובן. אני לא רוצה לתת יותר מדי פרטים בשלב זה... מה שבטוח, זה יהיה אלבום מטאל של Grave Digger במאה אחוז! היו לנו תוכניות להוציא אלבום בהופעה חיה, שהקלטנו בהמהלך הסיבוב האחרון ב-Bochum, אבל החלטנו לוותר על זה. והסיבה היא פשוטה: היו בעיות טכניות בהקלטה ואם ננסה "לתקן" את זה באולפן, התוצאה לא תשמע כמו הופעה אמיתית של Grave Digger. גם לא שומעים טוב את המעריצים שלנו וכולם יודעים איך המעריצים שלנו משתגעים בהופעות. אולי נוציא כמה קטעים בדיסק בונוס שיצא יחד עם האלבום החדש".

MACABRE

אלבומם החדש של מלכי המטאל הרוצח Macabre יוצא לאחר ארבע שנות שתיקה!! האלבום הוא ללא ספק מהמטורפים ביותר ששמענו בשנים האחרונות. בשנת 94 הספיקה הלהקה לקיים גם הופעה אחת בישראל שיצרה ללהקה קהל מעריצים מטורף לא פחות. האלבום ממשיך להתעסק במוחם המעוות של רוצחים סדרתיים ובמעלליהם, הכל בטירוף ובהומור המקאברי והשחור והשנון כאחד. check them out !!

MEGADETH
זה לא הסוף?

בזמן ש-Megadeth היו עסוקים בלהוציא דיסק אוסף "Capitol Punishment: The Megadeth Years", שיכלול גם שני שירים חדשים, הם הספיקו לחתום על חוזה עבודה עם חברת Sanctuary הנמצאת בבעלותו של Steve Harris. החוזה תקף לתקופה של "חמישה אלבומים" ומאפשר לחברי הלהקה להשתתף בפרוייקטים צדדיים וכמו כן להעסיק מוסיקאים אחרים. עדיין לא ברור מתי ייצא האלבום הראשון של Megadeth תחת חסותו של Harris ואיך הוא יישמע. אולי יש תקווה אחרי הכל?

BRUCE DICKINSON
הולך לעשות סרטים

הוא עשה כמעט הכל: מוסיקה, רדיו, כתב ספרים, הטיס מטוסים. עכשיו הגיע הזמן לעשות סרטים. הסרט הראשון של Bruce Dickinson מבוסס על אלבומו "The Chemical Wedding" וייצא ככל הנראה בעוד שנה וחצי. נמסר לנו כי הכל כבר מוכן והצילומים יחלו בחודש ינואר.

אם כבר מדברים על סרטים - Iron Maiden יוציאו DVD שיצולם בדרום-אמריקה בדצמבר 2001.

SONATA ARCTICA

הוציאו EP חדש הנקרא "Successor" ובו שני קטעים חדשים (מצוינים!), גרסת-כיסוי מהירה ל-"Still LovingYou", עוד גירסת כיסוי ל-"I Want Out" , שני קטעים שהוקלטו בהופעה חיה בקיץ שעבר בפינלנד וגרסה חדשה ללהיט שלהם -"Full Moon".

MALEVOLENT CREATION

Malevolent Creation מביאים לנו שוב אלבום death metal איכותי ומושקע. האלבום החדש נקרא "Envenomed" - כל מילה נוספת מיותרת!

החברה ששברה את
השוק באירופה
עכשיו בישראל!
74 TRAXDATA CD-R
SILVER
12X SPEED
TRAXDATA
TRAXDATA GOLD
8X SPEED
Part No. TXG874
FIX UP
write with soft tip pen only. Do not scratch. Avoid exposure to heat or direct sunlight.
The
CD-R & CD-RW
Range
חפשו בחנויות
80 TRAXDATA CD-R
SILVER
74 TRAXDATA CD-R
SILVER 8X SPEED
TRAXDATA
www.traxdata.com

ANCIENT RITES

לאחר ההצלחה הגדולה של אלבומם האחרון "Fatherland", מצאה הלהקה בית חדש בחברת התקליטים ההולנדית Hammerheart. האלבום החדש אמור לצאת באפריל וילווה בסיבוב הופעות באירופה וגם במדינה אחת במזרח התיכון...
סולן הלהקה ביקש למסור ד"ש לכל מעריצי הלהקה בארץ ובמיוחד למי שהרחיק לכת ונסע בשנה שעברה לפסטיבל Dynamo להופעתם.

KING DIAMOND

האריך את החוזה שלו עם Metal Blade בארה"ב וחתם גם עם Metal Blade באירופה. Hal Pitino חזר ללהקה. ההרכב המחודש ייפתח בסיבוב הופעות באירופה בחודש מרץ. חודשיים לאחר מכן, King Diamond יתחיל לעבוד על אלבומו הבא שאמור לצאת בסוף אוקטובר 2001.

COC

גם הם הגיעו למשרדי Sanctuary "חמושים" בעטים ועורכי-דין כדי לחתום על חוזה עם מר Harris. לא ברור אם הוא היה זה שגרם לשינוי בכיוון, אבל האלבום החדש נשמע הרבה יותר רך ו"ידידותי לסביבה" מקודמיו.
"Volume Dealer", כך נקרא האלבום, הוקלט והופק תוך עשרים ושמונה ימים בארה"ב.
Pepper Keenan כבר מנסה להסביר את פשר השינוי (שאגב די דומה לשינוי ש-Metallica עשו באלבום השחור), ובינתיים זה לא נשמע משכנע: "השקענו הרבה מאמצים באלבום הזה. אנחנו לא רוצים להיות נורמלים. יקח לכם יותר מהקשבה אחת כדי "להיכנס" לאלבום הזה. אנחנו כותבים בשבילנו, תמיד עשינו זאת". לא ממש משכנע, נכון?

CHILDREN OF BODOM

מוציאים בקרוב את אלבומם השלישי שנקרא "Follow The Reaper". האלבום הופק על ידי Peter Tugtgren (Hypocrisy) וכולל תשעה קטעים חדשים. ללא ספק, האלבום החדש של Children of Bodom יהיה האלבום החם בחורף הקר הזה. חפשו אותו ב-6 לפברואר בחנויות!

CHINCHILLA

זה השם שתצטרכו לזכור!

למרות השם הכמעט מגוחך, החבר'ה האלה משחררים אלבום פצצה בסוף החודש. "Madness" הוא באמת אלבום מעולה, לסיים את שנת 2000. השיר שנמצא באוסף המצורף הוא רק חלק קטן מהחגיגה הכוללת. כל הכבוד ל-Metal Blade על הבחירה המצויינת.

RAGE

גם הם נמצאים בהקלטות בימים אלה. מה שמתגלה הוא ש-Victor Smolski "השתלט" על הכתיבה ו-Peavy, המייסד והמנהיג של הלהקה, תרם מעט-מאד לאלבום החדש. מסקרן לדעת איך הדבר הזה יישמע.

The Avalon Chalange

10 דיסקים חתומים

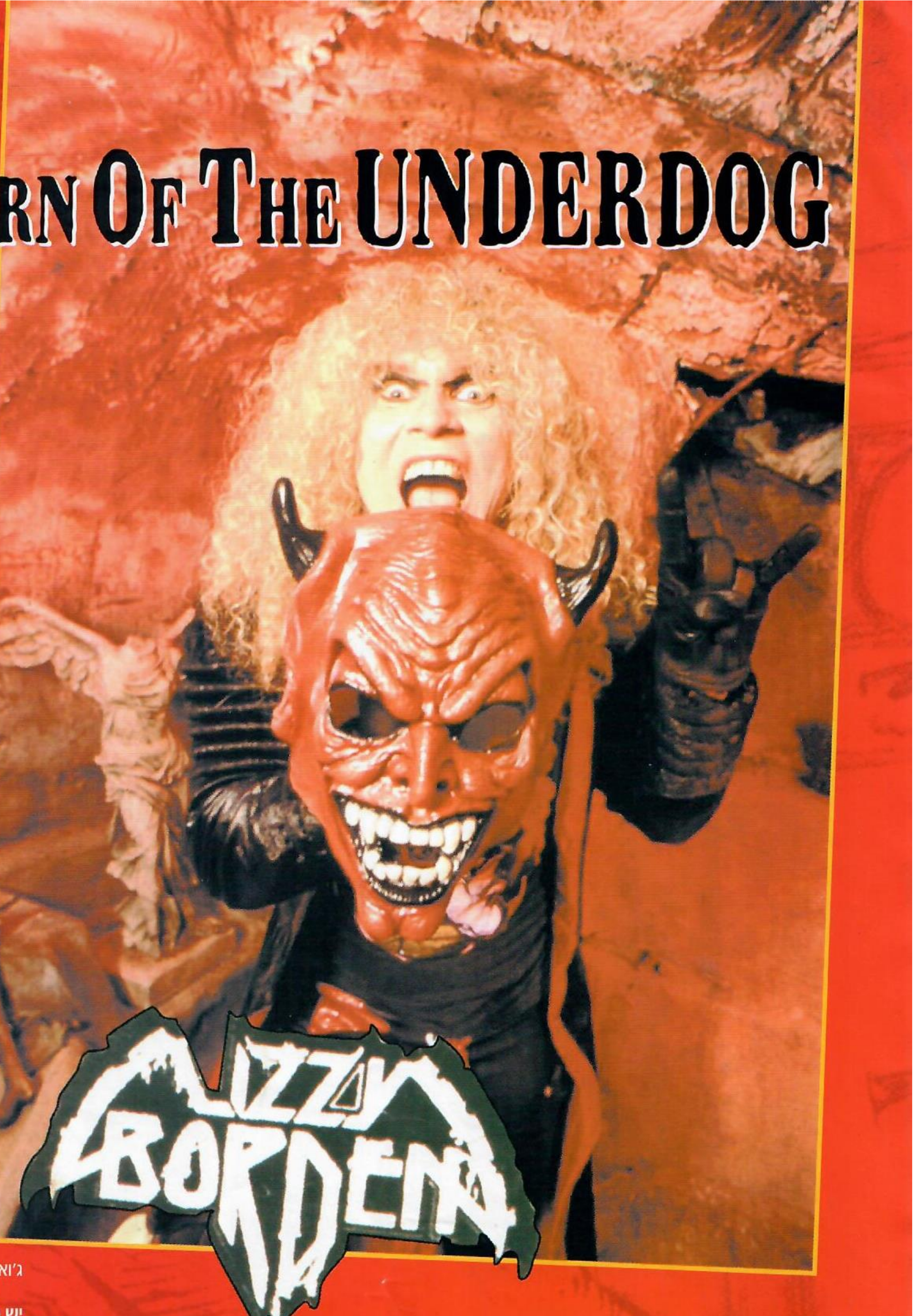
ממתינים למי שיודע את התשובות לשאלות הבאות:

1. מי הפיק את האלבום החדש של Avalon?
2. ציין עוד הפקה אחת של אותו מפיק?
3. כמה אלבומים הוציאה Avalon?

את התשובות נא לשלוח בכתב או e-mail לכתובת המערכת. מהר.

THE RETURN OF THE UNDERDOG

Lizzy Borden האנדרדוג של המטאל בשנות השמונים, האיש שעשה הארד רוק תיאטרלי ומתריס, שהעלה לבמה כוכבות פורנו וניפף בג.רזינים נוטפי דם מול הקהל בהופעות, מקים מחדש את הלהקה שלו ויוצא באלבום חדש, "Deal With The Devil". בראיון הוא נשמע מופתע ואפילו נבוך מכך שהמוסיקה שלו כבר לא מעוררת כל כך הרבה חילוקי דעות. הוא מצהיר שהוא מלא תקוות לעתיד, אבל נשמע גם זהיר ומסויג, למוד אכזבות מן העבר.

ערב טוב Lizzy, מה העניינים באל.איי?
חם כמו בתנור. אני מחכה כבר לגשם.

באמת? אני שונאת גשם.
אני מת על גשם. גשם זה דבר נפלא.

הופתעתי מאד לקבל את האלבום החדש שלך, "Deal With The Devil". עבר המון זמן מאז "Master Of Disguise", מעל עשור מאז ששמענו מהלהקה.
עבורי זה כאילו עברו רק שנתיים. אחרי שנכנסנו לסטודיו והתחלנו לעשות חזרות, הכל הלך מהר מאד. זה היה פיצוי על כל הזמן שעבר.

מה עשית בעשר השנים האחרונות?
אחרי סיבוב ההופעות שעשינו בקיץ 1992, הלהקה התפרקה והיינו בהליכים של תביעה משפטית. באיזשהו שלב הכל הפך להיות פשוט יותר מדי עבורי והרגשתי שאני חייב לעשות הפסקה. לקחתי שנה חופש, אחר כך הקמתי להקת glitter rock, בשם Diamond Dogs. הקלטתי איתם כמה שירים, שבטח יצאו מתישהו בעתיד. לפני שנתיים הרגשתי שזה הזמן הנכון לחזור ולהקים את Lizzy Borden.

אני חייבת להגיד שהאלבום הזה הוא ההפתעה של הקיץ עבורי, הוא פשוט מצוין.
תודה רבה לך. אני באמת מופתע לטובה. זו הפעם הראשונה שאנחנו מקבלים תגובות כל כך חיוביות וחמות.

המילים באלבום החדש שונות מאלה שבקודמים לו. הן יותר תיאטרליות והומוריסטיות.
תהליך הכתיבה והדרך שבה אני כותב את השירים לא השתנו. אני מתייחס לכל אלבום כאל הרפתקה חדשה והרעיון המרכזי משתנה למעשה בכל אלבום ואלבום לפי מצב הרוח שאני נמצא בו באותה תקופה.

מה כן השתנה מבחינה מוסיקלית באלבום הזה?
הפעם עבדנו באולפן הקלטות משלנו, מה שהיווה שינוי מאד משמעותי. האלבום הוא עדיין תיאטרלי כמו קודמיו, אבל הרבה יותר אנרגטי ובקצב מהיר יותר. לא רציתי לעשות עוד פעם את Master of Disguise, אף על פי שאני אוהב אותו מאד.

גם התיפוף הפעם נשמע שונה, אף על פי שזה אותו בחור, Joey Scott, שהולך איתך כבר הרבה שנים.
שוב, מפני שהיה לנו אולפן הקלטות משלנו, ג'ואי פשוט עשה ריפים באלבום וזו התוצאה.

יש מקהלת ילדים מעניינת בשיר "The World Is Mine".
(קצת נבוך) אלה כל האחיינים והאחייניות שלי והחברים שלהם.

איך התגלגלו העניינים שחתמתם שוב בחברת Metal Blade, שבה הייתם חתומים גם בשנות השמונים?
Bryan Slagel, הבעלים של Metal Blade, היה תמיד חבר טוב שלי וכל הזמן ניסה לשכנע אותי לחזור. אבל אני רציתי לחכות לרגע הנכון בשבילי, רציתי להיות מוכן מבחינה נפשית, בעיקר לאור כל אכזבות העבר.

אני מבינה שעדיין אין לכם מנהל. אתה חושב שזו הסיבה לאכזבות האלה שהזכרת?
אין לי שום ספק! אין לנו מנהל ומעולם לא היה לנו. מנהל היה יכול לעשות את החיים שלי להרבה יותר קלים, אבל יש לי בעיה רצינית למצוא את האדם הנכון. אני רוצה מנהל טוב ושיהיה גם יצירתי. הבעיה עם מנהלים היא שהם מתחלקים לשני סוגים: מצד אחד הטובים והמצליחים ומצד שני כל השאר. מכיוון שאני לא עושה

LiZZY BORDEN

האנדרדוג של המטאל בשנות השמונים, האיש שעשה הארד רוק תיא־טרלי ומתריס, שהעלה לבמה כוכבות פורנו ונופף בגרזינים נוטפי דם מול הקהל בהופעות.

death metal או מטאל מסחרי או hot metal, אלא דברים שונים, אני לא מושך תשומת לב מכיוון המנהלים הטובים . מצד שני אני לא מוכן להגביל את עצמי ולהתפשר על המנהלים מהסוג האחר. תמיד היתה לי בעיה למצוא מישהו טוב באמת לתפקיד.

"Deal With The Devil" היה אמור לצאת מוקדם יותר השנה, בפברואר אני חושבת. למה העיכוב?
למפיק שלנו (*Eliott Solomon, שהפיק גם את "Master Of Disguise"-כ.מ*) היו הרבה בעיות אישיות ובנוסף לכך הוא גם עובד עבור חברת סרטים. בשלב מסויים המצב הגיע לזה שהוא היה יכול להגיע לעבוד איתנו רק בסופי שבוע. כשהיה כבר ברור שלא נספיק להוציא את האלבום בזמן, החלטנו פשוט להאט את הקצב ולעשות את הדברים כמו שצריך. רצינו מאד והשתדלנו שהאלבום יצא עוד השנה. באיזושהי נקודה חששנו מאד שלא נצליח לעשות את זה, כמעט פספסנו.

התחלתם כבר להופיע. ניגנתם בפסטיבל Wacken בגרמניה ועשיתם גם שתי הופעות באריזונה ובלאס וגאס.
כן, ההופעות היו טובות מאד. למעשה עשינו את שתי ההופעות בארצות הברית כהכנה לפסטיבל Wacken אבל נהניתי מאד, במיוחד מההופעה בלאס וגאס, כי זה תמיד משהו מיוחד להופיע שם.

מה הן התכניות שלכם לגבי סיבוב הופעות?
אנו יוצאים לסיבוב הופעות "Deal With The Devil" בארצות הברית ובאירופה. אנחנו מצפים מאד להופעות באירופה. העובדה שמעולם לא הופענו באירופה, פרט לגרמניה, תמיד היתה נקודה כאובה עבורי, מפני שהתקשורת שם מאד תומכת ותמיד קיבלנו תגובות חיוביות משם. אני מקווה מאד לבלות את חג המולד באירופה. כרגע אנחנו בשלב של חיפוש אחר סוכנים ויזמים גם עבור הסיבוב האירופי וגם עבור ארצות הברית. זה חשוב לי מאד שתהיה לי הרגשה טובה לגבי כל דבר, שזה ייראה נכון, שהאנשים שנעבוד איתם יהיו טובים, שננגן עם להקות הנכונות עבורנו.

יש לך כבר שמות של להקות שתופיעו איתן?
לא. שום דבר עוד לא סגור.

ההופעות שלכם תמיד היו תמיד מאד תיאטרליות ועתירות אפקטים? איך ייראה המופע של Deal With "The Devil?"
הקונספט והרעיון המרכזי של המופע עדיין בשלבי בנייה והם נשמרים בסוד.

אתה יכול לספר לי סוד.
לא...אני לא יכול.. בחייך...זה סוד.

בטח שאתה יכול.
טוב, אני יכול להגיד לך שחצי מהמופע יכלול שירים חדשים והחצי השני שירים ישנים. כל השאר באמת עדיין לא סגור והפאזל כולו עדיין בתהליך של הרכבה.

אני חייבת להגיד את זה. נשבר לי המיתוס של Lizzy Borden- ילד רע-שונא נשים.
אני שונא נשים?! מה פתאום. אני אוהב נשים מאד. תראי לי שיר אחד שבו אני מפגין שנאה כלפי נשים. אני פשוט מעדיף לכתוב על הצד האפל של מערכות יחסים ולא לשיר שהכל תמיד בסדר. זה יותר מענין.

אתה נשמע ממש כמו השכן ממול.
אם הייתי אי פעם בחיים האיש שאני על הבמה, הייתי עכשיו מת. זו פשוט דמות שאני מציג, אני לא מתנהג ככה.

ושאלה אחרונה - עכשיו, כשאתם חוזרים ומתכננים הופעות במקומות חדשים. יש סיכוי אולי שנראה אתכם גם באזור שלנו?
אני הייתי רוצה מאד לבוא. אנחנו תמיד מעוניינים לנגן בכל מקום. זה רק עניין של ארגון ושל כסף. פעם אחת כמעט הופענו בטורקיה, אבל בסופו של דבר זה לא יצא לפועל כי היתה שם מלחמה או משהו כזה.

תודה רבה Lizzy ובהצלחה עם האלבום ובסיבוב ההופעות.
תודה רבה לך. אני מקווה לראות אותך באחת ההופעות שלנו.

כרמית מזרחי

KILLER CLASSICS

Six Feet Under מוצאים בימים אלה אלבום חדש שהוא למעשה אלבום covers הנקרא "Graveyard Classics". מה הביא את מובילי ה-death metal לעשות את גרסאות הכיסוי ללהקות כמו Black ,Accept Sabbath או Savatage? זאת ניסינו לברר עם הסולן של Six Feet Under ChrisBarnes.

הי Chris מה שלומך?
בסדר גמור, מה קורה אצלכם?

לא הרבה, אתם אלה שמביאים את החדשות!
אם אתה אומר...

איך בכלל הגעתם לרעיון הזה - להוציא אלבום גרסאות כיסוי?
הרעיון הזה היה אצלנו בתכנון כבר שלוש שנים. בעבר כבר עשינו ניסיונות והכנסנו פה ושם covers ולדעתי הגיע הזמן לאחד אותם ולהוציא אלבום שלם. אנחנו תמיד עושים covers בהופעות ואנשים תמיד שואלים "למה שלא תעשו את זה?" או "למה שלא תעשו את השיר ההוא?". נראה לי שגם המעריצים אהבו את הרעיון. גם העיתוי היה מתאים. לא מזמן סיימנו סיבוב הופעות "Maximum Violence" ועוד לא התחלנו לעבוד כמו שצריך על האלבום הבא, כך שזה היה מתאים לנו עכשיו.

אחת ההופעות האחרונות של אותו הסיבוב היתה ב-Wacken?
נכון, זה היה אדיר! תאר לעצמך שאתה מופיע מול שלושים-ארבעים אלף איש! זה באמת החלום שהתגשם!

לדעתך יש הבדל בין הקהל האירופאי והקהל האמריקאי?
הקהל האירופאי הוא יותר מסורתי, יותר נאמן. האמריקאים הם יותר מושפעים מכל מיני סגנונות, היפ הופ, הארדקור וכו'. האמריקאים הם יותר פתוחים גם לערבוב של סגנונות, האירופאים הם יותר מאמינים בסגנון מסויים שהם אוהבים. אני חושב שאלה הם ההבדלים.

בוא נחזור ל-"Graveyard Classics". כמה זמן לקח לכם להקליט ולהפיק את הדבר הזה?
האמת היא שאספנו את השירים במהלך השנה והתחלנו להשתעשע איתם. כך שלקח לנו בערך שנה לבחור את השירים, לעשות חזרות וכו'. היתה לנו הפסקה של שבועיים בין הסיבוב העולמי לבין הסיבוב האמריקאי וניצלנו את הזמן להקלטות. ידענו מראש שלא יהיה לנו הרבה זמן באולפן כך שהיינו מוכנים: עשינו הרבה חזרות כשהיינו ב-tour, היינו די מוכנים.

Brian Slagel (הבעלים של Metal Blade) הגיע יחד אתכם לאולפן כדי לעזור לכם בהפקה?
כן, הוא עוזר המון ברגעים האלה! Slagel הוא כמו החלק החסר בפזל כשאתה נמצא באולפן. יש לו בהחלט "אוזן למטאל". הוא מבין היטב את מה שאנחנו רוצים לעשות, הוא לא מנסה לשנות דברים.

במילים אחרות מה שאתה אומר זה שהוא לא ממסחר אתכם?
בכלל לא! הוא באמת מבין אותנו ואת הצרכים שלנו. זה בכלל לא הנושא כאן כי אחרי שהוא עמד בראש החברה במשך שתיים-עשרה שנה, הוא מבין היטב מה צריך לעשות ואיך צריך לעשות דברים. "Graveyard Classics" הוא אחלה אוסף של שירים קלאסיים.

האם אתה מודע לכך שרוב המעריצים הצעירים של Six Feet Under בחיים לא שמעו על להקות כמו Savatage, Accept או AC/DC?
בהחלט! אני בהחלט מודע וער לעובדה הזאת!

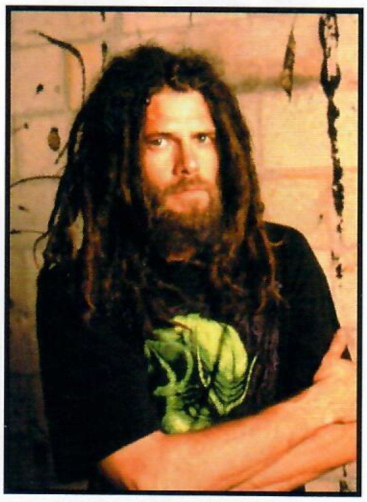
הילידים האלה, אין להם מושג מאיפה לקחתם את השירים האלה!
אני יודע, אני בהחלט מסכים איתך.

אז בוא נעבור שיר-שיר וספר לנו מי בחר בכל שיר, מי גדל על זה ואיך הדברים התגלגלו. נתחיל מהשיר הראשון - "Holocaust".
זה היה השיר הראשון שבחרנו לאלבום הזה. אני אישית מעולם לא הייתי מעריץ שרוף של Savatage, אהבתי כמה מהשירים שלהם אבל לא מעבר לזה. אבל שאר החבר'ה (Terry, Greg, ו-Steve), הם היו אלה שהעריצו את Savatage. אתה יודע, גם Savatage באו מפלורידה וכל זה... אני אהבתי את הריף בשיר הזה.

מי בחר בשיר הזה, Steve?
לא. אני חושב שכולנו בחרנו בו.

"TNT" של AC/DC?
יום אחד ישבנו ולא ברור איך, אבל השיר הזה עלה פתאום. כולם אוהבים את המילים בשיר הזה.

הוא גם פשוט לביצוע...

לא כל כך פשוט לסולן! ניסיתי לשנות את השירה וזה לא היה פשוט. זה היה מעניין, אך לא פשוט.

"Sweet Leaf" של Black Sabbath?
אוו...... "Sweet Leaf" אני לא זוכר מי הציע את השיר הזה. יש בו אחלה מילים, על גראס וכמו שאתה מבין, לי אין בעיה בכלל לשיר על זה חה..חה.. אבל ברצינות זהו שיר קלאסי של Black Sabbath וניסינו להיצמד לגרסא המקורית. כמובן שהשירה נשמעת אחרת.

אם כבר מדברים על מילים, הייתי מעדיף את השיר הבא - "Son Of A Bitch".
אני בחרתי בשיר הזה! ישבנו ודיברנו על Accept ואני הצעתי את "Son Of A Bitch" כי מאד אהבתי את השירה המקורית של Udo. אני זוכר ששמעתי את השיר הזה בפעם הראשונה ב-84-85. הייתי אז בפלורידה והשיר הזה הציג בפני סגנון שירה שונה, סגנון ממש כבד. וכשדיברנו על Accept, מיד הצעתי את "Son Of A Bitch".

עקבת אחרי הקריירה של Udo בשנים האחרונות?
לא ממש. לפני חמש-עשרה שנים מאד אהבתי את זה, את הסגנון המסוים הזה של המטאל וזה היה נכון לאותה תקופה. בשלב מסויים של חיי, התחלתי להקשיב לכל מיני סוגים אחרים של מוסיקה. אבל אם אנחנו מדברים על אמצע שנות השמונים, הפכתי להיות מעריץ של Accept אחרי שהם הוציאו את "Balls To The Wall".

"Exodus"?
מה זה היה, "Pirahna", נכון?

כן.
זה היה השיר האחרון שהחלטנו להכניס לאלבום. Terry הציע את השיר הזה. אתה לא יכול לשכוח את הוידיאו "Ultimate Revenge" עם Slayer, Exodus ו-Venom. אז Terry אמר לנו שהוא רוצה את "Pirahna" וזה מה שעשינו.

"Steppin Stone"?
זה השיר שישב חזק אצלי בראש מ-1986. ראיתי את Sex Pistols בהופעות כמה פעמים והשיר המסוים הזה נכנס בי חזק!

"Confused"?
Terry בחר את זה, תאמין או לא הוא

הקהל האירופאי הוא יותר מסורתי, יותר נאמן. האמריקאים הם יותר מושפעים מכל מיני סגנונות, היפ הופ, הארדקור וכו'. האמריקאים הם יותר פתוחים גם לערבוב של סגנונות, האירופאים הם יותר מאמינים בסגנון מסויים שהם אוהבים. אני חושב שאלה הם ההבדלים.

מעריץ שרוף של Angel Witch. אני מעולם לא התחברתי אליהם, אבל הוא - חבל על הזמן! הוא הביא את השיר הזה, הקשבנו והחלטנו לעשות את זה. אני רק ניסיתי לשנות את השירה.

אני חייב לציין שהצלחת.
כן, אה? אתה רואה, אפשר להצליח אם רוצים... חה...חה..

Dead Kennedys - לדעתי זאת בחירה מוזרה.
מוזרה? לא יותר מוזרה מ-"Smoke On The Water"! אני גדלתי על Dead Kennedys, אני גדלתי על הרבה דברים, על תערובת של סגנונות ותמיד רציתי לעשות שיר אחד שלהם. כך שהדבר הראשון שצץ לי בראש היה "California Uber Alles". זהו שיר קלאסי.

נעבור לעשן?
Smoking On The Water, אה?

חשבתי שזה היה "Smoke On The Water" על המקום הקטן ההוא בשוויץ ולא על המים בבאנג שלך!
חה.. חה..חה.. זה היה מצחיק! טוב, תראה, זהו שיר הכי קלאסי שיש. היה לנו קשה מאד לבצע אותו כי זה שיר קלאסי ואתה לא יכול להרשות לעצמך לעשות מזה חרא של עבודה. ועוד דבר אחד הקשה עלי: כשהתחלתי לקרוא מילים של "Smoke On The Water" , זה היה כל כך מפגר!

אתה מתכוון לסיפור עצמו?
כן, זה נשמע כמו: התעוררתי בבוקר, יצאתי מהחדר, הלכתי למכולת. חה...חה.. אבל בסופו של דבר הוא יצא ענק. זה השיר היחיד שהיו לי חששות לגבו, אבל הוא יצא גדול! אני מאד מרוצה מהתוצאה.

"Blackout"?
רצינו להכניס שיר אחד של Scorpions ובערך באותו זמן שאלתי את John Bush (Anthrax ,Armored Saint) אם הוא מעוניין להקליט איתנו שיר אחד או שניים. התחלנו לדבר והחלטנו שנקליט ביחד שיר של Scorpions. אני לא בדיוק זוכר מי הציע את "Blackout", אבל מה זה משנה. זה יצא טוב, השירה של John ושלי יצאה טוב וזה מה שחשוב!

Jimi Hendrix?
"Purple Haze"-דווקא Slagel היה זה שהציע לנו לקחת את השיר הזה. אין לי מושג למה, זה פשוט עלה בשיחה. אתה יודע זהו עוד שיר קלאסי אחד שלדעתי כל אחד מכיר. אני אישית מאד אוהב בלוז וכל הדברים האלה.

"In League With Satan"?
זה היה רעיון שלי. הייתי מעריץ הכי גדול של Venomבימים עברו.

יצא לך לשמוע את אלבומם החדש?
לא, לא שמעתי אותו, אבל "In League With Satan" ו-"Black Metal" היו ונשארו שני האלבומים האהובים עלי. אני מאד אוהב את השיר הזה, לדעתי זה אחלה של שיר! אני זוכר את התקופה כשישבתי עם האוזניות על הראש, חושך מוחלט, פול ווליום והקשבתי ל-Venum!

או. קיי., נשארו לי שאלות סטנדרטיות!
תרגיש חופשי!

מה קורה עם ה-tour הבא?
אנחנו לא מתכוונים להופיע עד שהאלבום החדש ייצא. אני מקווה שהוא ייצא בקיץ 2001.

עשיתם כבר הכנות?
לא ממש, אנחנו נמצאים בשלב של "איסוף רעיונות". יש לי לפחות מאה שמות של שירים, חמישה או שישה שמות לאלבום עצמו, כך שצפויה לנו עבודה קשה. אנחנו רק מתחילים לכתוב.

אתה עדיין בקשר עם החברה מ-Cannibal-Corpse? עקבת אחרי מה שהם עושים בחמש שנים האחרונות?
לא שמעתי מהם במשך חמש שנים, עד שנפגשנו בשנה שעברה ב-Wacken. הכל היה בסדר, אין hard feelings בשני הצדדים, הכל הסתדר בסוף... עכשיו כולם מרוצים ממה שהם עושים...אנחנו הלכנו בדרכים שונות מבחינה מוסיקלית. הם מצליחים, אנחנו מצליחים - וזה מה שחשוב. יצא לנו גם להופיע פעם אחת ביחד כאן בפילדלפיה וזה היה יפה. אני חושב שהמעריצים מאד נהנו כי הם זכו לראות את שתי הלהקות ביחד.

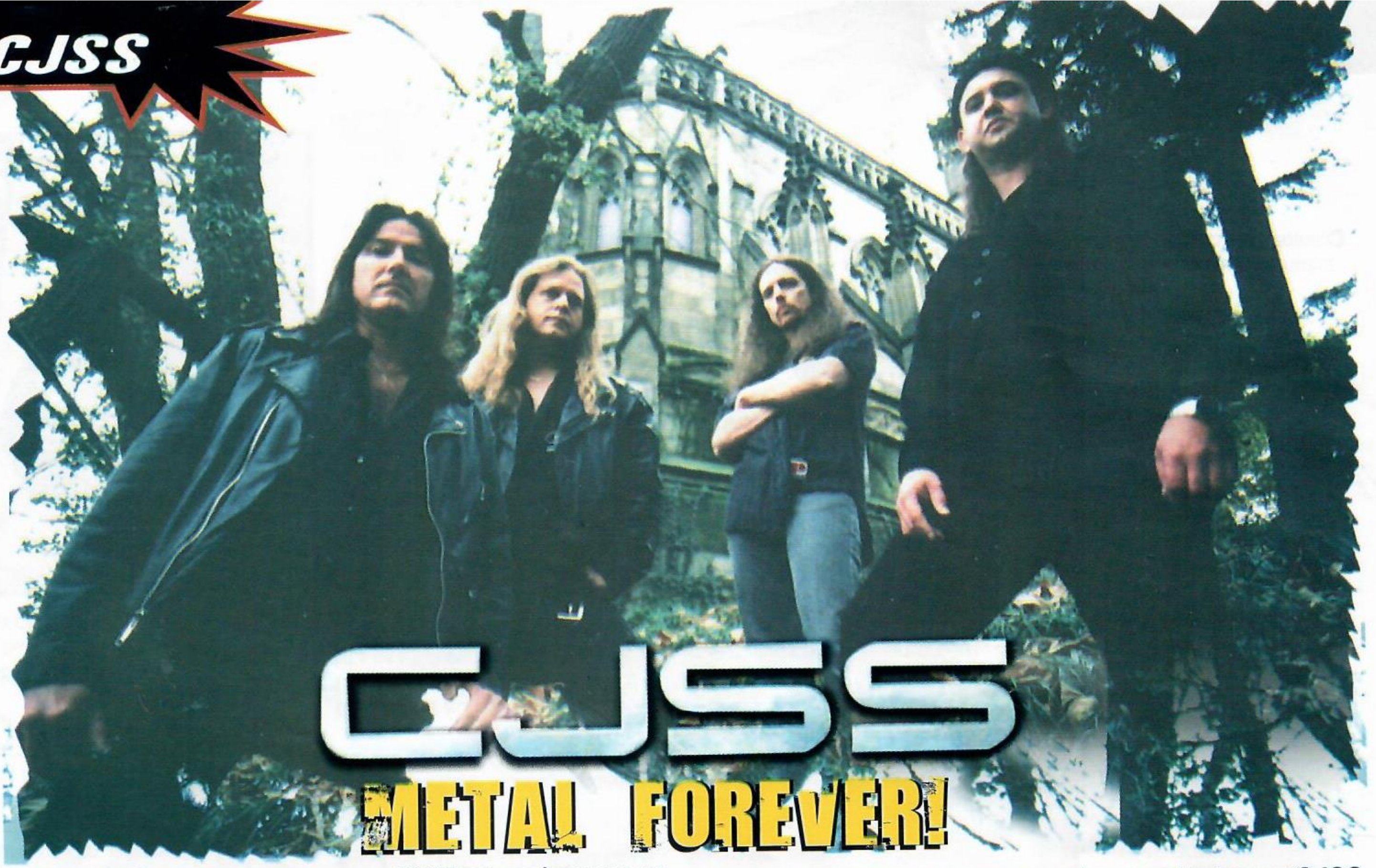
לדעתי, המעריצים ישמחו מאד לראות את שתי הלהקות בסיבוב הופעות משותף.
זה היה יכול להיות גדול, אבל... לא נראה לי שהם רוצים לעשות את זה.

מי?
הלהקה השניה.

אם זה יקרה, אני מבטיח לך שהמעריצים הישראלים בטוח ישמחו מאד.
הלוואי והם היו רוצים לעשות את זה!

באם זה יקרה או לא, אני מאחל לכם הצלחה ומי יודע? אולי בשנה הבאה...?
שמעתי את זה פעם..חה..חה.. בירושלים

CJSS
METAL FOREVER!

CJSS פרצו לעולם המטאל באמצע שנות השמונים עם שני אלבומים מצוינים שיצאו לאחרונה במהדורה מחודשת על גבי דיסק אחד "2-4-1". הרבה אנשים שהיו בענייני המטאל האמריקאי לא הבינו אז מדוע הלהקה, ששחררה לעולם את הלהיט שהפך ל"אבן דרך - סלע קיומנו" - "Metal Forever", הפסיקה לפעול. David Chastain - המנהיג והגיטריס נשאר פעיל לאורך כל התקופה הזאת והיה המוח מאחורי להקות כמו Zanister ו-Chastain. האלבום החדש של CJSS הוכיח שוב כי David Chastain מספק תמיד סחורה טובה. לפניכם הראיון שהעניק לנו David Chastain.

קודם כל, תרשה לי להודות לך על כך שהסכמת להקדיש לנו מזמנך, אתה איש עסוק, נכון?
זה מה שאומרים...

אני מתכוון להרבה פרוייקטים שלך שנדבר עליהם בהמשך. אבל רציתי להתחיל מהאלבום החדש של CJSS. איך הגעתם למסקנה להוציא אלבום חדש אחרי ארבע-עשרה שנים שהלהקה לא היתה פעילה בכלל?
אחרי שהוצאנו את שני האלבומים הראשונים, המשכנו לכתוב שירים ולהקליט דמויים. בתקופה בין 1988 ו-1992 היו לנו בסביבות חמישים שירים מוכנים ואלה היו ממש שירים טובים! לצערנו לא יצא לנו להוציא אלבום אז... עכשיו הגיע הזמן להוציא אלבום חדש, רצינו לוודא שהמוסיקה שלנו תהיה איכותית כמו שהיא היתה לפני עשר שנים והיה גם חבל לוותר על השירים ההם. מה שקרה הוא ששלחנו את השירים לחברת התקליטים כדי שהם יוכלו לבחור אילו מהשירים ייכנסו לאלבום. השירים האלה נכתבו בין 88 ו-92.

אבל הקלטתם אותם עכשיו?
כמובן! עשינו קצת שינויים פה ושם, והקלטנו אותם לפני כמה חודשים.

מה היתה הסיבה לכך שלא הצלחתם להוציא אלבום אז, בסוף שנות השמונים-תחילת שנות התשעים?
כמו שאמרתי לך כבר, הכוונה היתה להוציא אלבום, אבל... פשוט היו לנו יותר מדי בעיות...

בלהקה?
כן, אף אחד לא שנא אף אחד או משהו כזה... Russell הסולן שלנו פשוט החליט להתנתק, כך ש-CJSS לא הוציאו עוד אלבומים עד עכשיו.

אני חשבתי שהסיבה היתה חוסר עניין בלהקה מצדה של התעשייה שהתרחקה מהמטאל והתחילה לשווק דברים אחרים.
גם זה באיזשהו מקום נכון, אל הסיבה העיקרית היתה שהסולן פגש איזו אישה והמוסיקה כבר לא היתה חשובה לו. לא רבנו או משהו כזה, הוא פשוט החליט לא לעשות מוסיקה יותר. אני המשכתי בדרכי והעברתי את כל האנרגיות שלי ל-Chastain.

עדיין לא הבנתי איך עלה הרעיון לאחד את הלהקה מחדש ולהוציא את "Kings Of The World".
כמו שאתה יודע, בשנה שעברה יצא האלבום "2-4-1", שזה בעצם שני האלבומים שלנו על גבי דיסק אחד. פתאום התברר שאלה שהיו איתנו אז, זוכרים אותנו ואלה שלא הכירו אותנו, אהבו את האלבומים האלה. לאט לאט התחלנו להופיע, והרגשנו שהקסם חוזר וחשבנו שזה הזמן להוציא אלבום. אני הפצתי שמועה שהלהקה מעונינת להוציא אלבום חדש ומיד קיבלנו מספר הצעות מחברות גם מארה"ב וגם מאירופה. בחרנו ב-Pavement והקלטנו אלבום לא מזמן.

מה התוכניות לעתיד לגבי CJSS?
לגבי CJSS, אנחנו צריכים לראות איך מתקבל האלבום גם מבחינת המכירות, לפני שנכנס להרפתקה החדשה. אין לנו שום בעיה לכתוב שירים חדשים כרגע. נחיה ונראה.

אם כבר הוצאתם אלבום ואתה לא פוסל אפשרות לאלבום נוסף. זה אומר ש-Russel מוכן לשיר עוד פעם?
כן. עבר הרבה זמן. הוא חזר למה שהוא היה פעם.

תשמע, קיבלתי לא מזמן דיסק מאד מוזר, מה שהיה מוזר בו שאתה מעורב בסגנון די מפתיע לגבי בן-אדם שהיה עסוק כל חייו ב-metal שכתב את "Metal Forever". אני מתכוון ל-"Southern Gentlemen", שהוא אלבום בלוזי לחלוטין! ספר איך זה קורה לאנשים!!?
חה.. חה..חה... כן זה היה שונה.. חה..חה.. זה לא סוד שאני הייתי מעורב רוב הזמן עם Chastain והזמרת שלנו התחתנה, נכנסה להריון.. אתה יודע, כל החבילה. אני, הבסיסט והמתופף רצינו לעשות משהו כל עוד היא נעדרת מהלהקה. אני לא יכול להגיד שאני לא נהנה לנגן בלוז. אל תשכח שיש הבדל עצום בהרגלים המוסיקליים בין ארה"ב לבין שאר העולם.

כלומר?
כאן בארה"ב זה הסגנון שמתקבל בכל מקום. הביקורות הכי טובות שהיו על העבודה שלי כמוסיקאי היו דווקא על Southern Gentleman! עכשיו אתה מבין איפה אנחנו נמצאים?

מה שאתה אומר הוא, שהרבה יותר קל למכור דבר כזה לרבים מאשר מטאל טהור?
בהחלט! עד כמה שזה עצוב... זה גם נכון. אבל אני חוזר ואומר שאין לי בעיה לכתוב סוג כזה של מוסיקה. אני לא מאמין שהייתי מסוגל לעשות פופ, דאנס או דברים כאלה.

משמיעים את "Southern Gentlemen" ברדיו?
כן, בטוח.

דרך אגב, אתה מעולם לא שרת. איך פתאום הפכת לזמר ב-"Southern Gentlemen"?
תאמין או לא, ניסינו כמה אנשים, בערך עשרה שהיו אמורים לשיר. פשוט יצא ככה שהקול שלי התאים הרבה יותר טוב ללהקה הזאת מהקולות של האנשים שניסינו. אני לא טוען שאני הזמר הכי טוב בעולם חה...חה.., אבל זאת המציאות. עוד פעם, אנחנו לא נמצאים באירופה. האמריקאים רגילים לראפ, גראנג' וכל הדברים האלה. הם לא רגילים לשמוע מישהו שר באמת. הם לא רגילים ל-clear vocals. אף אחד לא שמע פה דברים כאלה! כך שאם אתה מסוגל לשיר לא הכי טוב, אבל מספיק טוב כדי שזה יתאים למוסיקה, אתה יכול להיות זמר כאן!

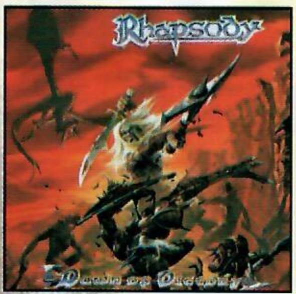
מה, אתם בכלל לא חשופים למאטל האירופאי?
ניתן להשיג את הדברים שאתה מדבר עליהם, אבל לא הרבה אנשים אוהבים את זה כאן.

כי אף אחד לא מקדם את זה כמו שצריך?
כן! קח לדוגמא את האלבום החדש של Iron Maiden שמכר כאן מאה וחמישים אלף עותקים. אני הייתי מאד שמח למכור מאה וחמישים אלף עותקים, אבל להקה בסדר גודל של Iron Maiden! כל מפגר, כל להקה כמו Limp Bizkit מסוגלים למכור כאן חמישה-שישה מיליונים רק בשבוע הראשון. וזה מה שמשדרים כאן ברדיו וב-MTV ואתה אף פעם, אף פעם לא שומע שהם מנגנים את Iron Maiden. אם אתה אף פעם לא שומע את Iron Maiden, איך אתה מצפה שישמעו כאן דברים אחרים, כמו HammerFall למשל?

שמעת את Maiden החדש?
בטח! אהבתי אותו מאד! לדעתי זה האלבום

המשך בעמוד 27

METAL HAMMER ISRAEL VOL. 12 What's On Your CD:

HOLY THUNDERFORCE
RHAPSODY
DAWN OF VICTORY
LMP

KINGS OF THE WORLD
CJSS
KINGS OF THE WORLD
Pavement Music

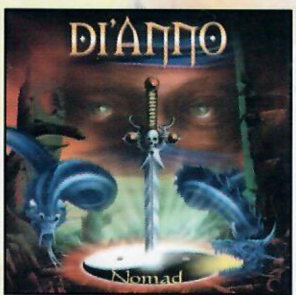
WORMWOOD
EASY RIDER
EVILUTION
Locomotive Music

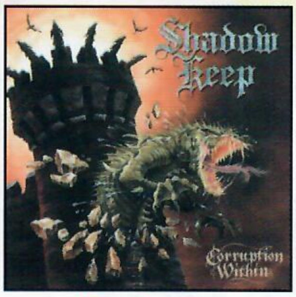
FIGHT
CHINCHILLA
MADNESS
Metal Blade Records

FALLEN ONE
IMAGIKA
AND SO IT BURNS
Massacre Records

MAD MAN IN THE ATTIC
DI'ANNO
NOMAD
Perris Records

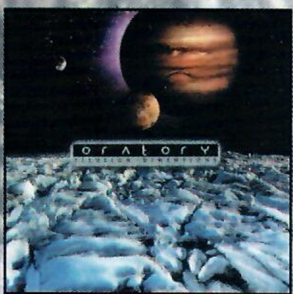
DARK TOWER
SHADOW KEEP
CORRUPTION WITHIN
LMP

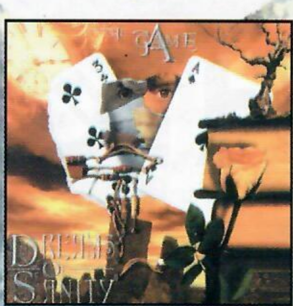
COMMUNION AND THE ORACLE
SYMPHONY X
V
InsideOutMusic

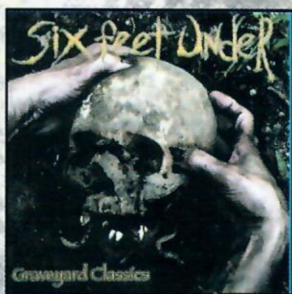
DEVIL'S MISTRESS
WARMEN
UNKNOWN SOLDIER
Spinefarm Records

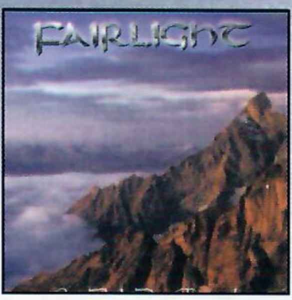
METAL MESSENGER
ORATORY
ILLUSION DIMENSIONS
LMP

THE CREATURE THAT YOU CAME TO SEE...REPRIS
DREAMS OF SANITY
THE GAME
Hall Of Sermon

BLACKOUT
SIX FEET UNDER
GRAVEYARD CLASSICS
Metal Blade Records

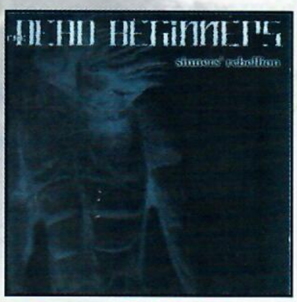
DREAMQUEST
FAIRLIGHT
LE BAL DES ETERNELS
Diamond Records

HIGHER COWARD
IMMOLATION
CLOSE TO A WORLD BELOW
Metal Blade Records

I AM VERY POSSESSED
BARATHRUM
OKKULT
Spinefarm Records

PARAGON AND THE BEAST OF BURDEN
THE DEAD BEGINNERS
SINNER'S REBELLION
Spinefarm Records

HammerFall

Templars Of Steel Are Back!

ראיון עם Joacim Cans

בשלוש שנים האחרונות HammerFall הפכה לאחת הלהקות המובילות בז'אנר ברחבי אירופה וגם אצלנו. רק שאצלנו הכל בא באיחור והקהל הישראלי הכיר באמת את הלהקה רק לפני שנה. עדיף מאוחר מאשר אף פעם. "Renegade" הוא אלבומם השלישי של HammerFall והוא בהחלט ממשיך את הקו של שני קודמיו: "Glory To The Brave" ו-"Legacy Of Kings". מי שמחפש בו שינוי או שינוי כיוון מאד יתאכזב ומי שאוהב את הלהקה ישמח מאד לקבל לידיו עוד אלבום מטאל איכותי מבית HammerFall.

כשהוצאתם את אלבום הבכורה שלכם לפני שלוש שנים, האם חשבתם שתוציאו את אחד האלבומים שכולם מצפים לו, ושתהיו אחת הלהקות "המדוברות" ביותר בסביבה?

בכנות... בכלל לא. כשהקלטנו את האלבום הראשון, עבורי זה היה חלום שהתגשם, להוציא אלבום heavy metal. באותו זמן לא ידענו ש-heavy metal יחזור חזק כמו שהוא חזר וזה קרה כמה חודשים לאחר שהקלטנו את האלבום. בשנות ה-80' אנשים צחקו עליי מכיוון שניגנתי heavy metal, תמיד אמרתי להם "אני רוצה לעשות את זה, אני אוהב סוג זה של מוסיקה וזה משמח אותי, אז תעזבו אותי בשקט"! ציפינו למכור משהו כמו חמשת-אלפים או עשרת-אלפים עותקים מהאלבום, אם זה יהיה מעבר לעשרת-אלפים זה יהיה אקסטרה, משהו שאפילו לא חשבתי עליו. אז התשובה היא בהחלט - לא.

האם היה עליכם הרבה לחץ בזמן עשיית האלבום הזה, בידיעה שמחכים לראות מה תעשו?

הרגשתי יותר לחץ כשעשינו את "Legacy Of Kings". אנשים דרשו מיד עוד אלבום והיה לנו כבר אולפן מוזמן ותאריך הוצאה. ידענו שיש לנו זמן מוגבל לעשות את האלבום ולא אהבתי את ההרגשה הזאת. היה כל כך הרבה לחץ על כתפיי. טוב, מידה מסוימת של לחץ זה בסדר. אחרי סיבוב ההופעות האחרון החלטנו שאנחנו זקוקים להפסקה קצרה לפני שעשינו את האלבום הזה, פשוט כדי לשבת ולחשוב על כל מה שקרה בסיבוב ההופעות ומאז הוצאתו של "Glory To The Brave", מכיוון שהיינו כל כך עסוקים ולא היה לנו זמן לשבת ולהנות מהנסיעה, אם להגדיר את זה ככה. כמובן שהתחלנו לכתוב שירים בערך שבוע לאחר מכן, מכיוון שכחלק מצוות כותב שירים המוח שלך עובד כל הזמן, אם אתה בא עם רעיון טוב, זה לא משנה אם אתה ביום חופש, אתה עדיין מקליט את זה או כותב את השירים. הפעם ידענו שאם ניקח חמישה חודשים, שישה חודשים או אפילו תשעה זה לא היה משנה, היה לנו זמן מכיוון שהחלטנו לא לקבוע תאריך להקלטות עד שלפחות שבעים וחמישה אחוז מהשירים יהיו כבר מוכנים, אז זה הסיר קצת לחץ מעלינו ואיפשר לנו לעשות דברים קצת יותר לאט. אבל כמובן שתמיד יש קצת לחץ, אתה אף-פעם לא יודע איך אנשים יגיבו כשהם יקשיבו לזה ולמרות שהדבר הכי חשוב הוא שאתה מסופק... גם מה

שהאחרים אומרים זה מאד חשוב. ביקורת טובה יכולה לעשות לך את היום, ביקורת רעה יכולה להרוס לך אותו.

אחרי ההצלחה של שני האלבומים האחרונים שהקלטתם בשוודיה, מדוע בחרתם לנסוע לאמריקה ולעבוד עם Michael Wagner על האלבום הזה?

הרגשתי שאחרי "Legacy Of Kings", המפיק באותו זמן Fredrik Nordstrom עשה כל מה שביכולתו, ואם רצינו שאלבום יישמע כמו שני הראשונים יכולנו ללכת אליו, אבל רצינו לראות כמה רחוק אנחנו יכולים לקחת את HammerFall בעזרתו של מפיק מנוסה, גם רצינו סאונד יותר טבעי. כסולן חשוב שתמצא מישהו שאתה יכול לסמוך עליו, מישהו שנותן לך ביטחון ויודע איך להקליט שירה. Fredrik Nordstrom יותר מנוסה עם סולני death ומכיוון שהקול שלי הוא לא... זו היתה בעיה. כשהתחלתי לבדוק את Michael Wagner וראיתי שהוא עבד על "Balls To The Wall" של Accept, אמרתי "כן!!" מכיוון שזה היה הסאונד שרציתי לשירה באלבום.

ובהחלט אפשר לשמוע את זה בשירים כמו "Templars Of Steel".

בהחלט. עבדנו מאד קשה על השירה לאלבום הזה וזו הפעם הראשונה שאני באמת מרוצה מהעבודה. כשאני מביט לאחור על שני האלבומים האחרונים אני אומר "הממ... יכולתי לעשות את זה יותר טוב" אבל לא ידעתי איך, לא היה מישהו שידריך אותי כמו ש-Michael עשה באלבום הזה.

איך היה לעבוד בארה"ב על האלבום הזה?

לא העבודה בארה"ב עשתה את זה , אלא העבודה עם Michael Wagner שעשה את זה. האולפן ממוקם באזור כפרי, וזה יצר אוירה מאד מרגיעה והדרך שבה Michael עובד היתה מאד שונה מהניסיון הקודם שלנו, מכיוון שבדרך כלל רוב הלהקות מקליטות קודם את התופים, הבס, ואת כל הגיטרות ואז את השירה. עם Michael עשינו כמובן את כל הבס והתופים והם חזרו הביתה לשוודיה ואז עשינו שיר אחרי שיר, הכנסנו את גיטרות-הקצב לשיר ואחר-כך ביום אחד, הכנסנו את כל השירה ואת קולות הליווי. יום למחרת עשינו את כל גיטרות-הסולו ואת כל שאר הדברים שרצינו על השיר. זה נתן יום לקול שלי לנוח. כך יכולתי לתת את כולי לכל שיר ולהישאר מאד ממוקד. הוא הפך יותר לחבר השישי בלהקה, לא המפיק המטומטם שרוצה שתשנה את הסגנון שלך או אומר לך שהשירים שלך לא טובים.

האם ל-Wolf Hoffman היה חלק באלבום הזה?

לא, שום דבר חוץ מזה שהאולפן נמצא על אדמתו, הוא גר בערך עשרים וחמישה מטרים מהאולפן, אז פגשתי אותו כמעט כל יום. ביקשנו ממנו להצטרף לשיר אחד אבל לוח הזמנים שלו לא התאים לשלנו, אז ביטלנו את הרעיון.

"Renegade" היה הסינגל הראשון שהוצאתם מהאלבום. מדוע בחרתם את השיר הזה והאם הוא הצליח במצעדים?

במקור בחרנו את "Templars Of Steel" כסינגל ראשון והיה לנו רעיון מצוין לקליפ. אבל כשאנשים שמעו את האלבום הם אמרו שהם ממשיכים לשיר את "Renegade" כל הזמן, זה תקוע להם בראש" ו-Michael אמר את אותו הדבר. דנו בנושא והחלטנו לשנות את זה ל-"Renegade", אם זה יצליח לקבל יותר זמן שידור וכו'. במצעד הסינגלים השוודי השיר הגיע למקום השבעה-עשר. הקליפ שודר בכל תוכניות המצעדים בטלוויזיה השוודית. הצביעו עבורנו למקום ראשון במצעד הקליפים. זה לא רק שזה HammerFall, זה גם heavy metal וזה ממש גורם לי גאווה. בגרמניה במצעדים הוא הגיע למקום השמונים ותשעה, אבל זה תמיד קשה לדרג
סינגל. אבל שוודיה - זה המקום שבו הכל קורה לנו כרגע.

האם שווה היום לעשות וידאו, מכיוון שלא עומדים לשדר את זה ב-MTV, לא?

טוב, הערוץ השוודי שמשדר אותנו בתוכנית המצעדים שלו הוא התחנה הלאומית הגדולה ביותר בשוודיה. Viva בגרמניה משדרים את זה, אבל לא, MTV לא ישדרו את זה, מכיוון שהם רוצים לשדר היפ-הופ. זו בעיה בכל מקום שאין תוכניות שמשדרות רק metal, אבל עשינו קליפ מקצועי טוב, זה קליפ ה-heavy metal האולטימטיבי לדעתי, יש מפלצות, הלהקה על אופנועים, הלהקה בהופעה חיה, הרבה פירוטכניקה, השקענו הרבה כסף בקליפ הזה ולזכות במקום הראשון במצעד השוודי הפך את זה לכדאי.

האם תוציאו אותו על דיסק או משהו כזה?

יש לנו תוכנית כזאת, נראה מה יקרה אחרי חג המולד.

האם תסכים איתי ששיר הפתיחה באלבום "Templars Of Steel" קצת שונה מכל שיר טיפוסי אחר של HammerFall, כשיר פתיחה האם הוא לא יותר אטמוספרי?

הפעם לא היינו צריכים להוכיח שום דבר לאף אחד, לא היינו צריכים לפתוח עם שיר מהיר לדוגמא, מכיוון שהמעריצים האמיתיים ידעו לבטח שהם יקבלו הרבה שירים מהירים באלבום. כמו שאמרת השיר הזה יוצר אוירה מסוימת, הוא מתחיל עם אינטרו ואחר-כך התופים, הגיטרות והשיר מתחיל. זה היה הפתיח המושלם לאלבום. כש-Oscar ואני ישבנו, כל אחד עשה את רשימת השירים איך שהוא חשב שסדר-השירים צריך להיות ושלושת השירים הראשונים היו זהים בשתי הרשימות.

האם אתה חושב שהמוסיקה שלכם נצמדת כל-הזמן לאותם נושאים, או שהטקסטים פחות חשובים, כל עוד הם מתאימים למוסיקה ונותנים ללהקה את סימן ההיכר שלה?

לא ממש. הקדשתי המון מחשבה בכתיבת השירים באלבום הזה והתרכזתי בשני דברים עיקריים, אני מניח שאין לך את השירים?

לא אין לי, אבל אני יכול לשמוע את אותן חרבות ונושאים חוזרים שוב ושוב ואני פשוט תוהה אם אתה, כאדם שכותב שירים, תרצה להרחיב יותר את נושאי הכתיבה ולא לחזור כל הזמן לאותם Warriors of steel.

אני חושב שהפעם יש יותר גיוון בשירים. לדוגמא שיר כמו "Living In Victory" הוא שיר מאד שונה לגבי HammerFall, משהו שמעולם לא כתבתי קודם. הוא מספר על בגידה, שני בחורים שגדלים ביחד ואחד הופך למצליח ובדרכו לצמרת הוא מתחיל לבגוד בכל החברים שלו, הוא שורף את כל הגשרים וכשהו נופל אין אף אחד שיתמוך בו. באלבום הזה התרכזתי בלוחם, הוא הקמיע שלנו והוא כמו סמל ל-HammerFall. הסיפור שלנו מתחיל עם "The Champion", כשהוא נכשל בניסיונו להציל איזו בחורה וזה רודף אותו כל חייו. ב-"Destined For Glory" הוא נחשב מת וקם שוב ומחליט להמשיך בדרכו שלו ולהלחם על אמונותיו. "Renegade" מתאר איך הוא מחיה את עצמו כלוחם בוגר. רציתי גם להראות את הערכתי למעריצי ה-heavy metal, ו-"Legend Reborn" מדבר על איך שבעשר השנים האחרונות המעריצים - שזה כולל אותי, נלחמנו במחתרת ה-heavy metal כמו בתנועת התנגדות נגד מוסיקת הזרם המרכזי. ב-"Templars Of Steel" כולנו מתאחדים ומתחזקים וזה הזמן להצטרף למהפכת ה-heavy metal.

האם יש לך תוכניות לנסות ולשבור שיאים חדשים עם האלבום הזה ולקדם אותו במדינות שלא הייתם בהן קודם?

האלבום הזה יוצא בכל רחבי העולם.

כן, אבל אתם לא יודעים כמה הצלחתם עם שני האחרונים בארה"ב לדוגמא.

בארה"ב כרגע Oscar מקדם את האלבום ובסיבוב ההופעות האחרון עשינו ארבעה או חמישה שבועות בארה"ב. הופענו עם Death, מה שנשמע מוזר אבל למעשה עבד די טוב. אנחנו מתכננים להופיע שם שוב במרץ. המכירות הוכפלו אחרי הסיבוב, אז יש שם שוק, אני לא מדבר על מיליונים כמובן, אבל לפחות כמה אלפים. אבל כן, אני מקווה שנופיע בכמה מדינות שלא הופענו בהן בסיבוב האחרון.

גם אתה וגם Oscar עשיתם סגנונות שונים של metal לפני HammerFall - אתה עם Mrs. Hippie ו-Oscar יותר עם מוסיקת death metal - האם אתה רואה את עצמך עושה ניסויים או מנסה שוב סגנונות שונים בעתיד?

כרגע לי ול-Oscar אין זמן לשום דבר אחר, מכיוון שאנחנו עובדים כל כך קשה עם HammerFall. אני רוצה קצת להגן על עצמי כאן: כשחזרתי מארה"ב אחרי שלמדתי שם ב-1994, לא היתה דרך למצוא להקה לנגן איתה. היתה לי הזדמנות להצטרף ל-Mrs. Hippie ובהתחלה אמרתי - לא, מכיוון שלא אהבתי את המוסיקה, אבל הם נתנו לי יד חופשית לעשות עם השירה כל מה שרציתי, אז החלטתי להוכיח שאפשר לשלב סגנון מוסיקה אגריסבי כזה עם שירה מלודית. אז למרות שעשיתי את Mrs. Hippie אני תמיד נשאר נאמן לשורשים שלי. Oscar ניגן death metal מכיוון שהוא נהנה מהמוסיקה הזאת באותה עת, אבל כל השורשים שלו הם heavy metal. חוץ מ-HammerFall אני כותב סוגים שונים של מוסיקה, זה עתה סיימתי מחזמר שעבדתי עליו שנתיים וחצי, אני כמובן לא אשתתף בו. בקרוב נעשה קדם-הפקה ואז אני מקווה נקבל איזושהי עסקה. תמיד אהבתי מחזות זמר, אני לא יודע למה, אלו פשוט שירים טובים ואני גם אוהב את האווירה.

הזכרת את שורשי ה-heavy metal, אז אני חייב לשאול את דעתך על האלבומים האחרונים של Iron Maiden ו-Rob Halford.

טוב, אני פשוט שמח של-Rob Halford סוף-סוף חזר לשורשיו.

אפילו אם זה נעשה בשביל כסף?

המשך בעמוד 27

CREMATORY

כאב לב. אין מילה אחרת לתאר מה שקרה ללהקה הגרמנית הנפלאה הזאת. בז'אנר ה-death מטאל תמיד התבלטו הלהקות הקיצוניות ויוצאות הדופן במיוחד. ב-death המהיר וחסר המלודיה שלטו Morbid Angel ו-Deicide, ובזרם המלודי יותר שלטו Amorphis ו-Crematory. אלה האחרונים הוציאו כבר שבעה אלבומים שלפחות חמישה מהם נחשבים קלאסיקות, אמנם לא מדהימות ופורצות-דרך אך משפיעות מספיק בתחומן. Crematory תמיד התגנדרו בסאונד מתוק וקיטשי שתפס מאד חלק מהאנשים והגעיל מאד כמה מאות אלפים אחרים. אני אישית תמיד אהבתי אותם, אך כשיצא אלבומם החדש "Believe" פרשתי מקבוצת המעריצים התמידית שלהם והפכתי אובייקטיבי וניטרלי הרבה יותר לאור ההתמסחרות החמורה הזאת...

האומלל שנבחר לספוג את רוב חיצי התסכול שלי היה Markus המתופף ומנהיג הלהקה שניסה נואשות להסביר לי שהם שואפים לגדולות. רוצים להיות כמו Metallica...

מרקוס! - חיכיתי לא מעט זמן לדבר אתך. תראה, תמיד אהבתי את Crematory, וברוב המקרים אפילו נפלתי לקפריזות שלה והתקדמתי יחד איתה, אבל עכשיו ב-"Believe" השינוי כבר מוקצן מדי לטעמי, התרככתם ולדעתי איבדתם חלק גדול ממה שהיה לכם להציע באלבומים כמו "Just Dreaming..." או "Illusions". איך אתה רואה את ההבדלים בין החומר החדש לבין הישן?
(צוחק) - אתה תמיד מתחיל ראיון ככה (צוחק)? לא נורא, אין לי בעיה עם מה שאתה חושב על "Believe". השינוי הגדול ביותר שהתחולל בלהקה היה אחרי "Awake" שם נפרדנו מ-Lotte, הגיטריסט הקודם שלנו, ונכנסנו להקליט את האלבום הבא "Act Seven" עם Matthias, שהוסיף המון קולות 'קלין' ללהקה וגם השתלב בה טוב יותר. מכיוון ש-Lotte כתב כמעט את כל החומר לאלבומים הראשונים אני מניח שהשינוי נשמע כמו שהוא נשמע.

מה ההבדלים בין Matthias ל-Lotte?
Matthias הרבה יותר טוב (צוחק)! Lotte כתב את המו־סיקה על הקלידים ביחד עם קתרין ו-Matthias יושב עם כולנו ואנחנו כותבים ביחד את החומר לאלבום, על הגיט־רה בעיקר.

זה לא היה ככה בעבר?
לא, Lotte היה כותב את רוב הקטעים הבסיסיים לבד, ואז היה מביא אותם אלינו והיינו מוציאים מזה את המרב.

אז אני מניח שהשינוי היה לטובת הלהקה.
בדיוק, בעבר לכל אחד בלהקה היה תפקיד מוגדר: אני ניהלתי את הלהקה, Lotte כתב את המוסיקה וקתרין ענתה על מכתבי מעריצים. היום אנחנו עושים הכל יחד, אפילו את הראיונות שבעבר רק אני הייתי עושה. הנה שלושתנו, קתרין, Matthias ואני יושבים גב אל גב ב-Nuclear Blast ומדברים עם עיתונים מכל רחבי העולם (צוחק). הבעיה עם Lotte היתה שהוא חשב שהוא רוק-סטאר מזוין, זה עלה לו לראש כל-כך חזק שהיינו חייבים להעיף אותו בגלל שאנחנו לא מחפשים להיות רוק-סטארים או משהו, אנחנו אנשים רגילים לחלוטין כמו רוב אנשי-העולם ו-Lotte עם הקפריזות שלו מאד לא התאימו למה ש-Crematory מנסה לשדר.

מתי הוא התחרפן?
אני חושב שאחרי ההקלטות של "Illusions" השתן עלה לו לראש, וזה הסריח לגמרי (צוחק).

אבל בניגוד לפירוד האגרסיבי שאתה מתאר, ראיתי שאיחלתם לו כל-טוב בחוברת של "Act Seven", סתם נימוס?
כן, (צוחק) אפשר להגיד שזה היה סתם מתוך נימוס. זה היה משהו בסגנון של "היה פיצוץ לעבוד איתך, אבל עכשיו שהתחלת לרדת מהפסים אתה לא מעניין אותנו יותר ולא נרצה לראות את הפרצוף המסכן שלך יותר לעולם", משהו כזה.

אתם מרוצים מ-Nuclear Blast?
כן, מאד. Marcus Steiger, הבוס של Nuclear Blast הוא חבר טוב שלי, ולמעשה Crematory זו הלהקה היחידה שאי-פעם הוא שילם כדי להשיג. היה לנו חוזה עם Massacre ומרקוס שילם לא מעט כסף עבורנו. הוא ממש אוהב את המוסיקה שלנו.

כן, אבל אני מניח שאתה מאושר כל-כך מפני שאתם להקה גדולה עם חשיבות עליונה עבור Nuclear Blast, וראיתי את כל המודעות והפרסומים שהם השקיעו בכם. לא מעט להקות קטנות דווקא התלוננו ש-Nuclear Blast עושקים אותן..
(נאנח..) זאת בעיה גדולה בשבילי לענות לך על זה מכיוון שאתה צודק לגבינו, אנחנו באמת להקה גדולה שמתייחסת ברצינות לחברה שלנו, אבל אני ממש לא יכול לומר לך מה קורה עם להקות קטנות יותר מפני שאני לא יודע.

אבל אתה עושה משהו ניהולי עבור Mystic Circle, שלכל הדעות נחשבת קטנה. אין לך מושג איך העניינים מתנהלים..?
זה לא בדיוק כך. ..Mystic מתאמנים בחדר-החזרות הצמוד אלינו ואני לא ממש מנהל אותם אלא רק אחראי על ההפצה כמו לעוד הרבה להקות המגיעות להתייעץ איתי לגבי נושאים ניהוליים.

עברתם ל-Nuclear Blast כבר לפני שני אלבומים והוצאתם את כל אלבומי-העבר שלכם בהוצאות מחודשות ובדיג'י-פקים שיימכרו במחיר זול מהרגיל. איך הולך?
מצוין! מכרנו כבר שלושים-אלף עותקים מההדפסות המחודשות ברחבי העולם ובאירופה בפרט, ואני חושב שזה נתון יפה מאד על גבי אלבומים שיצאו לפני כמעט עשור. מעבר לזה קיבלנו הרבה מכתבים ממעריצים שביקשו המשך לשיר "Tears Of Time", ונתנו להם את מבוקשם באלבום החדש בשיר שנקרא"Time For Tears".

איזה אלבום של Crematory אתה הכי אוהב? ובבקשה אל תאמר לי שאת החדש.. נמאס לי כבר לשמוע שכל הלהקות בעולם טוענות שהאלבום החדש שלהן הוא ה-masterpiece של המאה..
(צוחק) אבל אני אוהב אותו! טוב, אם הייתי צריך לבחור את האלבום החשוב ביותר שיצא ל-Crematory זה היה "Illusions" ובמיוחד השיר "Tears Of Time".

מסכים. זה האלבום שהפך אתכם למוכרים יותר מאשר בשנים שקדמו לו.
נכון, ותדע לך שהשיר "Tears" מופיע במאות אוספים ברחבי העולם!

השיר הספציפי הזה מוביל אותי לשאלה הכי חשובה שלי אליך - יש משהו מאד מוזר בכם ובמלודיה שאתם מביאים אתכם. שירים כמו השיר שהזכרת וגם "Shadows Of Mine" ודומיו מאד מונוטוניים וחסרי-כשרון, ועדיין הם נוגנו לי במערכת כמה מאות פעמים אם לא יותר! רק שתדע לך שאני מתחבר מאד ללהקות 'מסובכות' יותר כמו Cynic ,Death, Messhugga וכדומה, יש לך תרופה או פתרון עבורי?
(צוחק) זה הקסם שלנו בתור להקה. אנחנו לא עסוקים בלכתוב מוסיקה מסובכת או מורכבת יותר מדי, מפני שאני לא חושב לזה המעריצים שלנו מצפים מאיתנו. Gene Hoglan (פעם ב-Death, היום ב-Strapping Young Lad ועוד רבות..) הוא אחד המתופפים האהובים עליי! אני לא חושב שאני מסוגל לתופף ברמה שלו, וכשזה מגיע ל-Crematory אני מעדיף לתופף בצורה שנשמעת באלבומים.

ניסית פעם לתופף בהרכב קצת יותר קריאטיבי ומסובך?
לא ממש, אני מאד עסוק עם Crematory, יותר מדי עסוק בשביל למצוא זמן לזה , וגם אני לא ממש מתעניין במוסיקה מהסוג הזה.

יש לך מושג איזה אלבום שלכם מכר הכי הרבה?
באופן כללי זה "Illusions" שיצא ב-95'. בתקופת זמן הכי צפופה "Act Seven" מכר הרבה יותר ולדעתי בעתיד הוא עוד יעלה על "Illusions".

כמויות אדוני, כמויות בבקשה.
אני חושב שמ-"Illusions" מכרנו רק בגרמניה משהו כמו ששים-אלף עותקים אבל אני לא ממש יודע מספרים מדויקים.

בתקופה מסוימת היה נדמה כאילו קתרין היא מנהיגת הלהקה. התמונה שלה תמיד התנוססה באמצע החוברת בפוזות בולטות במיוחד. באלבומים הראשונים שלכם הכתובת למכתבי מעריצים היתה כמה מפתיע, קתרין! אבל מכיוון שהאמנזיה והסניליות עדיין לא פרצו בכל כוחם בגיל 21.5 זכור לי שאמרת שאתה מנהיג הלהקה.
אני המנהיג והאיש המרכזי מאחורי Crematory. אני מחליט על הכיוון המוסיקלי של הלהקה ואני מכוון אותה לאפיקים שאני רואה כמוצלחים ביותר בכל התחומים.

קתרין באמת היתה אחראית על מכתבי המעריצים כי חשבנו, ובצדק לדעתי (צוחק) שברוב מעריצי הז'אנר נמצא גם יצר חרמנות קטן, ויהיה להם הרבה יותר מעניין לשלוח מכתב לגברת מאשר לאדון, אבל מכיוון שהזמנים השתנו וכיום אנחנו מקבלים הרבה יותר מכתבי מעריצים מאשר פעם, אז אנחנו מתחלקים בזה באופן כמעט שווה.

אז אם אני חרמן אני יכול לכתוב אליך?
(צוחק) כן, אני מניח שכן (צוחק)... יש לנו גם אתר אינטרנט שאתה יכול להיכנס אליו אם אתה ממש לא יכול לשלוט בעצמך (צוחק)!

תרשום אותי.. אני בא! כמה כניסות היו לכם לאתר בתקופה שהוא קיים?
משהו כמו עשרים וחמישה אלף בשנתיים.

לא רע.
כן, זה לא רע בשביל להקה קטנה כמו Crematory.

קטנה? אתם לא כאלה קטנים.
יחסית ל-Metallica אנחנו קטנים (צוחק).

למה לא?! גם שכנה שלי קטנה (והיא לא) יחסית ל-Metallica! לאהשוויתי אתכם ללהקות בסדר גודל של Iron Maiden, Megadeth וכדומה, רק אמרתי שיחסית ללהקות ה-Underground האירופאיות אתם די גדולים. לא מסכים?
כן, כן! זה דווקא כן. אבל אנחנו שואפים לגדולות, אנחנו מסתכלים למעלה כלפי Metallica וחולמים להיות כמוהם, אפילו חצי מכמות הקהל שלהם תספיק לנו (צוחק).

קח את הצד החיובי, לפחות מבחינה מוסיקלית אתם מתקרבים... ברצינות, אתה חושב שתצליחו להגיע גם לקהל אמריקאי מתישהו?
אנחנו מקווים, בינתיים Metallica היא הדוגמא האולטימטיבית עבורנו, והיעד אליו ברצוננו לשאוף.

די כבר עם האובססיה המעצבנת הזאת! מה קרה לך מרקוס, הם לא מנגנים מטאל כבר לפחות שש שנים!
למה אתה אומר את זה? הם הוציאו את ההופעה עם התזמורת שבה היו גם קטעים כבדים של פעם.

כן.. כן.. התזמורת המעצבנת הזאת שנשמעת כמו סרט לא מוצלח של ג'יימס בונד שלא נגמר... באמת התרשמת מזה..?
(צוחק) מאד. בתור מוסיקאי האתגר שבלנגן את המוסיקה שלך יחד עם תזמורת ענקית נראה לי יוצא דופן.

אתה רואה את Crematory מנגנים יום אחד את "Tears Of Time" באולם קונצרטים כשמסביבם מאה ומשהו גמלאים עם מפוחיות וצ'לואים?
(צוחק) אף פעם לא ממש חשבתי על זה.. זה יכול להיות מעניין, כן, למה לא.

Ok... אני מצפה בכיליון עיניים.. תגיד, אף פעם לא ממש הבנתי אם Felix (סולן) לוחש את הקולות הנמוכים (death) או שר רגיל, מכיוון שברור שהוא לא צועק.
גם כך וגם כך.

בוא ניקח לדוגמא את "Tears Of Time".
הוא שר רגיל, פשוט מגרגר.

מי מצייר לכם את העטיפות?
יש איזה טיפוס זקן ליד העיר שבה אנחנו גרים שמצייר תמונות מטופשות שחלק מהן התאימו לנו לאלבומים ולרעיונות שאנחנו רוצים לשדר, הוא צריך להיות בן ששים ושמונה בערך והוא ממש טיפש (צוחק).

Felix כותב לכם את כל הטקסטים?
כן.

אף-פעם לא התעמקתי בהם יותר מדי, אבל הספקתי להבין שחלקם דנים במשמעויות החיים. יש עוד נושאים שפספסתי?
הטקסטים מדברים הרבה על החיים של Felix, על החלומות שלו ועל הקשיים היום-יומיים שהוא נתקל בהם.

באמת עמוק. למה בחרתם דווקא בשם Crematory? מי העלה אותו?
ישבנו כולנו לפני הקלטות האלבום הראשון וחשבנו על שם ו-Felix הביא את השם ואת הלוגו וכולנו התלהבנו, ומאז אנחנו Crematory!

אני מניח שאתה יודע שאתה מדבר עם יהודי, ואפילו יותר נורא - ישראלי. אולי שמעת או לא אבל העם שלנו נורא פנאט לגבי אנטישמיות ונורא נהנה להאמין שהוא המסכן והמופלה לרעה גם אם המצב לא היה יכול להיות הפוך יותר. אז רק על-מנת לסגור קצוות ולהבהיר הבהרות, יש איזו שהיא משמעות מאחורי השם Crematory (משרפה)? לא שאני חושב שיותר מדי ניצולי-שואה חולים עליכם, סתם בדיקה שגרתית אתה יודע..
לא! ממש לא! אף-פעם לא חשבתי על הקונוטציה הזאת במובן הזה, אבל מעולם לא התכוונו לפגוע באף-אחד עם השם הזה, והאמת היא שאין לו יותר מדי משמעות אפילו בעינינו.

אין בעיה, השתכנעתי! איך אתה חושב שהלהקה שלך תשמע בעוד חמש או עשר שנים, אולי אפילו פחות, מה העתיד צופן ל-Crematory, מבחינה מוסיקלית, לדעתך?
קשה לומר.. אני מתאר לעצמי שנמשיך בשילובי הקולות הנמוכים והנקיים, לגבי השאר אני לא יודע בוודאות..

אתה חושב שתיקחו כמה צעדים קדימה את הצד האלקטרוני העדין שהכנסתם ל-"Believe"?
כמו שאמרתי לך, עדיין מוקדם להגיד, כל מה שאני יכול לומר לך זה ש-Crematory היתה ותישאר מטאל. אנחנו נשב לכתוב שירים חדשים בתחילת מרץ או אפריל בשנה הבאה ואז נוכל לראות לאן הלהקה מתפתחת.

גדולים או לא, אני מניח שאתם עדיין לא חיים מהמוסיקה. מה העבודות שלכם?
אנחנו חיים בשביל המוסיקה (צוחק)! אין משהו ממש מעניין ששווה איזכור, סתם עבודות רגילות לכל דבר, צריך לשלם שכר דירה ולאכול (-הרבה-, מאת מרקוס ו-Felix) כמו בני-אדם רגילים אתה יודע.

מרקוס תודה רבה לך על הזמן ועל הסבלנות לעקיצות הקטנות שלי, וכולי תקווה שבאמת תחזרו לעשות את מה שאתם עושים על הצד הטוב ביותר וזה לא "Believe"!
תודה על הראיון. ושמחתי לדעת שיש אנשים בישראל שאוהבים את מה שאנחנו עושים, ובכלל אתה הישראלי הראשון שדיברתי אתו אי פעם!

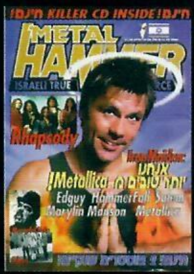

עשה מנוי
קבל 12 גליונות
ושלם על 10 בלבד!

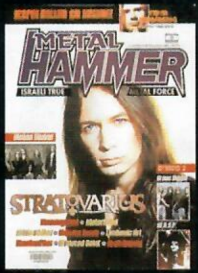
12 גליונות במחיר 299 ש"ח
(במקום 358 ש"ח בחנויות)
כולל דיסק פיצוץ המצורף חינם
לכל גליון כל חודש

ואם זה לא מספיק
אז אנחנו נותנים לך
דיסק במתנה לפי הסגנון שלך וגם את הסינגל
החדש של RHAPSODY: "Holy Thunderforce"

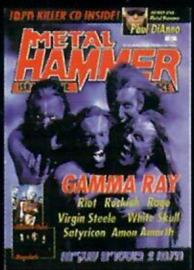
Iron Maiden
Edguy
HammerFall
Salem
Rhapsody
Marilyn Manson
Metallica

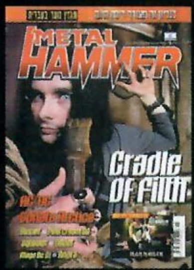
Stratovarius
Vision Divine
Running Wild
Motorhead
At The Gates
Napalm Death
Limbonic Art
Vanden Plas
Armored Saint
Arch Enemy

Nightwish
Edguy
Rob Hlaford
In Flames
Mastermind
King's X
Nocturnus

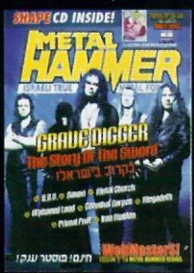
Gamma Ray
Riot
Rockiah
Virgin Steele
White Skull
Satyricon
Amon Amarth

Cradle Of Filth
Sinner
Pink Cream 69
Squealer
Vader
Mago De Oz
Angra

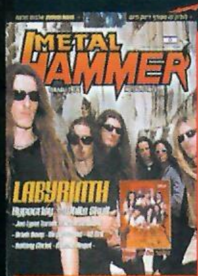
Ozzy Osbourne
Mötley Crüe
Ayreon
Tierra Santa
Sinergy
Eidolon
Borknagar
Mayhem
Sanctus
The Black League
Memory Garden
Bang Your Head 2000

Grave Digger
U.D.O.
Saxon
Metal Church
Primal Fear
Orphaned Land
Cannibal Corpse
Megadeth
Iron Maiden

Metallica
Anthrax
Slayer
Danzig
Metalium
Jacobs Dream
Type O Negative
Evergrey
Transport League
Necrodeath
Tourniquet

Labyrinth
Hypocrisy
White Skull
Joe Lynn Turner
Victor Smolski
Uriah Heep
Virgin Steele
40 Grit
Rotting Christ
Morbid Angel

Blind Guardian
Bonfire
Betrayer
Pegazus
My Dying Bride
W.A.S.P.
Iced Earth
Domine
Soilwork

Iron Maiden
Helloween
Brainstorm
Power Symphony
Mrs. Hippie
Nashville Pussy
Theory In Practice
Drakkar

ISRAELI METAL HAMMER

נא סמן במשבצת הרצויה

☐ **כן!** אני מעונין במנוי ל-12 גליונות במחיר 299 ש"ח
12 גליונות+דיסק לפי הסגנון שלי+סינגל של RHAPSODY

☐ **כן!** אני מעונין במנוי ל-6 גליונות במחיר 160 ש"ח
6 גליונות+כובע METAL HAMMER ISRAEL+סינגל של RHAPSODY

נא מלא פרטים מלאים בכתב ברור

נא חייבו את כרטיס האשראי שלי:
○ ישראכרט ○ ויזה ○ דיינרס ○ אמריקן אקספרס

מספר כרטיס
תוקף / מספר ת.ז.
שם משפחה
שם פרטי
כתובת
מיקוד
טלפון
נייד

ניתן גם לשלוח המחאות לכתובת המערכת לפקודת:
מ.מ.י. מיוזיק מדיה ישראל בע"מ ת.ד. 52043, תל אביב 67212
טלפון: 03-6881410 פקס: 03-6885187

12 גליונות +12 דיסקים מצורפים +דיסק מתנה ב-299 ש"ח.
אפילו אבא שלך יגיד סחתיין!!
(ותגיד לו כמה עולה דיסק אחד של בריטני בחנויות...)

HELLOWEEN

the keepers take it all

טוב, בוא נתחיל עם האלבום החדש שלכם "The Dark Ride". איך היית משווה את האלבום הזה לאלבומים הקודמים שעשי־תם עם ההרכב הזה?
אני לא יכול להשוות אותו עם שום דבר שעשינו בעבר, מכיוון שישבנו ואספנו שירים שרצינו להקליט. ויתרנו על הבחירה של רשימת שירים להנהלה, אז לא ידענו עד ליום האחרון איך זה ייראה. אני עדיין באמצע תהליך של גיבוש דעה בנוגע לאלבום שעשינו. עדיין לא גיבשתי דעה מוחלטת לגבי האלבום הקודם "Better Than Raw", חה... חה...

אני יודע שכל שיר נכתב על-ידי אדם אחד או שניים, אבל באיזה שלב הוא נמצא כשהוא מובא ללהקה, האם זה רעיון בסיסי או שיר כמעט גמור?
זה שונה. כל אחד בשלבים שונים. לפעמים אתה לא זקוק לשום דבר חוץ מדמו בסיסי, מכיוון שהכל ברור איך זה הולך להיות, דברים אחרים זקוקים ליותר עיבוד ואתה צריך להתאמן עליהם כי כבר יש לך את התוצאה הסופית על הדמו. זה משתנה משיר לשיר כמה קדם-הפקה דרושה לו. כולם מכינים את השירים באולפן ההקלטות הביתי שלהם ולמרות שהקרדיט לשיר ניתן לאדם אחד, עדיין יש המון עבודת צוות עם שאר הלהקה לפני שהשיר גמור.

יש שני דברים שבדרך כלל לא הייתי מדבר איתך עליהם, אחד - הטקסטים והדבר השני הוא הקרדיטים, אבל זה עדיין די קל לומר, על חלק מן השירים, מי כתב אותם. יש שיר אחד שנקרא "All Over The Nations" והוא נשמע Helloween של פעם והייתי חושב שאתה כתבת אותו, כמו את הסינגל שאני יודע שנכתב על-ידי Andi, אבל הייתי מזהה אותו בכל מקרה בגלל הסגנון. כמה שירים אתה כתבת?
לי יש שני שירים.

למה כל כך מעט?
כתבתי חמישה, שניים נדחו ישר ואז השלישי הוצא מהרשימה על-ידי ההנהלה.

למי יש את המילה האחרונה, אילו שירים יכנסו או יוצאו?
אנחנו נתנו את רשימת השירים להנהלה והיו תוכניות שונות, אבל כך זה יצא בסופו של דבר.

לכל שאר חברי Helloween יש פרויקט סולו או פרויקטים צדדים מחוץ ל-Helloween, האם יש לך אילו שהן תוכניות לעשות משהו כזה?
אני אמור לעשות זאת, מכיוון שכבר קיבלתי תשלום מראש על אלבום סולו שעבורו קניתי ציוד הקלטות חדש ועשיתי גם דמואים לאלבום הזה. בשביל זה אני זקוק ליותר זמן, בזמן שעשינו את "Metal Jukebox" חשבתי שאוכל לעשות זאת, אבל הייתי צריך לנגן את קטעי הגיטרה שבעה שבועות ולאחר מכן היינו אמורים כבר לבוא עם שירים לאלבום הזה אז הייתי די עסוק. ברור שכל שיר שלא מגיע לאלבום של Helloween, אני שומר אותו ומכניס אותו לאלבומים עתידיים של Helloween או לאלבום סולו. אני עדיין לא יודע איזה נושא אני רוצה לאלבום הזה, אני רוצה לעשות משהו שאתגאה בו, ולזה אני צריך יותר זמן. כנראה שבמהלך סיבוב ההופעות אוכל להקליט אחת או שתיים מההקלטות החשובות אבל זה לא הפתרון להקלטות של אלבום סולו. בעיקרון נצטרך לחכות ולראות כמה טוב האלבום הזה מתקבל ואולי אז אמצא זמן נוסף כדי לעסוק במשהו אחר. כל עוד אני עסוק כמו שאני עסוק כרגע, אני לא יכול ממש לחשוב על לעשות משהו אחר. תראה, אין לי אפילו זמן להוציא רשיון נהיגה!

HELLOWEEN

Helloween היו ונשארו אחת הלהקות המובילות בסצינת המטאל באירופה. אלבומם החדש "The Dark Ride", הוא אחד האלבומים הטובים שיצאו השנה. את Michael Weikath המכונה פשוט Weiki, פגשתי הרבה פעמים, אך מכיוון שהראש שלנו לא היה ממש צלול בפגישות הללו, נאלץ Weiki להתקשר אלי, על מנת לקיים ראיון "עיתונאי אמיתי".

אתה חושב שכל קריירות הסולו והפרויקטים הצדדיים משפיעים על Helloween?
כמובן, זה תמיד משפיע, לרעה או לטובה ואת זה קשה לומר. זה יכול להיות טוב שכל אחד מקבל יותר ביטחון וניסיון ומביא את זה ללהקה, אתה מבין?

כן. "If I Could Fly" היה הסינגל הראשון שהוצאתם מהאלבום הזה, האם זה היה שיקול שלכם או של ההנהלה?
לא, זה נכתב כדי להיות הסינגל.

זהו שיר די שונה, למרות שהוא לא משקף את האלבום כיחידה אחת.
כן, אבל כל הסינגלים שעשינו לא ממש משקפים את הסגנון הכולל של האלבום שבו הם נמצאים.

טוב...

"I Want Out" לא ממש שיקף באותו זמן את הסגנון של Helloween. "Dr. Stein" הוא כנראה הקרוב ביותר, אבל "Perfect Gentleman" וכל האחרים הם לא Helloween טיפוסי.

אז זה משהו שאתם עושים בכוונה?
זה תמיד ככה, אם אתה מסתכל על "I Can" אתה יכול להגיד עכשיו שזה סינגל טיפוסי של Helloween, אבל זה במבט לאחור, באותו זמן זו היתה הפתעה גדולה מאד לכולם ובאותו זמן כולם אמרו "טוב, "I Can" הוא לא ממש שיר טיפוסי של Helloween"!

האם אתה שמח עם בחירתכם ב-Roy Z כמפיק?
כן, זה לא היה רק Roy Z, היה גם Charlie Bauerfeind, הם עבדו כצוות. לא משנה מה היתה התרומה שלו, זו היתה התרומה שלו ואתה יכול לשמוע את זה באלבום.

אתה מסכים שאפשר לשמוע את הסגנון הישן של Helloween באלבום הזה יותר מאשר באלבומים הקודמים שעשיתם עם Andi?
לא, אני לא חושב ככה.

בוא נגיד ש-"Better Than Raw" היה אלבום מאד כבד, אבל לא עשיתם כל כך הרבה סולואים או מנגינות שהם מין סמל מסחרי של Helloween הישנה. לדוגמא באלבום הזה הדרך שבה Andi שר את "All Over The Nations", הדרך שבה הוא מתחיל אותו נמוך ועולה עד לגבהים שאתה כמעט יכול לדמיין ש-Michael Kiske שר אותו.
חה...חה... יכול להיות, מכיוון שאמרתי לו לעשות זאת, כל המלודיה נכתבה על ידי.

ביקשתי ממך קודם להשוות את האלבום הזה עם אלבומים קודמים, איך היית משווה את Helloween 2000 עם Helloween של שנות ה-80'?
ממש קשה להשוות. אנחנו מנסים לשמור על מבנה בסיסי שכולם רגילים לו ועדיין לעשות דברים מודרניים יותר, תקרא לזה איך שאתה רוצה, יותר אפל יותר אגרסיבי, אז אני לא ממש יודע אם אני יכול לעשות את ההשוואה הזאת. אתה יודע, הייתי בכל חוזה של Helloween חה... חה... וזה הרבה, לא הרבה אנשים יכולים לומר זאת. אני מניח שאני מעורב מדי מכדי לעשות השוואות כאלה, באמת.

מה עם היחסים בין חברי הלהקה, נראה כאילו הייתם יותר קרובים בעבר מאשר אתם כעת?
אני לא יודע. לא, לא הייתי אומר, לא.

האם אתה חושב שהגיל משפיע עליך כשזה מגיע למוסיקה ובייחוד heavy metal, הדרך בה אתה כותב או הגישה שלך לעסקים?
כשאני כותב שירים זה תמיד אותו דבר, אם זה "Eagle Fly Free" או "Salvation" זו תמיד אותה גישה. אפילו כשאני בא עם דברים מוזרים כמו "Raise & Fall" או דברים שלא הצליחו להגיע לאלבום, זה תמיד אותו הדבר, אני אותו הדבר חה...חה... אני גם תמיד מצפה לאותו הדבר מעצמי, הדבר היחיד הוא שאתה מנסה להעלות כל מה שעשית קודם, מה שלפעמים מצליח. אני אוהב הרבה מהדברים שעשיתי עם שיר כמו "Salvation" יותר מאשר עם "Eagle Fly Free", אבל מצד שני "...Eagle" הוא שיר מאד חזק וזה מפתיע שמישהו שעושה את "Salvation" בשנת 2000, עשה את "...Eagle" ב-87', אבל לעזאזל, איפה ההבדל, זו היתה אותה הסיבה שעשתה את זה.

אתה יכול לשמוע את ההבדלים, לא באלבום הזה, אבל באלבום הקודם "Better Than Raw" או "The Time Of The Oath", אתה יכול לשמוע דברים שהם קצת שונים.
זה יותר בגלל מגוון כותבי השירים שיש. בעיקרון Uli לא היה בזמן "Walls Of Jerico" והאלבום הזה נכתב בידי שני אנשים, אבל "Better Than Raw" נכתב על-ידי חמישה אנשים.

האלבומים "...The Keeper" נחשבים כשיא הקריירה שלכם, אפילו שעשיתם כל כך הרבה מאז, למה אתה חושב שזה כך והאם אתה חושב שהיתה לכם הזדמנות להיות גדולים כמו ה-Scorpions או Iron Maiden אבל מעולם לא ממש הגעתם לזה?
כבר היינו גדולים יותר מה-Scorpions, לא בקנה מידה עולמי, אבל לפחות בגרמניה, בזמנים של "...The Keeper" היינו מאד קרובים אליהם, אבל זה בעיקרון בגלל חוסר בעבודת קידום ובשיווק טובים שהשאירו אותנו מאחור. אם חברות התקליטים באמריקה מתות כשאתה מתקרב למכירות טובות זה לא עוזר לך. זה הגורל.

מה עם אלבומי "...The Keeper", אתה מסכים שזו היתה פסגת הקריירה של Helloween?
לא, בכלל לא. הזמן היה השיא עבור Helloween, הקריירה וכל מה שמסביב לזה, אבל לא האיכות המוסיקלית, זה רק שבר בזמן.

באירופה אתה רואה הרבה סינגלים למכירה שהם יבוא יפני, מדוע ליפנים מגיע יותר מלאירופה?
זה פשוט בגלל שהם עושים אותם ואף חברת תקליטים אחרת לא רוצה להוציא סינגל בהוצאה מחודשת.

הם לא רוצים לעשות את זה באירופה?
הם יכולים ואולי Nuclear Blast יהיו מעונינים לעשות דבר כזה, זה לא עלה עדיין. הם יכולים לעשות איתם מה שהם רוצים ב-JVC, אז הם ממשיכים לייצר אותם וכמובן שחלק מהם מסיים בחנויות באירופה. לא קיימת חברה אמריקאית שתעשה זאת למרות שב-Nuclear Blast עומדים לעשות את ההפצה האמריקאית. JVC היא חברת התקליטים היחידה שהיתה איתנו כל כך הרבה שנים ועשתה את העבודה שלה כמו שצריך והמשיכה לשווק אותנו.

איך השוק ביפן?
קשה. השוק נמצא בירידה דרמטית, יש שינוי בדורות והדור החדש ביפן מתעניין בלהקות פופ יפניות ודברים אחרים. גם האיכות של להקות ה-heavy metal במערב שונה מהטעם היפני ואם אתה לא מאכיל אותם, כל השוק נופל. הרבה מהלהקות המערביות החדשות כמו

Limp Bisikt עושות דברים שהם לא רוצים לשמוע ביפן. הם אוהבים את Bon Jovi ודברים כאלה, אבל איפה Bon Jovi החדש? היפנים פשוט יגידו "אנחנו לא אוהבים את התוצר האחרון של להקות רוק מערביות" ויאבדו עניין. הם לא מקבלים בקלות דברים שונים ואם הם לא מקבלים את מה שהם רוצים הם הולכים לחפש במקום אחר.

אתה נהנה לבקר שם?
כן, בטח. זה עולם אחר לחלוטין! זה כמו לטוס למאדים ולהופיע שם! חה...חה.. אני תמיד נהנה לנסוע למקומות חדשים. הייתי רוצה להופיע גם בישראל. רק לאחרונה קיבלתי כמה e-mails מאנשים מישראל..

מה קורה בקשר לסיבוב הופעות?
עדיין לא ברור, עדיין אין תאריכים סגורים.

אז בוא נחזור קצת לתקופה אחרת. אחרי הצלחתם האדירה של ה-Keeper-ים, הוצאתם שני אלבומים שונים לגמרי: "Pink Bubbles Go Ape" ו-"Chameleon". איך זה קרה?
מה שקרה עם "Pink Bubbles" הוא, שמישהו לא הצליח להתמודד עם ההצלחה של שני ה-Keeper-ים ולכן הנסיון שנעשה ב-"Pink Bubbles" נכשל. אחרי זה כבר לא היה ביטחון עצמי לאף אחד לגבי ההמשך. וזה הוביל אותנו לשלושה אלבומי-סולו, בתקופה של "Chameleon", שאמור היה להיות "אלבום טוב של Beatles" - דבר שלא קרה. פשוט מאד.

ומה בקשר לעטיפה של "Chameleon"?
Michael Kiske צייר את זה על פיסת-נייר ומסר אותה לחברת התקליטים. הם כבר עשו מזה עטיפה, עוד לפני שהוא הספיק להראות לנו את הדבר הזה. כשנשאלנו האם אנחנו רוצים את הציור הזה ענינו: כן, למה לא בעצם. באותה תקופה, המילה "שונה" היתה מושג שנהגנו להשתמש בו הרבה.

אתה חושב שזה היה רעיון טוב?
היו לי ציפיות ענקיות לגבי "Chameleon" והייתי די מאוכזב מהחומרים ש-Michael Kiske הגיש אז וגם די מאוכזב מההפקה, מכיוון שלא היה כמעט קשר בין חברי הלהקה. הבן-אדם היחיד שדיברנו איתו היה Tommy Hansen שניסה לסיים את ההפקה עם חמישה אנשים שלא דיברו אחד עם השני.

אתה בקשר עם Michael Kiske היום?
לא, לא ראיתי אותו מהיום בו הודענו ל-Ingo שזאת תהיה ההופעה האחרונה כאן בהמבורג....

אתה חושב שתעבוד, באיזשהו שלב, עם Kai Hansen עוד פעם?
ייתכן מאד שנעשה משהו ביחד. אם אלבום הסולו שלי לא ייצא בתקופה הקרובה, ייתכן מאד שנמצא זמן לעבוד ביחד. אני יודע שיש לו יותר זמן פנוי ממני. זה יכול להיות באמת נחמד וכולם יוכלו להגיד: "תראו את Weiki המזורגג הזה, הוא עושה את זה בשביל כיף וכסף!" חה.חה.. אין לי מושג מה ייצא מזה אם בכלל, אבל הגורם המרכזי בהפקה הזאת - זה הזמן. זה יכול להיות מאד נחמד. נחיה ונראה.

מה דעתך על להקות המתאחדות על מנת לעשות עוד כסף ואני מתכוון ל-Bkack Sabbath, Iron Maiden ו-Judas Priest, שכנראה יעשו אותו דבר בקרוב; או על להקות המשנות את סגנונן כדי להתאים את עצמן לאופנה החולפת. לא שאני מאשים בדברים האלה את Helloween.
לא, אתה לא יכול להאשים אותנו... השאלה שנשאלת כאן היא, האם האלבום שיוצא לאחר האיחוד הוא באמת כל-כך טוב שהיה שווה לחכות לו. יש כמובן את העניין ה"קסום" של ההרכב המקורי (שלנו כבר לא יקרה, כי Ingo כבר לא בחיים). למשל, מאד אהבתי את "Perfect Strangers" של Deep Purple שיצא לאחר האיחוד שלהם ב-1984.

גם אני אהבתי אותו.
אני באמת שמחתי ונהנתי מהעובדה שהם שוב ביחד. למרות שלא כל-כך אהבתי את "The Battle Rages On", לדעתי הגיטרות היו חלשות שם, הם יכלו לנגן יותר טוב. חה.. חה..

היתה לך הזדמנות להגיד את זה ל-Blackmore?
לא. פגשתי אותו פעם אחת. איחלתי לו הצלחה רבה במה שהוא יעשה בעתיד. אם איפגש פעם עם Jon Lord, אומר לו אותו דבר.

אתה אוהב את מה שהם עושים היום?
רק חלק ממה שהם עושים. לדעתי הם נמצאים בשלב בו הם מאד נהנים להיות "להקה" במלוא-מובן המילה. הם עברו כל כך הרבה משברים שעכשיו דרוש להם הזמן כדי להנות מלהיות עוד פעם להקה, כדי להנות לנגן אחד עם השני, כמו כל להקה בוגרת.

מגיע להם.
כן, למרות שהאלבום האחרון שלהם היה ממש חרא. אני נותן להם זמן, כי לדעתי זה תהליך טבעי.

שמעת מה Blackmore עושה היום?
כן, שמעתי את זה, אבל איך להגיד לך את זה... זה לא מה שאני רוצה לשמוע כל הזמן... אני יכול להבין שהוא, כגיטריסט שעשה הרבה מטאל, רוצה לעשות משהו שונה...

אבל בכל זאת, קצת כבוד למעריצים!
אני חושב שהוא עדיין נותן כבוד למעריצים שלו, כי הוא נותן הרבה מהאישיות שלו, במיוחד בתקופה בה unplugged מוכר הרבה ו-"Blackmore Knight" מוכרים היום הרבה יותר ממה ש-Rainbow מכרו. מה שטוב בחבילה הזאת, שהוא יכול לעשות מוסיקה, שהוא כנראה אוהב לעשות, אישתו תמיד צמודה אליו והוא עדיין עושה המון כסף. צעד חכם מאד.

אני חושב שזאת הצורה החיובית להסתכל על דברים. או.קיי. Weiki, אני חושב שמיצינו את הדברים.
תודה לך. ביי.

Amit Lwow

DISCOGRAPHY

1985/1986: ***Mini LP/Walls Of Jericho/Judas***
1987: ***Keeper Of The Seven Keys Part I***
1988: ***Keeper Of The Seven Keys Part II***
1989: ***Live In The UK/I Want Out Live***
1991: ***The Best The Rest The Rare***
1991: ***Pink Bubbles Go Ape***
1993: ***Chameleon***
1994: ***The Master Of The Rings***
1996: ***The Time Of The Oath***
1996: ***High Live***
1998: ***The Pumpkin Box***
1998: ***Better Than Raw***
1998: ***Karaoke Albums Volumes 1&2***
1999: ***Metal Jukebox***
2000: ***The Dark Ride***

LINE-UP
(FROM LEFT TO RIGHT)
Michael Weikath (Guitars)
Roland Grapow (Guitars)
Andi Deris (Vocals)
Uli Kusch (Drums)
Markus Grosskopf (Bass Guitars)

info@metalhammer.org

CJSS

המשך מעמ' 12

METAL FOREVER!

הטוב ביותר שהם עשו ואני קיוויתי מאד שהאלבום הזה ישבור את השוק האמריקאי וייקח אותו לכיוון הנכון, אבל.. מאה וחמישים אלף עותקים לא יכולים לשנות כאן דברים... לצערי הרב.

נראה לי שאתה לא מפסיק לעשות דברים, לא משנה מה. יש לי בעיה להסביר לקוראים שלנו מה אתה עושה לכל הרוחות! רק להזכיר כמה דברים: CJSS, Southern Gentlemen ,Chastain ,Zanister. אתה יכול לסכם בכמה מילים מה אתה עושה בימים האלה?

בוא נתחיל מזה שיש לי חברת תקליטים משלי בשם Leviathan Records (ניתן לקבל יותר פרטים באינטרנט: www.leviathanrecords.com), יש לי אולפן הקלטות, יש לי חדר חזרות, אני מסוגל לכתוב הרבה שירים בהרבה סגנונות שונים, אני יוצר כל הזמן ועוד דבר אחד: אני כמעט ולא יוצא לסיבובי הופעות. עכשיו אם תשים את כל הנתונים האלה ביחד, תוכל להבין למה ואיך אני עושה כל כך הרבה דברים. כנראה שאמשיך ככה עד לנקודה שאף אחד לא קונה יותר את מה שאני עושה.. אבל במחשבה שניה, מי יודע... הקלטתי כל כך הרבה דברים שמעולם לא יצאו... אנשים רואים אותי כאחד שמעורב בכל כך הרבה אלבומים ופרוייקטים, אבל תאמין לי - יש הרבה יותר דברים שלי שאנשים לא ראו ולא שמעו!

מה קורה עם Zanister?

אנחנו נמצאים בשלבי הסיום של האלבום השני שייצא בתחילת 2001. לדעתי האלבום הזה הוא הרבה יותר טוב ומגובש מהקודם.

Chastain?

אין תוכניות לאלבום הבא של Chastain. הייתי מאד רוצה, אבל כמו שאמרתי, הזמרת שלנו נמצאת רחוק בקליפורניה, נולד לה התינוק והיא עסוקה בדברים אחרים. למעשה, שלחתי לה הרבה חומר במשך שלוש השנים האחרונות שהיה יכול להספיק לשלושה אלבומים לפחות והיא פשוט לא עושה עם זה כלום...

אתה לא מחפש סולנית חדשה?

אם משהי היתה דופקת לי בדלת... אולי הייתי מסכים. אבל לי אין זמן לחפש תחליפים. יש לי הרבה פרוייקטים אחרים ואני די עסוק.

CJSS, אמרנו כבר, יושבים ומחכים.

בערך... אנחנו פשוט רוצים קודם לראות את התגובות ואז נחליט מה לעשות בעתיד. אם הכל יהיה בסדר ו-Pavement ירצו עוד אלבום - הם יקבלו עוד אלבום!

עזוב את Pavement, המעריצים ירצו עוד אלבום!

אנחנו מתחשבים גם בזה. המעריצים זה לא צחוק. הם אלה שיכולים לקדם אותך והם אלה שיכולים להפנות את גבם כלפיך. אני אף פעם לא שוכח את זה. אתה יודע, אתה בחיים לא תדע מה יקרה בעתיד. אם היית שואל אותי לפני שלוש שנים: האם יהיה עוד תקליט של CJSS, הייתי עונה בביטול מוחלט. והנה יצא "Kings Of The World".

מה עם אלבומי הסולו שלך?

אין שום תוכניות לגבי אלבום אינסטרומנטלי. מאד נהניתי בעבר לעשות אלבומים אינסטרומנטליים - זה דבר אחר לגמרי. כרגע יש שני אלבומים באופק: החדש של Zanister והחדש של Southern Gentlemen.

דויד, שוב פעם תודה לך ובהצלחה בכל מה שתעשה בעתיד!

תודה גם לך. Metal Forever!

שלום לכולם!

זה לא סוד שבשנים האחרונות המטאל, אותו ז'אנר שכבר כמעט כל החכמולוגים הספידו, ועדיין מנסים להספיד, חוזר לאט-לאט, ובגדול. ולמרות ש-.M.T.V זה כבר לא זה ו-Headbangers Ball זה כבר לא בכלל, נדמה שנפתחים לאחרונה צינורות מידע ומדיה אלטרנטיביים למשהו שכבר מזמן למדנו לחיות בלעדיו. ואני מדבר בעיקר על שניים: אינטרנט, ועיתונכם הנאמן Metal Hammer. פתאום מגלים להקות, פסטיבלים ואפילו שמות של ערים שאפילו לא ידענו על קיומן, בהן מתקיים איזה פסטיבל למאה אלף איש. ממש ערך מוסף של שיעור גיאוגרפיה חינם.

אז נכון, היו פה בשנה האחרונה White Skull ,Metallica ואפילו פול דיאנו (שדרך-אגב הוציא אלבום מצויין לאחרונה), אבל עדיין חסרים לנו כמה גרושים ללירה, שזה אומר, למי שלא מכיר כסף כזה, כמה אגורות לשקל, שזה אומר-"עוד לא הגענו לארץ המובטחת - ארץ זבת בירה ומטאל". כי בארץ המובטחת קיימים עוד כמה דברים שכה חסרים לנו: נגישות צרכנית לכל אותם דיסקים היותר "מחתרתיים", הן חדשים, ישר מהיבואן, והן בחנויות יד-שנייה. אך הסיכוי היחיד שתמצאו כאלה בחנויות היד שנייה, יהיה אם וכאשר תחליטו למוסרם בעצמכם. הרי אף אחד לפניכם לא היה יכול לרכוש אותם בארץ כי חברות התקליטים קבעו כי לא נוכל. למה להשקיע בפרומושיין של להקות מטאל כשיש סיכוי למכור עשרים אלף בריטני במאמץ זהה? יחד עם זאת, לא לגמרי הוגן לבוא בטענות אך ורק לחברות התקליטים או שמה נאמר, הביצה. כי בישראל גם התרנגולת אשמה לא פחות ועל-כן, באמת קשה לומר מה קדם למה, הביצה או התרנגולת.

והתרנגולת במקרה שלנו היא אמצעי המדיה המשודרים, דהיינו רדיו. אני זוכר שבשנת 97' נכנסתי לי למכונית המושכרת בדרך מניו-יורק לצפון ארה"ב, פותח ת'רדיו ומה אני שומע בעשר בבוקר? Napalm Death, בעשר בבוקר! כן רבותיי, תחנת מטאל, עשרים וארבע שעות ביממה. ועוד איזה מתקפת Napalm על הבוקר! בנסיבות הקיימות בישראל כיום, אין סיכוי כי תקום תחנה כזאת, אבל מה עם איזה שעה יומית בתחנה מואזנת, נאמר רדיו תל אביב. יומית אמרתי? אולי נתחיל בשבועית. ובחזרה לביצה - אם אין אף אמצעי מדיה אלקטרוני לקדם מטאל בו, אז באמת שאין טעם לשלוח פרומואים לאף-אחד. במחשבה שנייה, הנה לכם אמצעי דרכו יוכלו לנחות דיסקים בחנויות יד-שנייה.

הסיבות להתעלמות המוחלטת מהז'אנר ברדיו הן בשני מישורים עיקריים: חוקתיים ופלצניים. מן ההיבט החוקתי, כל תחנות הרדיו המשדרות כיום בישראל (ואני מדבר על החוקיות), כפופות לאחת משתי הרשויות או הגופים המפקחים הבאים: הרשות הראשונה לטלוויזיה ורדיו והרשות השנייה. כל התחנות האזוריות הפועלות היום נבחרו לאחר מכרז ושיקולם הוא אחד- רייטינג. כי רייטינג =פרסומות =כסף. מן הרגע שנבחרו אין בא ואין יוצא. אלה הן התחנות שלנו, תיחנקו איתן. בארה"ב למשל, כל אחד רשאי לבקש רשיון לפתוח תחנת רדיו, בתנאי שהוא עומד בקריטריונים הגיוניים מכוח החוק, כגון שמירה על טעם-טוב ועל שלום הציבור. בישראל - נאדה. מה לעשות, אנחנו מיעוט מקופח. הרי מי יפרסם בשעת מטאל? אפילו לא עסק לשווארמה מבשר חתולים. ועל כן נשאר לשאול מה עם אידיאולוגיה? האם אין אף מנהל תוכניות או תחנה מוכנים להקדיש שעה בשבוע למטאל? גם פה התשובה היא שלילית. כי מה יותר חשוב היום מלהיראות "קוליים" בעיני הקולגות או להקדיש שעת שידור להעברה בשידור חי של המסיבה המגניבה של די.ג'י קוקי, מוקי או שמופי?

על כן רצוי שנעריך את מה שיש לנו. מגזין אחד שחשוב שתתמכו בו וכמה חברות דיסקים שבכל זאת מנסים, במאמצים גדולים ותוך סיכונים כלכליים, להביא לכם את להקות החזית של עולם המטאל, ולא רק על פי דירוג ה"בילבורד". אז תרכשו דיסקים, תדרשו את מה שאין ובעיקר תהנו מהחיים.

אורן טופט

HammerFall

המשך מעמ' 15

TEMPLARS OF STEEL ARE BACK

כן. אני די התגעגעתי אליו כבר הרבה זמן כי הוא כנראה זמר מטאל הכי טוב שהיה אי-פעם, אפילו אם הוא התעלם לחלוטין מהעובדה ש-heavy metal קיים בתחילת שנות ה-90. אולי הוא עבר משבר בחייו או משהו כזה. עכשיו הוא הבין ש-heavy metal הוא חלק בלתי נפרד מחייו ואני מאד מרוצה מהאלבום החדש שלו. שובו של Dickinson ל-Iron Maiden היה כנראה משהו שהם היו צריכים יותר מכל. כשהם הופיעו עם Blaze Bayley הם הופיעו במקומות קטנים מאד. עכשיו כש-Bruce חזר, הם ממלאים אצטדיונים. יש להם הרבה מעריצים ואני מרוצה גם בעניין הזה. ההצלחה המחודשת של Maiden אמורה לפתוח דלתות ללהקות חדשות. heavy metal לא יכול לסמוך רק על הצלחתם של Maiden ו-Halford. צריך "דם חדש" כדי לשמור על הסגנון, צריך להקות חדשות כמו HammerFall, למשל. וישנן הרבה להקות כמונו בתקופה הזאת.

נראה לך שיש יותר מדי להקות שרוצות "להיות כמו HammerFall"? - כי התוצאה יכולה להיות מאד משעממת.

אני מודע לבעיה הזאת. ישנן חברות תקליטים המחתימות כל דבר. במשך השנתיים האחרונות זה היה כמו: "אתם עושים heavy metal? יופי, אנחנו מחתימים אתכם!". אבל זה תהליך טבעי. לדעתי בעוד שנתיים נראה להקות ייחודיות ואיכותיות שיתחזקו והלהקות המעתיקות מלהקות אחרות ייעלמו.

איך ההצלחה של HammerFall השפיעה על חייך הפרטיים?

טוב, אני עדיין אותו אידיוט כמו שהייתי לפני עשר שנים.. חה...חה... אני פשוט חי את החיים שלי איך שאני רוצה. כמובן שאני לא צריך לעבוד יותר כי אני כבר מסוגל להתפרנס מהמוסיקה שאני עושה. אני עדיין גר באותו אזור, עדיין נפגש עם החברים שלי. לפעמים אני מצטער שאין לי מספיק זמן פנוי לחברים הקרובים...

יש לך תחביבים מסוימים?

לא ממש. התחביב העיקרי שלי זה המוסיקה. כשיש לי קצת זמן פנוי, אני מעדיף לבלות עם המשפחה שלי או עם החברים, ללכת לקולנוע. אני אוסף DVD, קורא ספרים. זה בעצם הכל.

בשנות ה-70 להקות כמו Deep Purple ו-Black Sabbath היו אלה שהכתיבו את האופנה במטאל. בשנות ה-80 אלה היו Helloween ו-Iron Maiden. אתה חושב ש-HammerFall מסוגלים להוביל את הקו בשנים הבאות?

לדעתי מאד קשה ללהקה להיות האחת והיחידה בימים אלה. כמו שאמרתי קודם, יש הרבה אלבומים היום, לפעמים יותר מדי וזה בהחלט מקשה. המצב לא היה כזה בשנות ה-70. אני לא חושב שנצליח להתקרב לעוצמה של Deep Purple או Iron Maiden, אבל בכל זאת נהיה חלק חשוב מאד ב-second coming של heavy metal.

או. קיי. תודה לך ובהצלחה בסיבוב ההופעות. מתי הוא מתחיל?

ב-10 לינואר.

ומי הלהקה הפותחת?

Virgin Steele ואנחנו מחכים לעוד להקה שתצטרף אלינו. לדעתי זה יהיה מגניב להופיע ביחד עם Virgin Steele.

בהחלט! תהנו ונתראה ב-tour.

המון תודה!

Amit Lwow

רישמו לפניכם: ב-7 לדצמבר תתקיים מסיבת מטאל ענקית באשדוד! מועדון "מילניום", רח' העבודה 50 בשעה 20:00. צפויים להגיע מאות מטאליסטים מכל רחבי הארץ. במקום ימכרו דיסקים. טלפונים לבירורים: 08-8544344 051-236819

Vanize

Vanize הגיעו לסצינת המטאל יחסית בשקט, אבל הם עוד יכבשו אותה בסערה. הרבה עיתונים נוטים לעשות השוואות בין Vanize לבין מה שאחיו הגדול של Peter Dirkschneider עשה בעבר ועושה בהווה. רוב ההשוואות מעצבנות לפעמים את חברי Vanize, כי הם כמו כל להקה אחרת, רוצים שיכירו בהם בזכות מה שהם עושים ולא בזכות הקרבה המשפחתית. גם אנחנו עשינו השוואות, אך בניגוד לאחרים לא ניסינו להשפיל את החבר'ה הנחמדים האלה. נהפוך הוא, ניתן להשוות וניתן להפגין התייחסות חיובית כלפי הלהקה. על קו הטלפון Marcus Bielenberg ואיך לא - Peter Dirkschneider.

אני יודע ש-"High Proof" הוא האלבום השלישי שלכם ואתם עדיין לא כל כך ידועים בציבור הרחב, אז ספרו לי איך הקמתם את הלקה ומה הספקתם לעשות עד עכשיו?
M: למעשה הקמנו את הלהקה לפני עשר שנים. בהתחלה היינו רק אני ו-Peter. אחרי שנתיים-שלוש מצאנו את שאר החבר'ה ומאז לא השתנה ההרכב. בהתחלה עשינו כמה דמויים ושלחנו אותם לכל מקום בעולם ואז גם קיבלנו את החוזה הראשון שלנו עם חברה בשם Cheerio Records, שם הוצאנו את האלבום הראשון שזכה להצלחה רבה. המשכנו להופיע כאן בגרמניה, עשינו כמה סיבובי הופעות עם U.D.O. ו-Axxis. מאוחר יותר Udo החליט להקים חברת תקליטים משלו והוא הציע שאנחנו נהיה הלהקה הראשונה אצלו בלייבל. האלבום הראשון שיצא ב-Breaker Records נקרא "Bootlicker" והוא די הצליח. בנוסף לכך עשינו tour ביחד עם U.D.O. ו-Testament. ועכשיו הוצאנו את האלבום החדש - "High Proof".

שהוא אלבום מצויין שנבחר ל"אלבום החודש" בגליון הקודם שלנו...
M: אלבום החודש? ענק!

רציתי לשאול אם ישנה משמעות מיוחדת ל-"High Proof"?
P: זה אומר שאנחנו מאמינים במה שאנחנו עושים, זה אומר שאנחנו עושים מאה אחוז heavy metal, וזה בעצם הכל.

אני מתאר לי שאנשים מרבים להשוות את המוסיקה שלכם ל-Accept או U.D.O. זה מעצבן אתכם או שאתם משתמשים גם בהשוואות האלה לקידום?
M: לצורך הקידום? כמובן שלא! אנחנו לא עושים את אותה המוסיקה שהם עשו בשנות ה-80 או ש-U.D.O. עושים היום. המוסיקה שלנו די שונה.

במה?
M: טוב, זה עדיין heavy metal אבל הסגנון שלנו הוא שונה. כל מבקר רואה את השם Dirkschneider וזה סוף הסיפור בשבילו! הם לא מקשיבים למוסיקה, הם רק רואים את השם הזה וכותבים את אותם הדברים כל פעם מחדש וזה מעצבן אותנו!

אבל עם שירים כמו "What You Give Is What You Get" ועוד כאשר Stefan Kaufman מפיק אותם, קשה מאד למנוע מהאנשים לעשות השוואות.
M: בגדול אין שום בעיה עם השוואות, אנחנו פשוט לא רוצים שיתייחסו אלינו כללהקה שנשמעת כמו Accept, כי יש לנו סגנון משלנו.
P: ברור שכולנו הושפענו מ-Accept וגדלנו על להקות כמו Accept, Judas Priest, AC/DC ומאד אהבנו אותם...

איך Stefan Kaufman עזר לכם עם ההפקה?
P: Stefan עשה עבודה מצוינת. עשינו חזרות לבד וכשהגיע הזמן להיכנס לאולפן, Stefan נכנס לתמונה. הוא מוסיקאי ענק ועזר לנו המון.
M: אני רק רוצה להדגיש שאנחנו כתבנו את השירים, הוא בסך הכל הפיק אותם. השירים באו מאתנו, מ-Vanize.

כל חברי הלהקה השתתפו בכתיבת השירים או ששניכם הייתם הכותבים העיקריים בלהקה?
M: כולם שותפים לכתיבת השירים.

כמה מהמילים מעניינות מאד. על מה מדבר השיר "Losing The Ground"?
P: השיר מספר על בן אדם המנסה למצוא את הדרך ומסתבך עם האנשים הלא נכונים. הוא מנסה להשיג משהו חדש, אבל האנשים עובדים עליו והוא loses the ground ...

True Brother(s) Of Metal!

> **כל מבקר רואה את השם Dirkschneider וזה סוף הסיפור בשבילו! הם לא מקשיבים למוסיקה, הם רק רואים את השם הזה וכותבים את אותם הדברים כל פעם מחדש וזה מעצבן אותנו!**

קל מאד להבין למי, באופן כללי, מתייחס השיר "You Can't Stop Us Now". יש מישהו ספציפי בכל זאת?
P: יש המון מבקרים ועיתונאים שיצאו נגדנו, אבל בגדול זה לא מזיז לנו. לא, אין מישהו ספציפי...

אני די מופתע כי זה לא סוד שהעיתונים הגרמניים די תומכים ב-heavy metal.
M: הם תומכים בנו עד לגבול מסוים. אבל כמו שכבר אמרנו ההשוואות האלה די מעצבנות כי כל אחד מאתנו הוא מוסיקאי בפני עצמו, כל אחד מאתנו חי את השירים שלנו והשירים האלה נכתבו על ידינו ולא על ידי Kaufman או על ידי Udo.

העטיפה של אלבומכם הקודם - "Bootlicker" היתה שונה מרוב העטיפות של להקות heavy metal בימים האלה, אך העטיפה של האלבום האחרון מייצגת גישה יותר מסורתית לעניין.
M: כן, ב-"Bootlicker" ניסינו לעשות משהו חדש וזה לא יצא ממש טוב כי רוב האנשים לא הבינו את מה שניסינו לשדר. כך שהפעם עשינו עטיפה מסורתית, יותר נקיה...
P: כשאתה רואה את העטיפה הזאת, אתה מיד מבין שמדובר כאן ב-heavy metal, ושמה שנמצא בדיסק זה heavy metal - ככה יותר נוח לכולם.
M: לדעתי זה מתאים למוסיקה שלנו.

Peter, סגנון השירה שלך, הוא טבעי או שפיתחת אותו לאורך הזמן?
לא, זה טבעי לגמרי. התחלתי לשיר בשנת 1986. אין לי מושג איך זה יצא, אבל זה טבעי לגמרי! חה..חה..

אז מה התוכניות שלכם לעתיד?
P: כרגע המנהל שלנו מנסה לסדר לנו סיבוב הופעות באירופה עם עוד להקה וכנראה שזה יקרה בנובמבר. אלה בעצם התוכניות לעתיד הקרוב.

אתם עושים עוד דברים חוץ ממוסיקה?
M: כן, אנחנו עדיין עובדים, כל אחד מאתנו, כי כמעט אי אפשר להתפרנס רק ממוסיקה בתקופה הזאת. אתה חייב למכור המון עותקים כדי להתפרנס מזה...

אתם מתכוונים לעשות משהו ניסיוני בעתיד או שתישארו דבוקים ב-heavy metal?
M: ברור שנשאר עם heavy metal. כמו שאמרנו קודם, אנחנו לא מנסים להעתיק את מה שלהקות אחרות עושות. אנחנו עושים את מה שבראש ובלב שלנו.

מה שניכם שומעים בימים אלה?
P: נכון לעכשיו אנחנו שומעים הרבה את Rob Halford, את החדש כמובן. חה...חה... זה heavy metal אמיתי!

או קיי. חבר'ה, אני מודה לכם על הזמן שהקדשתם לנו ועוד פעם: כל הכבוד על האלבום הנפלא!

Amitt Lwow

The POWER Of METAL

בתמיכתן המסיבית של חברות התקליטים, יש הרבה להקות חדשות הפורצות החוצה ברעש גדול: "הדבר הבא במטאל", "הצלחה אדירה" או "אלבום פנטסטי". אבל, בשורה התחתונה - הן לא שוות את הנייר עליו נכתבות ההכרזות האלה. ישנן להקות מסוג אחר, להקות שקמות בשקט, גדלות בשקט, ובשקט יוצאות גדולות. Sigma היא אחת מהן. זו להקה שהוציאה אלבום ראשון ונהדר, והיא לא ממהרת לכבוש את במות העולם. מתברר שהאיטלקים האלה לא חיים בעולם הפנטזיות, הם מציאותיים ואמיתיים. היה תענוג גדול לדבר עם Max Adams - הגיטריסט של Sigma, שבניגוד להרבה מוסיקאים אחרים בתחום, לא סובל מבעיות אגו. אחלה של בן אדם!

שלום מאקס! הוצאתם אחלה של אלבום לפני מספר חודשים. איך היו התגובות בעיתונות עד עכשיו?
למעשה התגובות היו מצוינות. לא ציפינו לזה. אנחנו, כלהקה צעירה יחסית, מאד מרוצים. Sigma הוקמה רק בסוף 1999 וזהו האלבום הראשון שלנו ואנחנו גאים בו! עיתוני מטאל ברחבי אירופה קיבלו אותו טוב מאד. ואם אתה שואל לגבי המכירות - אז אין לנו עדיין את הנתונים, כי עבר מעט מאד זמן מהרגע שהאלבום יצא. אבל אנחנו מקבלים תגובות מהקהל, הם שולחים לנו דואר אלקטרוני, קונים את האלבום ואוהבים אותו! ראה, אנחנו באנו משום מקום, אף פעם לא היינו כוכבי רוק או משהו כזה, כך שמאד מרגש אותנו לשמוע כשמישהו אומר שהוא אוהב את המוסיקה שלנו. אני לא יכול לתאר במילים מה זה עושה לי כשאני שומע את זה. אנחנו עובדים קשה על ההופעה החיה, כי אנחנו מתכננים סיבוב הופעות גדול באירופה עם להקה גדולה יותר. אנחנו עובדים קשה מאד, כי אנחנו רוצים לתת הופעה הכי טובה - זה חשוב מאד. אתה לא יכול לעלות להופעה ולתת חרא של show. תחשוב, האנשים האלה באו לראות אותך, שילמו ממיטב כספם - אתה חייב לתת את הטוב ביותר!

האם אני שומע בין השורות ביקורת על Rhapsody?
לא, לא! בכלל לא! Rhapsody הם גדולים וכשהם משתמשים בכל כך הרבה כלים באולפן, כמעט ולא ניתן להעביר את כל ההפקה הגרנדיוזית שלהם אל הבמה. אין להקה בעולם שנשמעת אותו דבר גם באלבום וגם בהופעה. Rhapsody הם פרפקציוניסטים ואנחנו נותנים להם כבוד גדול. הם הפכו ללהקה ענקית ומכרו המון וכל הכבוד להם!

בוא נחזור קצת אחורה, ללהקה הקודמת שלכם - Love Machine. ספר לנו על הלהקה ההיא.
חמישה מאיתנו היו ב-Love Machine במשך עשר שנים. היה לנו זמר אחר. הוצאנו שלושה אלבומים בחברות איטלקיות ממש קטנות. הופענו המון גם באיטליה וגם בגרמניה. הופענו יחד עם להקות כמו Saxon, W.A.S.P. בסוף השנה שעברה צצו בעיות עם הסולן שלנו והחלטנו לסיים את הפרק של Love Machine, לפתוח דף חדש ולהקים להקה חדשה. Sigma - היא הפרק הבא בחיינו. אנחנו מאד מרוצים מהסולן החדש שלנו, עובדים ביחד, ממש כמו קבוצת כדורגל ומאד קרובים אחד לשני. Love Machine שייכת לעבר, אנחנו גאים במה שעשינו, אבל עתידנו הוא ב-Sigma!

איך נשמעתם ב-Love Machine?
די דומה לאיך שאנחנו נשמעים היום, רק שזה לא היה power metal, זה היה heavy rock. היינו יותר קרובים ל-Bonfire. אבל תמיד אהבנו power metal ותמיד אהבנו להקות כמו Helloween, Gamma Ray, Freedom Call. אנחנו שייכים ל-old school חה...חה..

בני כמה אתם?
הגיל הממוצע בלהקה הוא שלושים ושתיים. הרקע שלנו הוא Iron Maiden, Judas Priest, Saxon, Ozzy, Scorpions.

מה דעתך על כל הלהקות החדשות שצצות כל רגע בזמן האחרון? אתם מקשיבים ללהקות האלה בכלל?
טוב, אני חייב להודות ש-power metal מאד אופנתי כאן באיטליה. ישנן הרבה להקות היודעות לנגן, אבל האיכות של האלבומים האלה יורדת. נכון, יש המון להקות אבל יש הרבה זבל. אם כבר מדברים על להקות איטלקיות איכותיות, אני יכול לספור אותן: Rhapsody, Labyrinth, Vision Divine, White Skull וכמובן Sigma חה.. חה.. וכמובן Domine. את השאר אינני יכול להכניס לרשימה הזאת.

התחלתם כבר לכתוב חומר חדש לאלבום הבא?
יש לנו כמה רעיונות, כמה שירים חדשים, אבל כרגע אנחנו לא משקיעים יותר מדי זמן בעבודה על האלבום הבא כי מטרתנו, נכון לעכשיו, היא הופעות חיות וקידום האלבום הנוכחי. כשנסיים את ה-tour, אז ניקח את העניין של האלבום ברצינות ונוציא אותו בשנה הבאה. אבל כרגע - הופעות, הופעות ועוד פעם הופעות. אני מאד מקווה להופיע גם בארצכם כי אני יודע שיש

SIGMA

הרבה metalheads בישראל והרבה אנשים אוהבים heavy metal. אני באמת מקווה שיום אחד נגיע לישראל יחד עם להקה יותר גדולה.

אמרת קודם שאתם עובדים כמו קבוצת כדורגל. בכל זאת, מי אחראי על הכתיבה ב-Sigma?
האמת היא שהתחלנו לעבוד על האלבום הזה עוד לפני שהזמר שלנו Val Sheildon הצטרף ללהקה. כשהתחלנו לעשות שינוי עליו דיברנו קודם ולהפוך ל-Sigma, כבר היו לנו כמה שירים מוכנים. כש-Val הגיע, הוא השלים את החלק החסר בפזל. אנחנו באמת עובדים ביחד: אחד זורק רעיון לשיר, השני מתחיל לפתח אותו, השלישי מכניס שינויים... אני לא סתם חוזר ואומר "אנחנו, אנחנו ואנחנו". אנחנו כמו משפחה. גם את המילים אנחנו כותבים ביחד. אנחנו שישה אנשים בלהקה כל אחד מאתנו נותן את האינפוט שלו.

מה שאתה מתאר פה, לא קורה בהרבה להקות שאני מכיר...
תראה, אני מבין את הספקנות שלך, אבל אם אני אומר לך שאנחנו כמו משפחה - תאמין לי שזה ככה. כל אחד אישיות בפני עצמו, כל אחד נותן משהו משלו וסך הכל יוצא משהו יחודי.

מה פתאום עשיתם גרסת כיסוי ל-"Maniac"?
אהבת את זה?

האמת שאני שונא את השיר הזה בגרסא המקורית שלו, אבל כל הכבוד - עשיתם אחלה ביצוע.
חה..חה.. זה סיפור ארוך... ניגנו את השיר הזה הרבה פעמים בהופעות כשהיינו ב-Love Machine. בהזדמנות אחרת הקלטנו דמו לשיר הזה ונתנו אותו למנהל שלנו והוא אמר: השיר בסדר, אבל זה לא מטאל, זה פופ! אז החלטנו לשנות את הסאונד בשיר ולקרב אותו כמה שיותר ל-power metal. כשהכל היה מוכן, צירפנו אותו לאלבום.

היתה לי תחושה שהכנסתם את השיר הזה כדי לקבל תשומת-לב מתחנות רדיו שלא משמיעות מטאל בכלל. יש בזה משהו?
תשמע, לא עשינו את זה כדי להגיע למקומות שאנחנו לא שייכים אליהם. זאת לא היתה המטרה. עם הזמן זה הפך לאמצעי וכן, זה באמת עוזר להגיע לאנשים שבחיים לא שמעו מטאל. כי מה שמפריע להם זה לא הטעם המוסיקלי שלהם, מה שבאמת מפריע להם להבין את מה שאני ואתה אוהבים, זאת ההתייחסות המזלזלת כלפינו וכלפי הסגנון שנקרא מטאל. אם תביא להם את "Maniac" בביצוע שלנו ותשאל: אהבתם את זה? הם יגידו: כן, אהבנו מאד. ואחר-כך תגיד להם שהם שמעו ביצוע של להקת מטאל, הם לא יאמינו כי האימג' שנוצר לנו אצל האנשים האלה הוא אימג' שלילי, בקיצור אתה

אני חייב להודות ש-power metal מאד אופנתי כאן באיטליה. ישנן הרבה להקות היודעות לנגן, אבל האיכות של האלבומים האלה יורדת. נכון, יש המון להקות אבל יש הרבה זבל. אם כבר מדברים על להקות איטלקיות איכותיות, אני יכול לספור אותן: Rhapsody, Labyrinth, Vision Divine, White Skull וכמובן Sigma חה.. חה.. וכמובן Domine. את השאר אינני יכול להכניס לרשימה הזאת.

מבין אותי?

ועוד איך!
בסך-הכל לא היתה לנו שום כוונה להוציא אלבום ידידותי לרדיו, אבל מאד מרגש לשמוע מאנשים, שלא מפחדים לנסות ולהקשיב למשהו לא מוכר, שהאלבום טוב והם אהבו אותו.

ניסיתם להיכנס לשוק האמריקאי עם האלבום הזה?
על זה תצטרך דבר עם המנהל שלנו חה... חה.. הוא אמר לנו שכנראה בחודש הקרוב האלבום יופץ גם בארה"ב. אני יודע שהוא עובד קשה על מנת להחדיר אותנו לשוק היפני, אבל, משהו מוזר קורה היום ביפן. האלבום כבר הופץ בדרום אמריקה: ברזיל, צ'ילה, ארגנטינה. אני בטוח שאת האלבום ניתן להשיג גם בכל חנות בישראל!

המעריצים כבר כותבים לכם?
כן, אנחנו מקבלים הרבה פניות דרך האתר שלנו (www.sigmaonline.co.uk). אבל המבחן האמיתי שלנו יהיה ב-tour, במיוחד בגרמניה ואז נראה באמת עד כמה אוהבים אותנו. האמת שאנחנו די "רעבים" להופעות. אנחנו בנויים להופעות חיות ומאד מאד רוצים לצאת כבר לדרך!

Max, אני רוצה להודות לך על הראיון, היה נחמד לדבר עם מישהו שעומד עם שתי רגליו על הקרקע. הרבה הצלחה ונתראה בקרוב.
אני רוצה להודות לכולכם על תמיכתכם בנו, ואולי יום אחד ניפגש בתל אביב על כוס בירה!

רעיון לא רע בכלל!
אני רק רוצה להוסיף ולומר, בטח כל הלהקות אומרת את זה, אבל אני אומר את זה מכל הלב - אנחנו רוצים להגשים את החלום ולבוא ולהופיע בישראל.
See you soon! Rock On!

שלום...
שלום. מדבר Sandor, אני כאן עם Mark ואנחנו נענה לך על השאלות...

אחלה. מה שלומכם?
אנחנו בסדר. סתם, כאן בדירה של Mark מעבירים את הזמן. משעמם בחוץ....

אוקיי בוא נתחיל את הראיון. בשבילי, כאחד שלא שמע על הלהקה, ספרו לי קצת עליה, על ההסטוריה שלה וכדומה...
Sandor: התחלנו בשנת 1995. כשהתחלנו היינו רק שני אנשים בלהקה אני ו-Mark שנינו ניגנו בגיטרות וחיפשנו נגנים אחרים להשלים את ההרכב. זמן קצר אחר כך הצטרפו אלינו מתופף, קלידן ובסיסט והתחלנו לנגן ולכתוב את השירים שלנו. בתקופה ההיא נטו יותר לכיוון ה-death metal. ב-1997 הצטרפה Floor אלינו ללהקה וביחד איתה נטה הקו המוסיקלי שלנו לכיוון הקלאסי, אבל עדיין אפשר היה לשמוע במוסיקה שלנו את השפעות ה-death. ניסינו לשלב את שני הכיוונים השונים (death וקלאסי) במוסיקה בכל מיני שינויים.

מה בעצם המשמעות והרעיון שבשם After Forever?
Sandor: חיפשנו שם אווירתי, שם שיתאים כמה שאפשר למוסיקה שלנו, ראיתי את השם רשום באחד האלבומים של Black Sabbath וזה התחבר לי בראש עם המוסיקה, חשבתי שבשם הזה יש משהו מיסטי ושיש בו ניגוד אחרי האין סופיות - אתה יכול לדמיין מה זה. גם במוסיקה שלנו יש הרבה ניגודים, אז חשבנו שזה מתאים בדיוק למוסיקה של הלהקה...

גם בטקסטים שלכם יש הרבה ניגודים. לפחות ממה שהספקתי לקרוא, מצאתי המון דברים שמנוגדים אחד לשני....האם אתם מנסים להראות כאן תמונה שלמה ולא מזוית עין של צד אחד בלבד?
Mark: כן, אתה צודק בהחלט. הקונספט של הדיסק נקרא the embrace that smothers והוא מחולק לארבעה חלקים בדיסק, שבעצם נועד להמחיש את הרעיון שאם אתה מקבל את כל הדתות אז הן לא חיוניות יותר בשבילך, כי בגלל הדת אתה משתנה. מי כמוך, שחי בישראל, יכול להבין למה אני מתכוון, עם כל המצב בין הפלשתינים והישראלים, שזוהי בעצם מלחמת דת. מה שהרעיון אומר הוא שהדתות הן שיוצרות את כל הניגודים. הדעה שלי היא שאם יש אלוהים אחד ולא משנה עכשיו מי הוא, אז הניגודים והמלחמות נוצרות בגלל הדתות השונות, כשכל אחת טוענת שהיא האמיתית ושצריך ללכת בדרכה ולא בדרך הדתות האחרות. ומכאן כל ההתנגשויות הדתיות. אבל בעצם זה לא משנה!

כן, אני מבין את זה לחלוטין. לגבי ההרכב של הלהקה, ב-1997 הוספתם את Floor Jensen, האם היא אחותך במקרה?
Mark: לא. (צוחק) זה מקרי לחלוטין שיש לנו אותו שם משפחה. השם Jensen הוא די נפוץ כאן. אתה רוצה לשמוע משהו, כנראה שיצטרף עכשיו עוד מישהו ללהקה וגם לו קוראים Jensen ...

יופי! שלישיית הג'ינסנים! איך היא הגיעה ללהקה? מתי החלטתם ש- "זהו אנחנו הולכים על כיוון יותר קלאסי ולא death טיפוסי?"
Mark: בעקרון, זה בגלל שתמיד רצינו לראות איך המוסיקה שלנו נשמעת עם סולנית. חבר שלנו סיפר לנו עליה. הוא שמע אותה שרה באיזו מסיבה. יצרנו איתה קשר ושאלנו אותה אם היא רוצה להגיע לחזרה שלנו, היא הגיעה, שמעה את המוסיקה שלנו ואהבה אותה, הזמנו אותה לשיר כמה שירים והיינו המומים מאיכות הקול שלה, אז החלטנו שאותה אנחנו צריכים בלהקה! גם היא אהבה את החומר שלנו (הממ.. מעניין איזה חומר בדיוק...). מאז שהיא הצטרפה, שינינו את המוסיקה שלנו כך שתתאים לקול שלה מפני שהיא מדהימה ולא יכולנו להשתמש בה רק כסולנית רקע. זו הסיבה המרכזית ששינינו את קו המוסיקה לכיוון הקלאסי, גם משום שאני אוהב מוסיקה קלאסית, אז לי לא היו תלונות כאן....

מה משפיע עליכם יותר, מוסיקה קלאסית או metal? למה אתם מקשיבים בדרך כלל בבית?
Sandor: זה משתנה מדי פעם. כולנו שומעים מטאל, אבל Mark מושפע גם ממוסיקה קלאסית. אני חושב שבמידה שווה. אנחנו באמת מנסים להגיע לשילוב המושלם של שני הסגנונות, השונים לגמרי זה מזה.

אילו להקות השפיעו עליכם?
Sandor: אני אישית יכול להגיד שאני מושפע מלהקות כמו Iced Earth, Nightwish, Dimmu Borgir, Cradle of Filth, בסגנונות היותר כבדים....
Mark: הלהקות האלה מצליחות ליצור מין באלאנס בין מוסיקה קלאסית-גותית לבין מטאל מלודי. סגנון כזה משפיע עלינו הכי-הרבה.

אחלה. את האמת, בפעם הראשונה שהקשבתי לאלבום שלכם, ישר עלה לי בראש ששמעתי את זה קודם, אצל להקות כמו Theatere of Tragedy, Haggard, Nightwish ודומיהם. מה עושה אתכם שונים מהלהקות הללו?
שהם מאד ידועות ומובילות בסגנון המטאל הקלאסי או האפל, אם תרצו לקרוא לזה כך, ובכל הכנות, לא שמעתי הרבה אורגינליות והתקדמות בסגנון הזה.
Sandor: הממ.. אני חושב שאנחנו יותר דינמיים. אני לא רוצה להשתחצן ולהגיד שאנחנו יותר טובים מהלהקות הללו. אנחנו מנסים להכניס יותר ניגודים למוסיקה שלנו. אני חושב שלהקות כמו Tristania או Theathere הלכו, באלבומים האחרונים שלהם, לכיוון יותר גותי. אם אתה מקשיב לשירים באלבום - יש בהם פחות דגש על המקצב הבסיסי של גיטרה-תופים, הרבה יותר אטמוספרה ופחות ברוטאליות. אני חושב שיש לנו קטעים שהם ברוטאלים ומהירים אבל גם קטעים מאד קלאסים וגוטים - הדינמיקה במוסיקה שלנו יותר מודגשת...

אוקיי. בוא ניקח מבט חטוף לעתיד של הלהקה, לאיזה כיוון אתה חושב שתמשכו יותר, לכיוון המוסיקה הקלאסית או חזרה לכיוון המטאל, או לדרך שלישית - תמשיכו לשלב בין הסגנונות?
Mark: אני חושב שאנחנו נרצה לגלות את שני הסגנונות. אולי באלבום הבא שלנו נשתמש ביותר מוטיבים קלאסיים, זה לא אומר שאנחנו מתכוונים להמשיך בכיוון הזה. אנחנו רוצים לגלות את הכול. יש לנו בינתיים רק אלבום אחד בחוץ. אולי באלבום הבא המוסיקה תהיה יותר קלאסית, ובאלבום שאחריו - מוסיקת מטאל מסורתית...
Sandor: אני חושב שהשירים החדשים שלנו הם במקורם קלאסיים, אבל עדיין מהירים, "קשים", אז יש עדיין נוכחות למטאל שם. אני חושב שגם בכיוון הקלאסי יש אפשרות לנגן חזק וזה לא אומר שהמוסיקה צריכה להיות רכה או שקטה או משהו דומה לזה. אתה יכול בד-בבד לנגן גם קלאסי וגם מטאל.

אז זה הכיוון שלכם - שילוב...
שניהם: לחלוטין - כן!

ומה אתם חושבים, מהו הכיוון שהז'אנר הזה הולך לקראתו? אתם רואים להקות שחוזרות לשורשים של המוסיקה מצד אחד ולהקות שממש שוברות את המוסכמות המוסיקליות (Kovenant)...
Sandor: אני חושב שזה לא טוב שלהקות מנסות לחזור לעבר שלהם, כי אז המוסיקה שלהם הופכת צפויה ומשעממת. אני לא חושב שזה מקורי שהרבה להקות חוזרות פתאום לנגן מוסיקה של שנות ה-80. אני חושב שצריך לנסות לחבר משהו חדש ומקורי עד כמה שאפשר, כמובן. אני חושב שהז'אנר שנקרא בגדול "מטאל" הוא לא כמו שהיה בעבר, יש לך היום כל-כך הרבה סגנונות בתוך המוסיקה הזאת, ועדיין בכל יום נוסף כיוון חדש שמקרין על המטאל באור שונה ממה שהיה עד עכשיו. קשה לשער לאילו כיוונים יתפתח המטאל בעתיד. אני לא יודע אם כל ההתפתחויות של המוסיקה יהיו טובות, אבל יהיו המון שינויים במוסיקה
Mark: אני מקוה שבעתיד יותר אנשים יקשיבו למטאל, וכך הז'אנר יגדל ויתפתח.

אז מה, שיהפוך לז'אנר מסחרי ומצוץ מהאצבע, כמו הפופ או הרוק?
Mark: זה אף פעם לא יקרה. המטאל לא פונה ולא יפנה לקהל הרחב, שעד היום הקשיב למוסיקה קצבית ורכה...

אני לא מסכים איתך. אני חייב לציין שגם אם תשמיע שירים מהאלבום שלך לאנשים שלא שומעים וששונאים מטאל - הם יקבלו אותו. אתה לא יכול להגיד שאין מסחריות ולקקנות במטאל...
Sandor: ובכן, כן. אני יכול להבין את הנקודה שהעלית, אבל אני מסכים עם עמיתי מפני שמטאל אף פעם לא יישמע טוב בתחנות רדיו בשעות הצהריים, זה פשוט לא מתאים. הרבה אנשים מקשיבים לרדיו מפני שהם לא רוצים לשמוע מוסיקה, אלא רק לשמוע משהו ברקע, ומטאל לא מתחבר לזה! אני חושב שיש הרבה סגנונות במטאל שאתה חייב להקשיב אליהם בתשומת לב על-מנת להבין אותם. מטאל אף-פעם לא יהיה מושמע

After Forever

בימים טרופים אלה, כשפצצות מתעופפות בשמי הארץ, נפלה גם אצלי פצצה... לא היו לי הרבה ציפיות מהלהקה ההולנדית הלא ממש מוכרת הזאת, אבל מה, דברים טובים לא צריכים שמות מפוצצים ושמונה מאות נגנים..., לכן מהר מאד אורגן ראיון עם שני המקימים של הלהקה Mark ו-Sandor על-מנת לברר מה נמצא מעבר לנצח.....

בדיסקוטקים ובבתי קפה. אתה צריך לדבר או לרקוד עם אנשים אחרים במקומות האלה. ובכלל אנחנו חולים על בריטני ספירס!!! (צוחקים. השניים, ההולנדים..) יש לנו את כל האלבומים שלה!!!

גם לי. איך היו התגובות לאלבום שלכם, עד עכשיו?
Mark ובכן, בהולנד אנחנו מאד מרוצים מהתגובות שקיבלנו עד עכשיו. קיבלנו תשעים מתוך מאה בשני המגזינים הגדולים כאן.

גם כאן ב"מטאל-המר" קיבלתם שמונה מתוך עשר...
Sandor: גדול! בבלגיה בכמה מגזינים קיבלנו את התואר 'אלבום החודש'. באיטליה קיבלנו עשר-עשר!!! אנחנו מופתעים ומרוצים מאד!!
Mark: לדעתי הציונים הללו אפילו מוגזמים (צחוק קליל מהעבר השני של הטלפון).

למה אתה חושב שאתם לא ראויים לציונים האלה??? (עם צליל של צחוק בקולי)
Sandor: אני חושב שאנחנו יכולים להתפתח יותר, ובדרכים שונות לגמרי.

אתם חושבים שאתם יכולים לשפר את המוסיקה של הלהקה? באילו דרכים?
Sandor: ובכן, כל אחד מאיתנו יכול להתפתח, כמוסיקאי. אני חושב שכך נוכל לכתוב שירים יותר מורכבים ויותר טובים. זה מטומטם להגיד שאחרי חמש שנים שאתה מתעסק במוסיקה הזאת - זהו, הגעת לטופ. יש עוד הרבה כיוונים שאפשר אליהם להגיע.

מה עם הופעות חיות? ניגנתם כבר על הבמה?
Mark: כן, ניגנו כבר על הבמה. אנחנו מנסים לנגן כמה שיותר, אבל בדרך-כלל בשבתות ובימי ראשון...

איך הקהל מקבל אתכם על הבמה? הרי המוסיקה שלכם לא מוסיקה לדפוק את הראש איתה...
Mark: תתפלא אבל בהופעות שלנו אנשים עשו קפיצות מהבמה!!!!
Sandor: ההופעות שלנו הן הרבה יותר חזקות, יותר כוחניות, הביצוע של השירים על הבמה הרבה יותר ברוטאלי ויותר מטאל מאשר באלבום, והקהל, בינתיים בהופעות שלנו, עושה עבודה מצויינת וממש מושך אותנו לתת הופעה יותר טובה ויותר חזקה. אנחנו זורמים איתו.

יש איזה תכנון לסיבוב הופעות?
Mark: אנחנו מקווים לצאת לסיבוב אחרי ההקלטות של האלבום השני שלנו, זה יהיה כנראה בקיץ 2001...

אז התחלתם לעבוד על האלבום הבא?
Mark: כן. אני מקווה שנכנס לאולפן בקיץ ואחרי זה אנחנו מקווים להופיע בארופה ואפילו אם יתאפשר גם בצפון אמריקה....
Sandor: אנחנו רוצים להופיע בכל העולם, אפילו להגיע לישראל. אבל הדברים הללו תלויים בחברת התקליטים. הם צריכים לתת את התקציב....

איך העבודה עם חברת התקליטים שלכם עד עכשיו?
Sandor: ובכן, אנחנו מרוצים מאד, הם עושים ייחצון חזק מאד וממש דוחפים את האלבום. לפני שבוע היתה לנו פגישה עם המנהלים, היתה לנו שיחה נעימה ביותר, אז עד עכשיו הכול הולך נהדר....
Mark: היחסים מאד פתוחים. אנחנו יכולים לדבר על הכל. Transmission היא החברה שהכי מתאימה לנו מכל ההצעות שקיבלנו....

על כמה אלבומים חתמתם איתם?
Mark: חתמנו על חוזה לשלושה תקליטים.....

מה אתם עושים בחיי היום-יום שלכם? הולנד, לפחות דרך עיניי, ולפי מה שחוויתי במסעי שם, היא ארץ רגועה (כמובן להוציא את אמסטרדם מהתמונה לשנייה....) ושקטה... איך החיים שם?
Sandor: הממ, אנחנו עדיין תלמידים. לומדים כאן באונברסיטה. אני חושב שאנחנו כמו שתארת את הולנד, אנשים די שקטים. אין לי תחביבים מוזרים למיניהם, אני לא עושה קפיצות בנג'י בסוף השבוע....(צוחק) ואפילו לא שותה הרבה בירה!!! (דבר שלא לקחתי בחשבון....)

אתם מושפעים מסופרים מסויימים? מספרים איזהשהם?
Sandor: אני אוהב לקרוא ספרי פנטזיה ובעיקר את המהדורות המקוריות והאנגליות, כי באנגלית הם כתובים בצורה יותר מפורטת. אני אוהב אותם, כי בספרים האלה אתה יכול לדמיין את העלילה...

יותר לכוון ה-AD&D?
כן, ספרי טולקין וכדומיהם...

הדבר שכל אוהב מטאל קורא.....
כן, כן!!!! (שומעים את ההתלהבות עולה בקולו....)
יש לנו הרבה חברים כאן שמשחקים את המשחקים האלה וזה אחלה....

באמת אחלה. תודה לכם על הזמן שהקדשתם לי....ניפגש בהולנד...
בכייף... תתקשר ונפגש על כוס בירה...

איתי קרש

NEVERMORE

Will Another Century Turn The Page?

מי שלא מכיר את הלהקה הזו לפחות בשם, מחזיק כנראה את המגזין הלא נכון ביד.ארבע דרגות מעל הרכבי ההסתדרות הקיטשיים של היום שוכנת לה Nevermore בתוך ענן אפור ממכר ומלא השראה, מיסתוריים אך גלויים, הוזים וחלומיים חלום ניאוני שחור- קבלו את האיש בעל אלף הפרצופים: Warrel Dane גיבור מטאל ואמן אמיתי.

לפני הכל אני חייב לשאול אותך שאלה, האם הסיפור שתמורת ההפקה של אלבומכם הראשון ב-Sanctuary קנו לדייב מאסטיין (גיבור מטאל בעברו הרחוק ועושה לעצמו פאדיחות בהווה) פורשה חדשה??
כן, זה אמת אבל חברת התקליטים שלנו שילמה את זה, לנו לא היה אז גרוש.

איך היה אז לעבוד איתו? זו היתה התקופה שהוא היה מכור להרואין. אתה בטוח שהוא הגיע לאולפן...
(צחוק נבוך מן העבר השני...) אני לא כל כך רוצה לדבר על הסמים שלו...

בסדר, בוא נגיע לסיבה שלשמה התכנסנו כאן והיא אלבומכם החדש והמדהים. אני חייב לומר לך שאת שני האלבומים הקודמים לא אהבתי מעבר לממוצע אבל כאן נעשתה מעין חזרה לחומר שאפיין אתכם בתחילת הדרך.
אני מאד שלם עם האלבום הזה, זו הפעם הראשונה שעבדנו עם מפיק חדש (Andy Sneap) והעבודה אתו היתה מדהימה. הוא פשוט הוציא מאתנו את הטוב ביותר והתוצאה הינה אלבום שההפקה שלו עדיין נשמעת כמונו אבל יחד עם זאת נשמעת אחרת מהאלבומים הקודמים.

נראה גם שהאלבום הזה הוא "שפוי" יותר מ-"Dreaming Neon Black" שקדם לו, החומר (תרתי משמע לגבי הרכב זה..) פחות קודר אך יותר בנוי ויותר כבד.
"לא. אנחנו לא לוקחים סמים..." באה התשובה (מי מכיר את Timoty Leary מהאלבום הראשון...) אבל ברצינות אני חושב שהתקליט החדש פחות עצוב, עצוב זו המילה שחיפשתי ולא בהכרח "קודר" כי אני חושב ומרגיש שהוא קודר מאד, פשוט יש בו פחות אובדן פחות אבלות ויותר כובד.

דבר שאני מעריך בכם מאד זו העובדה שמאז ומעולם שמרתם על הסגנון שלכם ולא הפכתם לחלק מהטרנד. וגם עכשיו בשיא פריחת (תרתי משמע..) הסגנון הוצאתם אלבום שלא נכנע לצרכי השוק.
האמת הפרטית שלי חשובה לי יותר מהכל. אני לא שם זין על צרכי השוק, מה אכפת לי מהם? מחר ירצו שאני אשיר על חרבות מברזל וסוסי פלדה וממלכת הכוח, מה אכפת לי מזה? מה לי ולהם? השוק מתחיל להראות כמו משחק d&d וזה שטותי להחריד, אני רואה אותנו כלהקת heavy metal ואנחנו מנגנים את הסגנון הזה משנת 1987 אבל להתאים את עצמי לצרכי השוק, אני לא אסכים. שים לב למשל לגירסאות הכיסוי שעשינו ל-Judas Priest ול-Bauhaus. הראשונה גרסא שונה לחלוטין מהמקור והשיר השני הוא שיר תעשייתי משנות השמונים, מה שאני רוצה להעביר זה כנות ומקוריות.

לא הופעתם תקופה די ארוכה...
כן, נכון אבל עכשיו יוצא האלבום והכל עומד להשתנות, אנחנו מתחילים בסיבוב בחודש הבא באירופה וגם נסתובב קצת בארצות הברית. אני מאושר שגם שם מתייחסים אלינו סופסוף. סך הכל אנחנו מסיאטל, ולמרות שאני שם זין על כל הגראנג' שיצא משם, אנחנו אחרי הכל להקה אמריקאית, גם Iced Earth שהם חברים טובים שלנו תפסו תאוצה לאחרונה בשוק האמריקאי. אולי דברים מתחילים להתעורר שם..
עדיף מאוחר מאשר אף פעם לא..

כל הקונספט שלכם הוא מאד אפור, מאד חורפי וקודר, למרות זאת יש לכם הרבה קהל בקהילת ה-power metal ההסתדרותי שרובו די שמח או לפחות קופצני.
קודם כל, יכול להיות שזה בגלל הרקע שלנו ב-Sanctuary, כי אז החומר היה יותר מסורתי (לא מעורבב.....??? הרבה משמעויות נסתרות בכתבה זו..), אבל כפי שאמרתי קודם אני רואה אותנו כ-heavy metal. אמנם שונה ואחר אבל עדיין חלק מהנישה הזו. אני גדלתי על איירון מיידן וחומר ישן של מטאליקה ויחד עם זה שמעתי הרבה Rush. אולי זה מה שיצר את הסאונד המיוחד שלנו, אני שמח שהקהל הזה מתחבר אלינו כל כך טוב, זה הקהל הטבעי שלנו. Nevermore היו בשטח לפניהם ונהיה שם כשהם ייעלמו. מצד אחד כל ההצלחה של הסגנון טובה מאד ואני בטוח שאף אחד בחברות התקליטים לא מתלונן, אך מן העבר השני נוצר מצב שבו השוק מוצף מכל הבא ליד ועקב כך דופק בעקיפין הרבה להקות טובות. אנחנו ניגנו ככה גם בשיא תקופת הגראנג, כשאף אחד לא חלם על heavy metal, שקם לתחייה ולכן אני בטוח שנשרוד בכל מבחן של הזמן.

זה ממש מה שכתבתי בביקורת על האלבום החדש שלכם "אלבום נצחי". המוסיקה שלכם אכן עומדת במבחן. זה לא אלבום שייעלם בין המיליון וחצי להקות שיש כיום, אלא אלבום שעומד במבחן הזמן. אתה יודע שהאלבומים של Sanctuary נחשבו (ועדיין נחשבים) כאן לנדירים ואנשים דורשים מחיר מופקע עבורם?
אני חושב שאני יודע למה זה קורה. האלבומים האלה הודפסו מחדש על ידי Epic Records מייד לאחר צאת האלבום הראשון של Nevermore. מאז ועד היום ניתן להשיג אותם באופן שוטף באירופה. הבעייה אצלכם היא כנראה שהמפיץ של Epic לא שם זין על מטאל ועל Sanctuaty. אהיה מופתע אם הוא בכלל מכיר את השם. אז כתוצאה מכך האלבום לא נמצא בחנויות. Epic היא חברה גדולה מדי מכדי שאנשים יינסו להשיג סטוק ממקור אחר ולכן האלבומים האלה לא ניתנים להשגה אצלכם

עצוב אבל נכון תגיד לקחת פעם שיעורי פיתוח קול?
האמת - רק מעט, לפני האלבום האחרון, לפני זה ממש לא. פשוט השתדלתי לשמור על הגרון שלי, לא לעשן וכי"ב ואפשר לומר שדי הצלחתי... *(ממש בקלות, מתאר הבחור הזה את אחד הקולות הטובים ששמעתי במטאל אי פעם)*

מי אתה רואה כקהל שלכם היום? הרבה חברה מבוגרים אני משער?
תתפלא והאמת גם אני התפלאתי אבל יש הרבה מאד ילדים צעירים בקהל שלנו. זה מפתיע אותי וזה ממש טוב. הילדים האלה היו בני חמש כשהאלבום הראשון של Sanctuary יצא וכיום הם שרים את השירים בהופעות. מדהים ומאד מרגש לדעתי.

טוב. Warrel, היה לי אחלה לדבר אתך על כל הנושאים האלה. המון המון הצלחה עם האלבום החדש ונקווה שיום אחד גם Nevermore תדפוק ראש עם קהל המטאל המקומי בתל אביב.
תודה גם לך
ו-keep things metal.

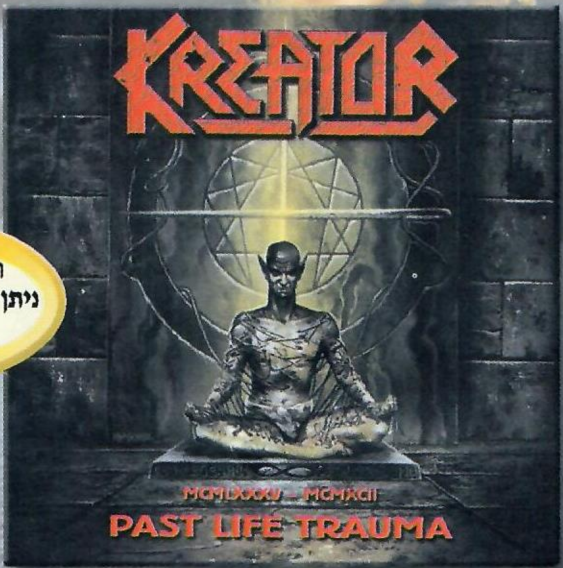
ALWAYS THE BEST

RAVEN 09-7412389 MUSIC

RAVEN MUSIC

ת.ד. 212 רעננה 43101
ניתן להזמין בכרטיסי אשראי
60 ש"ח בלבד

SYMPHONY X
V

הסימפוניה מכה שנית!

KREATOR
Past Life Trauma

85-91 הרגעים הגדולים! כולל Unreleased tracks.

Raven Music: P.O. box 212 Raanana 43101 Israel 00-972-9-7412389

RAVEN MUSIC

DIABOLICAL DARKNESS!

NAPALM RECORDS

www.napalmrecords.com

OBTAINED ENSLAVEMENT
The Shepherd...

THE SINS OF THY BELOVED
Perpetual Desolation

MACTATUS
The Complex Bewitchment

ABIGOR
Nachthymnen

TRISTANIA
Beyond The Veil
(Gloomy dark metal opera)

DISMAL EUPHONY
Lady Ablaze

ABIGOR
Channeling The Quintessence...

Soon:
Trail Of Tears
New Album
Abigor
New MCD

להזמנות: Raven Music 09-7412389, ת.ד. 212 רעננה 43101

Exclusively Distribution Israel by: Raven Music, P.O. box 212 Raanana 43101 Israel
Tel: 00-972-9-7412389, Fax: 00-972-9-7417881, E-mail: ravenmus@netvision.net.il

SYMPHONY X

הסימפוניה מכה שנית !!!

Symphony X היא להקת ה-progressive metal השנייה בגודלה אחרי dream theater. לאחר ארבעה אלבומים רבי מכר משחררת הלהקה את אלבומה החמישי הנקרא "V" מייקל רומיאו (הגיטריסט - לא ההוא מהסרט..) התפנה לתת לנו ריאיון בלעדי ביום שכולו מסע פרסום לאלבום החדש.

איך אתה מגדיר את השינוי באלבום הזה לעומת קודמו "Twilight In The Olympus"?
אפשר לומר שהאלבום הזה מעט בוגר יותר, מעט פחות להיטים אך בו בזמן יותר מוסיקלי, היו אנשים שאמרו על "Twilight" שהוא נוטה יותר מדי לכיוון הניאו קלאסי Malmsteen וכאלה, אני לא חושב שניתן לומר את הדבר הזה על האלבום החדש. הוא ממש לא ניאו-קלאסי, אלא יותר Symphony X בסגנון שמייחד אותנו. גם הסאונד של הגיטרות הפעם קצת יותר כבד, מזכיר מעט את הכיוון של "Divine Wings Of Tragedy", שזה אלבום שאני מאד אוהב.

גם אני, למרות שממש לא אכפת לי לקבל עוד עשרה אלבומים כמו "Twilight In The Olympus". ספר לי מעט על איך מתבצע תהליך של כתיבת שיר ב-Symphony X? מילים או מוסיקה, מה קודם למה?
האמת שזה באמת נושא מעניין מפני שבניגוד גמור למה שהרבה אנשים חושבים המילים לעיתים קרובות, באות קודם ואז נבנה סביבם מעין סוג של קונספט ועלילה, סביב זה מתחברת המוסיקה. שים לב למשל לעובדה ש-Russel הסולן שלנו מרכיב ליינים של שירה מאד מיוחדים לטעמי. אלה ממש לא תפקידי השירה הרגילים בסגנון. הוא מנסה לעשות את התפקידים מעניינים אך עדיין בתוך גבולות הסגנון.

וזה דבר שאני יכול בקלות לומר גם על Symphony X מפני שגם אצלכם במוסיקה ניכר מצב שמצד אחד החומר שלכם סופר מעניין ומקורי אך מצד שני אינו בורח מגבולות הסגנון ונשאר נאמן ל-metal ללא התפשרות, וזה דבר שאני מעריך מאד אצלכם בהרכב, בניגוד למשל ל-Dream Theater, שברחו מהסגנון לאחר שני אלבומים...
כן, למרות שאני לא כל כך מסכים אתך לגבי Dream Theater למרות שאני מבין את הטענה שלך, אני חושב שהם עושים משהו שנכון להם והאמת שפרט ל-"Falling Into Infinity" אני אוהב אותם מאד, אבל אפשר בהחלט לומר שכן, לנו יש בבסיסינו השפעה מאד חזקה הנעוצה ישירות בדברים שאנחנו מקשיבים להם ובשורשים המוסיקליים שלנו, משהו עם גוון יותר מטאלי. זה משתקף במוסיקה שאנחנו מנגנים ויוצרים.

אתם להקה אמריקנית, לא נראה לך קצת מוזר לקבל את כל ההצלחה הזאת דווקא באירופה ואילו בארה"ב להיות כמעט אלמוני?
זה המצב, מה ניתן לעשות.. האמריקנים די שקועים בתוך החרא והסגירות שלהם והסצינה שם לא כ"כ טובה..

אני שם לב שאתה אומר "הסצינה שם" ולא "פה" - חוסר השתייכות מסויים?
במידה מסויימת - כן, למרות שאם תיקח את השמות הממש גדולים בתחום כמו למשל Dream Theater, Queensryche, Fates Warning ועוד - הם אמריקאים, כך שנוצר כאן קונפליקט מסוים בין המקום אשר ממנו אתה בא ובו אתה יוצר לבין המקום הצורך את רוב היצירה שלך. קטע מעניין מבחינה סוציולוגית, הרגלי ההאזנה של הקהל.. אני חושב שהסאונד והחומר שלנו מהווים הכלאה ושילוב בין מה שהאירופאים, או יותר נכון הלהקות מאירופה יוצרות ובין ההשפעה המקומית על הכתיבה שלנו.

ומה עם הופעות?
הופענו בעקבות שני האלבומים הקודמים ביפן ובאירופה והיו גם מספר הופעות בארה"ב. גם הפעם אנחנו יוצאים ממש בקרוב לסיבוב הופעות כ-headliners, סיבוב אשר יתחיל באירופה, ימשיך בארה"ב, יחזור לאירופה ומשם ליפן.. את הבית בכל אופן אני השנה לא אראה הרבה. אבל אנחנו אוהבים להופיע וזה חלק אינטגרלי מלהיות הרכב פעיל ומיצירת מגע עם הקהל שלנו.

לפני מספר שנים הוצאת אלבום סולו...
זה הוקלט למעשה עוד לפני האלבום הראשון של Symphony X אך יצא לאחר צאת "Divine Wings Of Tragedy", שהיה האלבום השלישי שלנו, אני בטוח שרק אז היה לאלבום סיכוי למכור טוב. סה"כ הוא נעשה בתנאים מאד מאד מינימליסטים ולמרות שאני שלם עם החומר ואוהב אותו, הסאונד קצת מעיק לי.

אתה חושב להוציא אלבום סולו נוסף?
כן, אך הפעם נפגיז בהפקה מעולה.

בניגוד למקובל ב-progressive metal אתם לא טומנים ידיכם בכל פרוייקט מזדמן, הפרוייקט היחיד שראיתי אתכם פעילים בו זה Ayreon. מה יש לך לספר על זה?
ובכן הבחור התקשר אלי וביקש שאני ו-Russel (סולן הלהקה) נשתתף. שמענו סקיצות -החומר מצא חן בעיני אז הלכנו על זה.

הבחור טען באזני כתב שלנו כי שילם עשרות אלפי דולרים למוסיקאים בפרוייקט.
לא לנו, בכל אופן... אנחנו היינו ממש זולים ולא רצינו הרבה כסף, פשוט מפני שאהבנו את הפרוייקט. אני חושב שהוא דיבר יותר על Bruce Dickinson ושמות כאלה.

כל האלבומים שלכם וכמובן גם האחרון די ארוכים (למישהו יש טענות?)
אנחנו מנסים לתת למאזין תמורה הולמת לכספו, אמנם תמיד עדיף עשרים וחמש דקות של משהו טוב על שמונים דקות של ח'רא, אבל אנחנו נוציא אלבומים שיהיו גם ארוכים אבל לעולם לא יבואו על חשבון האיכות המוסיקלית שלהם.

אתם חיים מהלהקה? עובדים במשהו?
בזמן האחרון אנחנו כבר חיים מהלהקה, פרט לזה אנחנו עובדים פה ושם אבל זה תמיד במוסיקה, מנגנים בכל מיני פרוייקטים לא ידועים ומלמדים תלמידים וכיוצא בזה. קשה עד בלתי אפשרי בשבילנו לעבוד במשהו אחר פרט למוסיקה.

ויש סיכוי לראות אתכם כאן אצלנו בהופעה? יש לכם קהל מעריצים מאד גדול כאן
אנחנו מאד מעוניינים לנגן אצלכם, אני מקווה שכשנגיע לסיבוב ההופעות האירופאי של הקיץ אז אולי נעבור גם אצלכם.

או. קיי. מייקל, אני מאחל לכם הצלחה עם האלבום החדש, הוא מצויין, ואני מקווה שנוכל להפגש כאן מתישהו.
תודה רבה, אני מקווה שיאהבו אצלכם את האלבום החדש כמו שאהבתם את הקודמים. ד"ש לכל המעריצים שלנו אצלכם hope to see you. תודה רבה.

mdma music ltd.
presents
Music For Nations
CRADLE OF FILTH
Midian
להשיג עכשיו בכל חנויות הדיסקים המובחרות
לפרטים והזמנות MDMA MUSIC טל: 03-6827833 פקס: 03-6812884 e-mail: info@mdma.co.il

I BELIEVE IN MIRACLES
THEY HAPPEN EVERYDAY...

זוכרים את הגיליון הראשון של 'מטאל האמר'? את הראיון עם Edguy? את "אנחנו מאד רוצים לבוא ולנגן אצלכם"? תודו - חשבתם שזה 'החרטא' הרגיל, נכון? ובכן המציאות, מסתבר, עולה על כל דימיון וביום חמישי אפור וסגרירי, יצאנו לחזות במה שהפך להיסטוריה: להקת המטאל הראשונה המופיעה - open air - כמו בפסטיבלים בחו"ל. קבלו את Tobbias Sammet והחבורה!!

השעה היתה חמש וחצי אחר הצהריים. התיצבנו במקום. אמפי פארק רעננה. הבחירה המוזרה הזו הוכיחה את עצמה בהמשך. אט-אט נוהרים למקום אנשים מכל קצוות הקשת ה"פוליטית": ילדי אביב גפן, תושבים מקומיים ובעיקר הרבה-הרבה metalheads וחברי הסתדרות (והמון !! ומבוגרים !!), וממלאים את המקום. האירוע הינו פסטיבל "רוק ירוק" הנערך בעיר זו השנה החמישית ברציפות, אלא שהפעם, עקב התערבות של חברת התקליטים Raven Music ושל המפיק שחף שוורץ, מי שמוביל את האירוע, הם לא אחרים מ-Edguy שלנו. הלהקות המקומיות, שפתחו את הערב, לא היו שוות אפילו התיחסות... מזמן לא זכורה לי מנה גדושה של רוק ישראלי מחורבן בריכוז כל כך גבוה ובפרק זמן קצר כל-כך... אפשר לנגן גם רוק מקומי מוצלח, אבל הלהקות היו פשוט גרועות... טוב הרי ידוע כי אחרי תקופה רעה באה הפריחה ואחרי הדכאון באה השמחה, אז חיכינו בסבלנות ובינתיים הסתובבנו בין אנשי המערכת שחילקו גיליונות Metal Hammer, גם ללא מטאליסטים בקהל. (קצת דרך ארץ.. קצת תרבות...). היה מאד מעניין לצפות בקהל המגיע מכל קצוות הארץ. היה גם מעניין לשמוע מ-Tobbias ומ-Raven Music, שעקב הגשמים ומזג-האוויר החורפי כמעט ביטלה העירייה את המופע ברגע האחרון..

"ישבנו והחזקנו אצבעות - ממש ככה, מקווים לטוב ומסתכלים כל שנייה אל השמים, שמא יקרה הנורא מכל", אבל גשם לא ירד ו-the gods of heavy metal were with that night. והשעה קרבה וקרבה וקרבה עד שבתשע ושלושים ניתן האות הסופי לתחילת הבלאגן וכל מה שהיה אחר כך היה כפי שאמרנו - היסטוריה מטאלית במיטבה. "אל הבמה עלו Edguy" והקהל, שברגע הזה נשלט בצורה מוחלטת על ידינו המטאליסטים, צרח כמו מטורף... אל הבמה פרצו חברי Edguy כשאחרון מגיע בריצת אמוק הסולן והכוח המניע של ההרכב הזה Tobias Sammet ופורץ כרוח סערה אל הבמה הגועשת.

שיר ראשון "Falling Down" והקהל מתחיל לנוע כמו שרק אנחנו יודעים לעשות בהופעות. "Babylon" מגיע ממש אחריו והמעגלים פורצים באמצע האמפי-פארק. מעולם לא ראיתי מעגל פוגו גדול יותר.. אלפי מטאליסטים מניפים ידיים באוויר. המראה מאזור הבמה היה מרהיב.. פשוט מחמם את הלב לראות מחזות כאלה בארץ. הדבר המפתיע ביותר היה התלהבותם של אנשי עיריית רעננה מ-Edguy. תגובות חמות מאד שמעתי מהם לאחר ההופעה. בכל אופן Edguy ביצעו שלל להיטים מכל אלבומיהם "Key To My Fate" ,"The Headless Game" ,"Vain Glory Opera", "Until We Rise Again" ,"Wake Up The King" ,"Walk On Fighting" ועוד ועוד, זרם הלהיטים הבלתי פוסק של Tobias Sammet וחבורתו יצרו אימפקט ענק רב-מימדים ובלתי נשכח על הקהל ששיתף פעולה ללא שום סימני עייפות לאורך כל המופע. הוא דיבר לקהל ו"קישקש" ממשנתו והקהל החזיר כח ואהבה כמו שרק קהל של מטאל יודע לעשות.

שעה נמשכה ההופעה הרישמית, שעה שבסופה רצו מארגני הפסטיבל להזמין לבמה את אביב גפן אבל, לא.. מישהוא חשב אחרת... בעוד אחד המארגנים החל להזמין את גפן, רץ לבמה ישי שוורץ מחברת Raven Music וחטף את המיקרופון מידי המארגן הנבהל וההמום כאחת ובהתלהבות המזכירה את ההופעות בבארבי, החל לצעוק לקהל "רוצים עוד Edguy??" התשובה כמובן לא אחרה לבוא ובעוד המארגנים מנסים לאתר את המחדל, Edguy כבר היו על הבמה בשנית, כשהם מנגנים את "No More Foolin" הסולן Tobbias Sammet קפץ ורץ הלוך ושוב לאורך ולרוחב הבמה, ניתר בצורה אקרובטית, אל המוניטורים ובחזרה. הקהל, רבותיי השתגע אחריהם .

Edguy הצליחו להביך גם את אביב גפן בהגיעו למקום. הוא פשוט היה בטוח שמאות האנשים מחוץ לחדר ההלבשה, הם מעריציו. מה רבה היתה פליאתו בראותו את חברי Edguy יוצאים ללא שומרים ואבטחה אל ההמון המריע, מצטלמים ומשוחחים אתם. זו הגדולה של הלהקה הזו, אנשים חביבים נטולי כל צל של פוזה ואגו, אנשים שעמדו שעה ארוכה לאחר המופע לשוחח ולהצטלם עם מעריציהם הרבים, הם נתנו מאה אחוז מעצמם והקהל ידע להחזיר - ובגדול. מעבר לכך, אני חושב שנעשה כאן מעשה אדיר וסופר נכון, Edguy קירבה הרבה אנשים אל הרוק הכבד וגרמה להם להתעניין בו (לא בכל יום רואים את ראש העיר דופק ת'ראש...). לדברי חברי הלהקה, ההופעה והביקור בארץ, היו עבורם חוויה ענקית והמדינה הכייפית ביותר שבה היו (כמי שהשתכר אתם למוות עד שש בבוקר, יום לפני ההופעה אני יכול להעיד כי הנאתם היתה ענקית). יש בהחלט מטרה מוצהרת שעכשיו מאד ברורה: באביב הם ישובו חזרה !!!!!!

SCREAMS OF DEATH...

כולנו כבר מכירים את הסנאריו של התור הארוך מחוץ למועדון הבארבי... רק שהפעם לא היה צריך יבוא אירופאי כדי לגרום להמוני מטאליסטים לגדוש את רחוב סלמה...
Salem הידועה בכמויות הקהל הגדולות המגיע להופעותיהם גרמה שוב לפקק בכניסה ולתור ארוך כמו שרוך...

הערב נפתח עם "Eyes To Match A Soul", אולי השיר המוכר ביותר שלהם ומיד אחריו מתקפת להיטים, "Old Wounds" בביצוע מחודש "A Moment Of Silence" שיר הנושא מהאלבום האחרון, שיר רודף שיר. Salem זו הלהקה הישראלית היחידה שהקהל מכיר את רוב החומר שלה בעל פה, שירה של קהל זה דבר די נדיר בהופעות מקומיות וכשמאות metalheads צורחים עד גרון ניחר את "Pain, Suffer, All He Ever Head" נותר רק להודות שיש לנו הרכבים כמו Salem ולקוות שיצמחו כאן עוד כמה כאלה. לא היו להקות חימום ו-Salem נתנה בראש כל הערב לבד. ניר נקב כמכונת קצב מטרונומית להפליא מאחורי התופים, זאב טננבוים בקדמת הבמה משחק עם הקהל ומשתף אותו בהופעה בצורה פעילה ביותר, ליאור מזרחי גיטריסט יחיד כיום ב-Salem, הוכיח כי גם עם גיטרה אחת ניתן ואפשר ליצור קיר של דיסטורשן וסאונד פלדה וכמובן מיכאל על הבס שדפק בראש סחור סחור וגיבה את זאב מן העבר השני. Salem ניגנו חומר חדש מתוך האלבום הבא, חומר מהיר ברוטלי אפל וקטלני.

"Dead Eyes" שיר חדש, ממחיש את החיבור בין קטעי Mid Tempo של האלבום האחרון ובין קטעים סופר מהירים המרמזים על הכיוון החדש והמבורך. "Voices From Hell" משנת 1985 נוגן בפעם הראשונה מזה שמונה שנים על הבמה. "Necromancy" גרם כצפוי להתפרעות המונית ואיך אפשר בלי "Children Don't Fight". רוצים לדעת למה סוף סוף יש בהופעה מקומית השתוללות ותור שכזה, I'll Tell YOU Why, Salem זו הלהקה היחידה שפותחת קופה לבד ועולה בלי להקות מחממות ונותנת בראש שעה וחצי (!!!) כמו מכונת פלדה משומנת, זו להקה שהקשר בינה לבין הקהל שלה עוד יזכה יום אחד למחקר. בשיר האחרון זורק זאב טננבוים לקהל תקליטים של "Creating Our Sins" למרות שפורמט התקליט עבר מן העולם ולרוב הנוכחים, שאין להם פטיפון ולמרות שמדובר באלבום מ-1992 עט הקהל לעבר התקליטים בהיסטריה והם יודעים מה הם לוקחים. Salem נכנסו לעשור שלישי (!!!) של פעילותה, הלהקה שקמה ב-1985 נתנה בראש בשנות ה-90', נכנסו לשנות האלפיים במלוא העוצמה, אסור להחמיץ! אין תירוצים רבותיי!
ומילה לקהל שהשתולל ללא הפסקה ושיתף פעולה לאורך כל המופע, קהל שהיה גדוש בחולצות של Salem ושר גם את כל השירים, קהל כזה שהחזיק מעמד 16 שירים ואחרי שעה וחצי דרש עוד ועוד, קהל כזה אנחנו צריכים בארץ למרות דרישה חוזרת ונשנית מצד הקהל לא ירדו חברי Salem להדרן ("אנחנו לא מהלקות הכוסיות שיורדות להדרנים") וחברי Salem המשיכו לנגן ללא הדרך לאחר שעה וחצי של טירוף מוחלט. אסור לפספס!

RHAPSODY
"DAWN OF VICTORY"
(LMP)

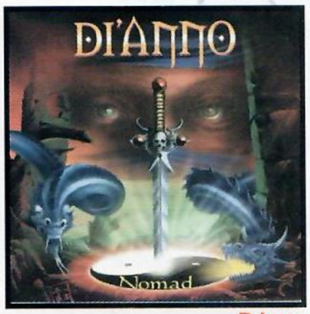
החבורה האיטלקית המוכשרת הזאת יוצאת באלבום שלישי, שניתן להגדירו פשוט כמצוין. באלבום זה ממשיכים Rhapsody את המסורת של אלבומיהם הקודמים שאופיינו על-ידי מוסיקת פאואר מטאל סימפוני, המו־שפעת מפסקולי הסרטים הגדולים של הוליווד ובשירים המדברים על העולם הפגאני, על דרקונים, אבירים, חרבות ויצורים מסתוריים. המוסיקה מהירה, קליטה, ועם זאת מכילה אלמנטים מורכבים ומעניינים. התוצאה היא בדרך כלל המנוני-מטאל-סימפוני מדהימים.

"Dawn Of Victory" מכיל את כל הדברים הללו ואפילו יותר. המוסיקה שהלחין Alex Staropoli כבדה יותר, לפחות במונחים של פאואר מטאל, ונותנת טון חזק יותר לגיטרות, אבל שומרת על כל מאפייניה הייחודיים וכוללת גם קטעי מקהלה, פסנתר, כינורות ונבל. שלא כמו ממשיכיהם או מחקיהם, Rhapsody, שהיו מן הראשונים בז'אנר, יודעים לעשות את סוג המוסיקה שלהם טוב בלי להישמע בדיוק כמו עשר להקות אחרות.

המילים שכותב הגיטריסט Luca Turilli, אמנם לא שונות מהמילים שכתב מאז ומתמיד. שוב אנחנו פוגשים ב-Hargor, Dargor ו-Algalord, אבל הכשרון של הלהקה מאפשר לה לא להישמע כאילו היא חוזרת על עצמה. העטיפה היפהפייה והמושקעת גם היא שילוב של מדע בדיוני ודרקונים והתוצאה הסופית היא לא רק חגיגה מוסיקלית, אלא גם יצירה הכוללת לא רק מוסיקה, אלא גם אלמנטים חזותיים ורעיוניים. קשה לדבר על קטע אחד באלבום מבלי לדבר על משנהו. כולם נפלאים ללא יוצא מן הכלל, כל אחד מהם מיוחד וכולם ביחד יוצרים אלבום בלתי נשכח.

לסיכום, אלבום מעולה וסוחף, שאי אפשר להאשים אותו בפשטנות. זהו שילוב נדיר וגם שילוב מנצח. בחום רב אני ממליצה לרוץ מהר ככל האפשר, לקנות ולאמץ אל הלב ואל האוזן.

כרמית מזרחי **10**

DI'ANNO
"NOMAD"
(PERRIS RECORDS)

לפני כשנה כמעט הגיע לארץ בחור כשרוני שבא להגיד שלום לקהל הישראלי. זה היה מפגש ש-Metal Hammer-ישראל ארגן והפתיע את כולם. אשכרה שלפו שפן מתוך הכובע - איזה קסם! הבחור כידוע לכם הוא Paul Di'anno "הסולן הראשון של Iron Maiden" אשר אסף עם השנים הרבה הרכבים שונים והוציא לא מעט אלבומים, חלקם אפילו מאוד מפורסמים בסצינת המטאל וחלקם אבני-היסוד של מה שאנחנו שומעים היום. אז קצת שיעור בהסטוריה, Paul Di'anno הקליט עם Iron Maiden שני אלבומי אולפן: 1) "Iron Maiden", 2) "Killers" ומיני אלבום בהופעה חיה ביפן. לאחר מכן הוא עשה כל מיני דברים אחרים ואז הקים הרכב בשם Killers (השם הזה מוכר מאיפשהו?) והוציא שני אלבומים "Murder One" (שנחשב לאלבום מעולה וכולל בתוכו גרסה מעולה ל-"Remember Tomorrow") ו-"Menace To Society" (שפחות הצליח), אחר כך המשיך ועבד עם עוד הרכב בשם Battlezone ועוד כל מיני דברים שפחות התפרסמו. אחרי שיעור קצר, אפשר כבר להסביר את השינוי שעבר, כנראה אחרי ששהה בארץ וביקר בארץ (שתה בירה, צחק עם החבר'ה) כנראה קיבל איזו הארה והחליט לשנות קצת כיוון במוסיקה (זה קורה להרבה אנשים שבאים לבקר בארץ הקודש) והיום הוא יותר כבד, מצד שני הוא מרשה לעצמו לשחק עם הקול שלו בכיוונים יותר גבוהים. אז עכשיו הוא לקח לעצמו נגנים מברזיל והקליט איתם אלבום עם ביצים, משהו בין Pantera ל-Testament וקצת Judas Priest. משהו בכיוון המזכיר קצת את

התקופה הישנה שלו עם הקצב של Pantera. השירים שאני ממליץ עליהם זה שיר שני, קטע מאוד פנתרי וקליט, השיר הרביעי הזכיר בקצב שלו קטע של Death מהאלבום "Symbolic", גם השיר ".S.A.T.A.N" מעולה. איכות האלבום טובה. אחד-עשר שירים שמאד מפתיעים וגם אפילו בלדה. רוצו לקנות כל עוד זה אפשרי!!!

מאור אפלבוים **8½**

HAMMERFALL
"RENEGADE"
(NUCLEAR BLAST)

עם אלבום הבכורה שלהם "Glory To The Brave" מלפני שלוש שנים HammerFall פלשו אל עולם ה-metal ב-blitzkrieg (מהירות הבזק) מדהים שהחזיר הרבה צבע ללחיים הדי חיוורות של הסצנה באותו זמן. עם "Legacy Of Kings" שבא אחריו הם כבשו אותנו והוכיחו שההצלחה שלהם לא היתה מקרית, אלא בזכות היכולת והכתיבה והכריזמה של הסולן Joacim Cans והגיטריסט Oscar Dronjak. השניים דומיננטיים בלהקה, ואף החלו להשפיע על הרבה להקות צעירות שניסו לחקות אותם. מיותר לציין שבלי הרבה הצלחה.

אבל "Renegade" שכל כך הרבה אנשים ציפו לו, היה אמור להראות האם ההרכב השוודי הזה הוא אימפריה אמיתית, או במקרה הפחות טוב שאזלה להם התחמושת, והתשובה היא לא חד משמעית, אם כי זה נוטה לטובת המסקנה הראשונה. עשרת השירים בדיסק לא משאירית הרבה ספקות שמדובר באותו סגנון של HammerFall שהתרגלנו ואהבנו מהאלבומים הקודמים ואפילו ההפקה של Michael Wagner (שעבד עם Ozzy, Skid Row, Accept), לא הצליחה לשנות הרבה, למעט סאונד יותר בומבסטי ועבודת backing vocals מעולה המזכירה את מה ש-Accept עשו בעבר תחת שרביטו של Wagner. האלבום נפתח עם "Templars Of Steel" שהוא מעט יותר איטי ואטמוספרי, כמובן בעל המנון קליט והמנוני שטביעות אצבעותיו של המפיק נראות בו בברור. יופי של התחלה! מהקטע השלישי והלאה הסיפור חוזר על עצמו עם אותו סגנון ש-HammerFall סיגלו לעצמם וחבל על הזמן לתארו, מעבר לאחלה של heavy metal שגם שיר הנושא והסינגל הראשון "Renegade", שהוא לדעתי לא מהבולטים באלבום, נשמע די טוב.
כדאי לנסות ולראות את הוידאו קליפ שלו, מה שפחות טוב הוא שהדיסק סובל מנפילה באמצעו עם מספר שירים משעממים וחסרי דמיון, כולל בלדה אחת איומה שלא מוסיפה כבוד ל-HammerFall, אבל לשמחתנו "Renegade" תופס גובה עם ארבעת הקטעים האחרונים ביניהם קטע אינסטרומנטלי "Raise The Hammer" שכתב Stefan Elmgren הגיטריסט השני ו-"Legend Reborn", שסוגר את האלבום והוא גם השיר הטוב בו שמשאיר טעם טוב מאד בפה. אוצר מילים יותר מגוון גם כן לא היה מזיק לדיסק הזה... נו באמת, כמה פעמים אפשר לחזור על אותן זעקות וקריאות קרב ומלחמה, הרי שמענו את הכל כבר באלבומים הקודמים ובאמת שלא צריך להיות שייקספיר בשביל יותר יצירתיות בטקסטים.

בסה"כ החמישייה השוודית הזו נותנת לנו עוד מוצר טוב שברובו הוא תענוג לאוזניים, שיאפשר להם לצאת לסיבוב הופעות עם חרבות שלופות וראשים מורמים. אלפי המעריצים שסוגדים להם יבואו על סיפוקם המלא עם "Renegade", למרות שיהיו כאלה שיסתכלו עליו בציניות. בכל אופן the tempars of steel are back, וכנראה שלעוד הרבה זמן, וטוב שכך!!!

Amit Lwow **8½**

CJSS
"KINGS OF THE WORLD"
(PAVEMENT MUSIC)

CJSS, להקת heavy metal מאוהיו הוציאה שני אלבומים ב-1986. האחד, "World Gone Mad", שיצא בתחילת השנה. השני, "Praise The Loud", שכלל את השיר האלמותי "Metal Forever", שוחרר שמונה חודשים מאוחר יותר. מאז, נדמה ששם המשחק של הלהקה, ששמה הוא ראשי התיבות של שמות המשפחה של חבריה, הוא מיחזור. בתחילת שנות התשעים יצאו שני אלבומי אוסף, "Retrospect" באירופה ו-"Best Of" ביפן ובשנה שעברה יצא הדיסק הכפול "1-4-2", שהיה למעשה הוצאה מחודשת של שני האלבומים מ-1986. ועכשיו, הפתעה הפתעה, אלבום חדש ל-CJSS. חדש? לא בדיוק. Dave T. Chastain וחבריו נתנו לחברת התקליטים לבחור אחד-עשר שירים ישנים, שלא הוקלטו בעבר, מתוך ערמות קלטות הדמו שצברו במהלך השנים, כדי להרכיב את "Kings Of The World".
אבל אילו אחד-עשר שירים! בניגוד ללהקות רבות אחרות, הרוכבות על הגל האופנתי של מטאל-שנות-השמונים, CJSS מוכיחים שעדיין יש להם מה להציע. האלבום נפתח בשיר הנושא המצוין "Kings Of The World", ממשיך ב-"The Final Frontier", שלדעתי יש לו פוטנציאל גבוה להפוך לעוד המנון רוק כבד מבית CJSS וכולל עוד תשעה שירים מצוינים של מטאל מסורתי. היכולת הטכנית המושלמת הניכרת בנגינה, לא מחפה על היעדר נשמה או תחכום והתיפוף בטעם של פעם, נותן הרבה מרחב לגיטרות. בכלל, כל הדיסק אפוף ברוח תהילת המטאל וענקי הז'אנר, מה שמתבטא גם בסאונד וגם במילים של השירים. זה קצת רטרו וזה לא בדיוק קאם-בק, אבל זה טוב.

כרמית מזרחי **8**

HYBRID ICE
"HYBRID ICE"
(ESCAPE MUSIC)

בשנה האחרונה שמעתי כל כך הרבה

הרכבים ישנים שלא שמעתי עליהם אף פעם בגלל תופעת ההוצאות-המחודשות שקיימת. אני אפרט קצת יותר עכשיו, מכיוון שאנחנו נמצאים בשנת 2000 וכבר חגגנו את הסילבסטר של המילניום, יש כאלה שנהנו, יש כאלה שסבלו - לא נורא! נוצר מצב שאנחנו מסתכלים לאחור בחיפוש אחרי מה שהפסדנו. משפט מאד מפורסם אמר הסולן של Iron Maiden, מר Bruce Dickinson בשנת 86', באלבום "Somwhere In Time": Don't Waste your time always searching for those golden years וכנראה שאף אחד לא הקשיב למשפט הזה, אז הרבה אנשים היום מחפשים לשמוע דברים שמתו לפני עשרים שנה.

זה לא רע בכלל כי תמיד יש מה ללמוד מאחרים, גם מהטובים וגם מהרעים. בשנות ה-80' (אוו... זה נשמע נוסטלגי) היו הרבה הרכבים של רוק כבד מלודי, לאוו דווקא גלאם רוק אלא hard rock בלי ספריי בשיער ותוספות מלאכותיות, אלא מוסיקה שהיא קליטה וקצת מורכבת (שאריות של שרידי הרוק המתקדם של שנות ה-70'). אחרי פילוסופיה קצרה, זו של פלאפל בשקל וחצי, נעבור לדבר על הרכב בשם Hybrid Ice. לא ידוע לי כלום על העבר או העתיד שלהם, אבל מה שאני כן יודע זה שהם הוציאו אלבום שהוא כנראה אלבום שרוב השירים בו הם משנת 82' ועוד שני שירים משנת 98'. השירים מזכירים מאד את הדברים שנכתבו בתחילת שנות ה-80' על ידי להקות כמו Survivor, Toto ועוד תוצרים שונים של התקופה. המוסיקה מאד מלודית, זה כמו לקחת Beatles ולתת להם עוצמה של Queen ו-Bon Jovi, בקליטות שלהם הם נשמעים גם מתאימים למצעדים הלועזיים. האמת היא שהייתי די מופתע מהמוסיקה שלהם. אבל באמת נהניתי לשמוע את האלבום... רק לאנשים שבאמת מחפשים.

7 מאור אפלבוים

ORATOTY
"ILLUSION DIMENSIONS"
(LMP)

אלבום הבכורה של הלהקה מפורטוגל נפתח בקטע intro קצת משונה, קצר מדי ולא כל כך מתחבר לשיר הבא אחריו. השירים הבאים, למרות זאת, במסורת ה-melodic power metal, מצליחים ליצור רצף שלם באלבום הודות למלודיות טובות, הפקה נקייה והשילוב בקולותיהם של שני הסולנים. את רוב עבודת השירה עושה הסולן Marco Alves ואילו הסולנית Ana Lara מלווה אותו בקול גבוה וקלאסי. בחלק מן השירים היא אמנם נשמעת כמו זמרת ליווי שעושה קולות רקע ותו לא, אבל באחרים, כמו "Metal Messenger" או "Fight For The Light" יש לה קטעי שירה גדולים יותר והיא זו שלמעשה מעניקה לשיר נופך מיוחד.

אבל יש באלבום כמה בעיות. האחת היא שבדיוק באמצעו, ממש כשהאוזן מתחילה להתרגל לקצב האיטי, לשירה בשני קולות, לפסנתר, לכינורות ולמקהלה המלווה את כל העסק, בא הקטע "Last Prophecy", שהוא בעצם קריינות בקול גברי וסמכותי, סטייל השיר מלחמת העולמות. כאשר קטעים כאלה באים כחלק מרעיון מרכזי של אלבום, הם מעניקים לו אופי. כאן, לעומת זאת, הקטע מסמל מעבר של האלבום לקצב מהיר. מסתבר, שמישהו החליט לחלק את האלבום לשני חלקים, אחד מלודי ואיטי ואחד קצבי ובאמצע לשים את "Last Prophecy". מוזר.

דבר נוסף שהפריע לי הוא השיר "Kingdom's Legacy", שנשמע כמו סימפול (מילה נוראית כשלעצמה בגלל הקשר שלה למוסיקת טכנו, אבל אולי כדאי לי לומר פלגיאט?) של השיר "Hymn" של להקת Midnight Oil, שזכה גם לגרסה של Edguy. למרות כל זאת, האלבום הזה נחמד מאד, יוצר ציפיות לעתיד, לא כבד מדי ובלתי מזיק, אם כי גם הדברים האלה יכולים להיות חסרונות עבור אנשים מסוימים.

7 כרמית מזרחי

WARMEN
"THE UNKNOWN SOLDIER"
(SPINEFARM)

היה לי קצת קשה בהתחלה לבלוע את האלבום הזה. ב-Warmen, פרויקט הסולו של Janne†Wirmen, קלידן Children Of Bodom, יש כמה אתגרים. קודם כל הוא אלבום אינסטרומנטלי ברובו. רק לשני קטעים באלבום יש מילים ששרה Kimberly Goss, סולנית Sinergy. שנית, הנגינה באלבום מבוססת בעיקרה, מן הסתם, על קלידים ולא על גיטרות ושלישית, חלק ניכר מן הנגינה באלבום היא פרוגרסיב-מטאל-טכני, לפי כל החוקים שבספר. עבורי השילוב הזה הוא קטלני, כי מה לעשות, אני חסידה של מלים מתוחכמות ושל גיטרות, ולעומת זאת, מנת יתר של פרוגרסיב, לא עושה לי כל כך טוב.

למרות זאת, מגיעים הרבה שבחים ל-"The Unknown Soldier". שני הקטעים עם המלים, "Devil's Mistress" ו-"Fire-Within" - הם פשוט יפהפיים. בשניהם הקצב מהיר יותר וניכרת פחות השפעת הפרוגרסיב. הקול של Goss נשמע מכושף ונועז והקלידים של Wirmen מפנים מקום לגיטרות של Sami Virtanen ולתופים של Mirka Rantanen, המקבלים גם חיזוק מגיטרה שניה ומגיטרה בס, ויוצרים סאונד מעניין ועשיר יותר.

שאר הקטעים באלבום, פרט לקטע הפסנתר המרגיז את האוזן "Piano Intro To", מנוגנים בצורה טכנית מושלמת, מתוחכמת ומורכבת ומאד נעימה לאוזן. אפשר גם לציין, שבנוסף ל- Goss, מתארחים באלבום גם הבסיסטים Jari Kainulainen מ-Stratovarius ו-Lauri Porra והגיטריסט Roppe Latvala. אם קטעים אינסטרומנטליים עושים לכם את זה, אם אתם מחפשים משהו פחות כבד ויותר נעים ורגוע או אם אתם מעריצים של COB- זה האלבום בשבילכם.

8 כרמית מזרחי

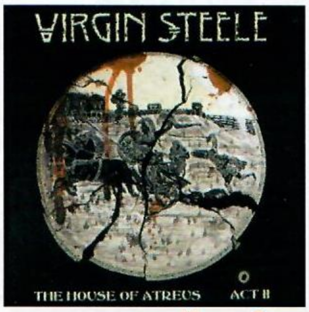
DEMON DRIVE
"HEROES"
(BREAKER RECORDS)

יש דברים בחיים שאנחנו תמיד יכולים לסמוך עליהם, אחד מהם הוא אם השם Bonfire קשור ללהקת רוק מלודית, אז אתה יודע שזה יהיה טוב... ול-Demon Drive בשורותיהם יש לא אחד אלא שני חברי Bonfire לשעבר, גם הסולן Michael Voss וגם Angel Schlifer שעל הגיטרה, שהיו עד לא מזמן חלק מ-Bonfire הפנטסטית. ההיסטוריה של רביעייה זו מגרמניה קצת מקוטעת, עם הרבה הפסקות, התחלות ושינויי שמות, אבל בעיקרון כל מה שאנחנו צריכים לדעת זה שהם נקראו פעם Casanova, שינו את השם ל-Demon Drive, שינו אותו שוב ל-Casanova ועכשיו שוב (ונקווה שסופית) ל-Demon Drive והאלבום שהוציאו עכשיו כבר יצא על-ידי הלהקה תחת השם Casanova!!

מבולבלים? טוב, אל תדאגו, מכיוון שלמרבה המזל המוסיקה הרבה פחות מסובכת מההסטוריה של הלהקה. בבסיסו זה פשוט רוק מלודי טוב-מאד עם מעט גרוב והוא קצת יותר קצבי.

ב-"Heroes" יש מעט נגיעות ניסיוניות השומרות על האלבום מעניין לכל אורכו עד לשיר האחרון, בין אם זו הנגיעה הפאנקית שניתנת לשירים כמו "Going Underground" על-ידי הבס של Jochen Mayer, או בין הסגנון המקורי של הבלדה "In The Heart Of A Woman", או השיר המהיר "Stranded" שבו קולו של Michael Voss מתעורר לחיים, יש כאן בהחלט מספיק כדי לרצות את כולם. אם אתם מתגעגעים ל-Mr. Big ומחכים לאלבום הבא של Bonfire אז זה צריך לשמח אתכם לזמן מה...

Yvette Salthouse 8

VIRGIN STEELE
"THE HOUSE OF ATREUS – ACT II"
(MODERN MUSIC)

"The House of Atreus Act II" הוא המשכו, כמובן, של "The House of Atreus Act I", אלבומם הקודם והמצוין של Virgin Steele. האלבום הכפול מתחיל בנקודה בה הפסיק קודמו וממשיך את הספור עד לסופה של האגדה היוונית העתיקה. למרות זאת, Act II הינו יצירה העומדת בפני עצמה ולא זקוקה לתהילה של Act I הקווים המוסיקליים אמנם דומים בשני האלבומים, אבל ניכרת התפתחות והתבגרות של הסאונד, אם כי יותר לכיוון הסימפוני קלאסי, שהפך לסמל של Virgin Steele, מאשר לכיוון המטאל. קשה לדבר באופן נפרד על כל קטע באלבום. David DeFeis, המוח שמאחורי Virgin Steele, יצר אלבום שלם, הבנוי בצורת אופרה מוסיקלית, בה קשורים הקטעים זה לזה הן מבחינת תוכנם והן מבחינה מוסיקלית. סופר אלבום-נושא, אם תרצו. כמובן שיש קטעים חזקים יותר וחזקים פחות, אבל לדעתי, המאפיין העיקרי של האלבום הזה הוא הקשר ההדוק בין כל החלקים, המצטרפים למקשה אחת מושלמת. אלבום-הנושא הוא חותם ברור של Virgin Steele. הוא סימפוני, הוא עשיר ומכיל קטעי גיטרות ארוכים, כבדים ועוצרי נשימה ממש לצד קטעי פסנתר וכינורות, שלא היו מביישים רבים מן היוצרים הקלאסיים בימינו. הכל מלווה בקולו המיוחד של DeFeis, ששוב הגיע לתוצאה ייחודית, מכשפת ויפהפייה. זה לא האלבום למי שרוצה לדפוק את הראש, עד שהשכנים יצאו מדעתם וגם לא לאוהבי להיטי הרגע של הפאואר מטאל. זהו אלבום מורכב יותר, ארוך, הדורש הקשבה מעמיקה, פנאי ומצב רוח להיכנס לתוך האגדה ולהפליג למקום אחר באמצעות מוסיקה מדהימה.

9 כרמית מזרחי

SYMPHORCE
"SINCTUARY"
(MODERN MUSIC)

האלבום הזה... השני של Symphorce הוא תעודת כבוד ל-Andy B. Frank, הסולן המצוין של הלהקה, שהצטרף והוציא לא מזמן אלבום גם עם Brainstorm וכל החשש שהריקוד על שתי חתונות יפגע בעיקר בהרכב הזה, האורגינלי שלו - מתבדה מיד, כשהקטע הראשון "Eye Of Hours" פורץ (בפולווליום) מהרמקולים ונותן את אות הפתיחה למתקפת metal חסרת רחמים של שישים דקות. בין שתי הלהקות האלה ש-Andy B. Frank חבר בהן, יש כמובן הרבה קווי דמיון וגם החומר של Symphorce ברובו מורכב מקטעי heavy metal מהירים וקצביים, בעלי פזמונים קליטים למדי למרות שהם רחוקים מלהיות פופים או קיטשיים. הדגש כאן הוא יותר על כוח ורגש מאשר על יופי והשירה התוקפנית של Andy מונעת מהשירים פה להיות רכרוכיים.

"Until The Last" ו-"Insight" הן שתי דוגמאות מייצגות לדעתי. Symphorce לא מוותרים על ההזדמנות להציג את הצד היותר מלודי ואיטי שלהם ושלושת הבלדות שבדיסק הזה בהחלט מצליחות לעשות זאת מבלי לנטוף יותר מדי דבש. אחד הקטעים המעניינים בדיסק הוא "Soul Fly" השונה מהקו המוסיקלי של האלבום ונוטה יותר לכיוון הגותי, ניסיון בהחלט מוצלח. חובה לציין את Cedric "Cede" Dupont האחראי על הריפים, הסולואים וכל שאר הגיטרות בדיסק הזה ותאמינו לי - שומעים גיטרות!! בסך-הכל עם "Sinctuary" Symphorce נותנים לנו אלבום מהוקצע ואיכותי, heavy metal שהוא תענוג גם לאוזניים וגם לצוואר. אתם צריכים משהו יותר מזה? עם סצינה שברובה ממחזרת את עצמה, אנחנו זקוקים נואשות ללהקות כמו זו... ושלא תגידו שלא הוזהרתם... **www.Symphorce.com**

Amit Lwow 9

ALBUM OF THE MONTH

HELLOWEEN
"THE DARK RIDE"
(NUCLEAR BLAST)

אז הנה סוף-סוף מגיע הרגע שכל כך חיכינו לו...

Helloween משחררים את הדיסק החדש שלהם ו-metalheads יקירי, איזה חדשות טובות יש לי בשבילכם! עם "The Dark Ride", שהוא אלבום הסטודיו הרביעי של ההרכב הנוכחי והשבעה עשר בסך-הכל, מצליחה הלהקה הזו מהמבורג, הסנדקית של עולם ה-metal הגרמני, להשתחרר לגמרי מהצל הענקי שליווה אותה לאורך העשור האחרון, אותו צל של Helloween, עם ההרכב הקלאסי (שלמרות הכל, כזה הוא גם יישאר) משנות ה-80', שהשפיע כל-כך הרבה על סצינת ה-metal האירופאית של היום... אבל עיזבו אתכם מהעבר! Michael Weikath ו-Markus Grosskopf, השרידים היחידים מההרכב האורגינלי והשניים שדאגו לבעירת הלפיד ביחד עם Andi Deris, Roland Grapow ו-Uli Kusch המתופף, הצליחו להוציא תחת ידם אלבום שיעלה חיוך רחב של אושר וסיפוק על-פני כל המעריצים הרבים שלהם. "The Dark Ride" הוא אלבום heavy metal למופת, שבקלות אפשר להזכירו בנשימה אחת עם שני אלבומי ה-"Keeper" המהוללים של שנות ה-80' ואם האלבומים ההם הם אלה שהפכו את Helloween ללהקת-על, הדיסק הנוכחי דואג לכך שהיא גם תישאר בליגה אחת מעל כולם. ואל תבינו אותי לא נכון "The Master Of The Rings" מ-1994, שהיה האלבום הראשון של ההרכב הזה, "Time Of The Oath" מ-1996 ו-"Better Than Raw" מ-1998, כולם היו פנינים של metal, אבל איכשהו ב-"The Dark Ride" יש מיצוי מלא לפוטנציאל של החבר'ה האלה, גם כנגנים וגם ככותבים וכל אחד מהם תורם את הייחוד שלו ליצירה המושלמת הזו. יש לנו פה, בין אחד-עשר הקטעים, גם את מה שניתן להגדיר כ-old school Helloween! ראשי דלעת אמיתיים יזילו ריר עם שירים כמו "All Over The Nations" או "Salvation", שהקרדיט עליהם מגיע ל-Michael Weikath ואפשר רק להצטער שהאלבום כולל שני קטעים בלבד שנכתבו על-ידו (קדימה, אנחנו רוצים אלבום סולו). עם משקל יותר כבד, מגיעים ל-"Escalation 666" ו-"Mirror Mirror" (אח... כמה שהצוואר יכאב בהופעה). ולא חסרים כמובן קטעים יותר מלודיים וקליטים כמו ה-"Mr. Torture" הפותח את הדיסק או "I Live For Your Pain". אסור לשכוח כמובן גם את הסינגל הנהדר "If I Could Fly", שמבחינה מוסיקלית מאד מפתיע ולא אופייני ל-Helloween, מאה אחוזים עבודה של Andi Deris. בכלל אין פה אף שיר שהוא חלש או אפילו בינוני וזה מה שעושה את האלבום הזה טוב כל-כך. הקינוח מגיע עם "The Dark Side" המסיים את האורגיה הזו. וחבל על הזמן!!! פשוט תקשיבו, הגיטרות מנסרות ומייללות, התופים רועמים עם דאבל-בסים Made in Kuschland ו-Andi Deris שר בצורה נפלאה שתגרום להרבה מהמקטרגים שלו לבלוע את הכובע. "The Dark Ride" הוא הדבר הכי טוב שהמעריצים של Helloween וסתם metalheads יוכלו להתפעל ממנו: עוצמה, רגש, מלודיה, קצב והרבה הרבה metal תוצרת החבורה המוכשרת הזו... נו, באמת חשבתם אחרת??

Amit Lwow 10

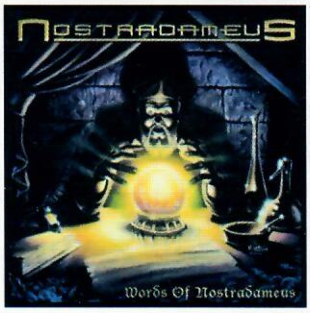
SYMPHONY X
"V"
(INSIDEOUT MUSIC)

Symphony X נהנית ממעמד-על בחוגי המטאל המתקדם השמור בקפידה רק ללהקה אחת, (מי היא, הלהקה האחת, אתם בטח כבר יודעים) והאמת - בצדק, אלבומי הלהקה הקודמים "Twilight In The Olympus" וכמובן "Divine Wings Of Tragedy", זכו להצלחה ענקית בעולם והביאו את הלהקה למקום שבו היא נמצאת כיום: האולימפוס של המטאל המתקדם. סגנונה של Symphony X שהחל כסגנון ניאו קלאסי, מטאל המושפע ישירות מיוצרים כמו Malmsteen, הפך במרוצת השנים והאלבומים לנוסחה מנצחת המשלבת אלמנט זה עם השפעות כבדות יותר והרבה הרבה progressive metal שלא בא כלל

לידי ביטוי במוסיקה של Malmsteen, למשל. Russel סולן הלהקה, משחק עם קולו כמכשף כל-יכול, הליינים של השירה מעניינים ומקוריים מאד. בשונה מאלבומם הקודם בחרה הלהקה הפעם בסאונד גיטרות כבד ועוצמתי יותר, אשר רק נותן עוד כח ורוח חיים למוסיקה העשירה שלהם, בניגוד להרבה הרכבים בסגנון זה. לא חייבים לאהוב את progressive metal כדי להתאהב בלהקה הזאת.
הצליל המתקדם שלהם אינו מעיק על האוזן ואינו נשמע כמו אוננות מוסיקלית, אלא כשירים. זה מה שמבדיל את Symphony X מרוב הלהקות בסגנון זה: Symphony X הם קודם כל כותבי שירים פיצוץ ורק אחר כך נגנים מעולים. לנגינה שלהם, שהיא מאד מרשימה, מתווסף הערך הכל-כך חסר היום בשוק: מקוריות וכתיבת חומר נכונה ובמקרה הזה, רבותיי, מדובר בהרכב-על. האלבום החדש הוא עוד ניצחון מוחץ לחבורה של Michael Romeo, ניצחון בנוק-אאוט למוות. גם מי שלא דלוק על הסגנון יודע וחייב להכיר בעובדה שפה זה משחק אחר, אנחנו שכן דלוקים, קיבלנו בדיוק את מה שרצינו - פצצות לפרצוף !!!!!

8 *גידי פרסקי*

NOSTRADAMEUS
"WORDS OF NOSTRADAMEUS"
(AFM RECORDS)

מזמן לא יצא לי לפגוש אלבום הסתדרות ממש טוב אחד שמשתמש בכל קלישאות הסגנון אך דופק בראש באותה מידה. בינינו, הרי כל הסגנון ההסתדרותי הוא "סחיבה" מ-"Keeper Of The Seven Keys", האלבום שבלעדיו HammerFall היו מובטלים... (ומי שלא יודע של מי האלבום - קטונתי...). בכל אופן החמישייה הצעירה הזו משחררת כאן את אלבום הבכורה שלה ולבכור הזה (תרתי משמע... והמבין יבין) יש במה להתגאות. סאונד מופק ומהוקצע כמו שצריך, נגינה יושבת טוב rhythm section מגניב וחומר מסורתי אך לא מיושן - מזכיר מאד את שותפיהם לחברה Edguy ואת Gamma Ray, אם כי לא נשמע כחיקוי שלהם. חברי הלהקה סה"כ בני עשרים ואחת-עשרים ושתיים. (שוב מזכיר לכם משהו) ואני לא מכיר הרבה להקות בסגנון הזה, שנשמעות ככה כבר באלבום הבכורה שלהם. יש כאן הימנוני heavy metal עשויים כמו שצריך כשבשיר האחרון משתתף כסולן אורח לא אחר מאשר Jocaim Cans מהפטיש הנופל... יחד הוא מצטרף למקהלה ב-"One For All", השיר שחותם את האלבום. אמנם זה לא פיצוץ סטייל Edguy

או Rhapsody, אבל לא לשכוח שמדובר באלבום בכורה של הרכב מבטיח שיש לו מה להציע. האלבום הבא שלהם אמור להיות פצצה. בינתיים- תנו להם צ'אנס. מגיע להם בהחלט.

7 *גידי פרסקי*

SHADOW KEEP
"CORRUPTION WITHIN"
(LMP)

לפני כחודשיים קיבלתי MP3 מבחור חביב מפינלנד שפגשתי ברשת. ללהקה קראו Shadow Keep ולשיר קראו "Dark Tower". באותה תקופה כולם בערוצי הצ'טים של המטאל דיברו על השיר הזה. אני לא כל כך התלהבתי. אחרי כמה השמעות, החלטתי שהוא תופס יותר מדי מקום בהארד דיסק שלי ופשוט מחקתי את הקובץ. אבל אם חשבתי שנפטרתי מ-Shadow Keep, מסתבר שטעיתי. אלבום הבכורה של הלהקה, "Corruption Within", נופל לידיי כפרי בשל ומהו שיר הפתיחה אם לא "Dark Tower", מיודעי משכבר הימים. הלהקה הבריטית הזו מנגנת power progressive, עם נטייה ברורה של המאזן בין שני הסגנונות לכיוון הפרוגרסיב. אולי קצת יותר מדי פרוגרסיב, מה שגרם לי להסתייג מהם בתחילה. אבל זה לא רק זה. אף על פי שללהקה יש יכולת טכנית טובה, שהסולן שר לא רע בכלל ושרואים שבעבודת הגיטרות היתה השקעה רבה, הבעיה המרכזית של האלבום הזה היא די חמורה - הוא פשוט משעמם עד מוות. למרות ההבטחות של מחלקת קידום המכירות בחברת התקליטים LMP ולמרות ההתלהבות של בחורים מפינלנד ומשוודיה שגולשים ברשת בשעות לא שגרתיות, אני לא רואה שום דבר מרגש ב-"Corruption Within". כבר שמעתי פרוגרסיב וכבר שמעתי power ואני ממש מצטערת, אבל להקות אחרות עושות את זה יותר טוב. נראה לי ש-Shadow Keep צריכים לצמוח עוד קצת ולהתפתח מעבר ליכולת שלהם לנגן טוב ואולי גם לצאת לשדה וללקט קצת פרחי יצירתיות.

6 *כרמית מזרחי*

GEHENNA
"MURDER"
(MOONFOG)

את יריית הפתיחה מהאלבום הזה היה ניתן לשמוע כבר ב-"Moonfog 2000", דיסק האוסף של הלייבל הנורבגי בו חתומה Gehenna. מי שקורא באדיקות עיתון זה זוכר בוודאי את הביקורת המצויינת שקיבל כאן אלבומה האחרון "Adimiron Black"

Under The Hammer

שיצא בשנה שעברה. כאן מתקדמת Gehenna צעד נוסף בכיוון חוסר הקומוניקטיביות והקיצוניות. זהו אלבום סופר כבד, בעל סאונד מקצועי אך צורם וחותך באוזן כמו שהשטן אוהב.. זה ממש לא death metal בכיוון שרבים ציפו, אלא סגנון ייחודי בעל זהות עצמית משלו, כבד ומצמרר, מזעזע וחותך מוחות. Gehenna שעשו מאד בחוכמה שנפטרו מהקלידנית ומהחומר המלודי והצליחו להפתיע ב-adimiron black, מצליחים להפתיע שוב ועושים מאד בחוכמה שאינם משכפלים את הנוסחה מהאלבום הקודם, אלא שוב יוצרים משהו חדש ומעניין. זה אלבום הדורש מספר האזנות עמוקות כדי להבין בכלל מה כל הטירוף הזה. אבל כמו שקרה ב-Mayhem האחרון ועוצר הנשימה, גם כאן, עם כל השמעה נוספת, עם כל דקה שאתם צוברים בתוך מסע הטירוף הזה, מתעמקת וגדלה ההערכה לאלבום זה, אשר לשמחתי מצליח שוב להפתיע ולפרוץ גבולות. כש-Satyr אמר "אנחנו צריכים עוד אלבומים כמו "Rebel Extravaganza", אלבומים שיפרצו גבולות", הוא כבר היה בפנים, בתוך מסע הרצח המטורף של Gehenna.

7 גידי פרסקי

ALBUM OF THE MONTH

IMMOLATION
"CLOSE TO A WORLD BELOW"
(METAL BLADE)

את "Here In After" שמעתי ללא הפסקה לפני ארבע שנים בדיוק. הימים להזכירכם היו ימי מהומות הכותל והמצב היה על סף מלחמה עם "ידידינו" הסורים.. האווירה הקשה והכבדה שבאלבום והטקסטים החדים והקשים היו נכס צאן ברזל באותם ימים. אחריו יצא "Failure Of Gods", שהיה אלבום נחמד מאד אך לא דיגדג את "Here In After" המצויין, בעיקר הורגש השוני בסגנון התיפוף שהיה פחות מיוחד ומקורי. עכשיו מגיע אל שולחני האלבום הרביעי של Immolation. יש לציין גם את "Dawn Of Possesion", אלבום הבכורה שיצא ב-1990 ב-Roadrunner Records. מאז צברה הלהקה קשרים רבים ב- death metal underground. ידוע לי למשל, כי הלהקות המקומיות Salem ו-Betrayer, מקיימות קשרי התכתבות ארוכי-שנים עם Immolation. אני שמח ומאושר - Immolation חזרו לדרך הישר !!

האלבום נפתח בסערת תיפוף (שוב מתופף חדש) וממשיך ומכה ללא-הפוגה וללא-הפסקה. הפקה מצויינת. טקסטים זועמים (Immolation זכורה כמי שטבעה את המשפט "jesus died– jesus didn' t die for me" ואף יצאה איתו כסלוגן על חולצות ומדבקות). יש כאן אלבום ממש משובח, הטוב ביותר שלהם מאז 96 ואחד הטובים שיצאו השנה. אני מאד מקווה שגם בארץ הלהקה הזו תתפוס סופסוף מקום של כבוד בצמרת הסגנון - מגיע להם, ללא ספק. בארצות הברית הם נחשבים לצמרת והגיע הזמן שגם כאן בארץ הדבר הזה יקרה.

9 גידי פרסקי

KRABATHOR
"UNFORTUNATELY DEAD"
(SYSTEM SHOCK)

מי שהשם הזה לא מוכר לו כנראה לא דרך מעולם באנדרגראונד של המטאל באירופה. מדובר בהרכב דת מטאל מצ'כוסלובקיה, הקיים משנת 86!! על אלבומיהם הקודמים ובמיוחד על אלבומם הכפול האחרון כבר דובר וסופר בעתון הזה, הפעם מגיעה המשלחת הצ'כית עם אלבום חדש ועם שינוי בהרכב הלהקה: סולן להקת Master המיתולוגית מצטרף לחבורה הזו ויחד הם יוצרים אלבום לחם-חוק לכל אוהבי הברוטליות באשר הם. האלבום מאופיין בחזרה לסאונד שאיפיין את הסגנון בסוף שנות השמונים it's at best old school death metal, זה מה שמציעים לנו כאן, ועל המלאכה מופקדים לוחמי מטאל ותיקים ומיומנים בעלי עבר עשיר ומשגשג בסגנון. קל מאד להבין למה זה יהיה האלבום אשר יעמיד סופסוף את Krabathor באותו סטטוס עם Nil ועם Vader ולאחר ארבע-עשרה שנה של מאבק עיקש וכח התמדה שלא יתואר - נראה מי שיקום ויגיד שלא מגיע להם. פצצה של מתכת ומוות בשיאה.

7 גידי פרסקי

DEEP
"PIECES OF NOTHING"
(PAVEMENT MUSIC)

אז מה יש לנו כאן? לגבי זו חזרה לתחילת שנות ה-90, לימי ה-Death העליזים... קצת מוזר לשמוע היום, אחרי שעברו שש-שבע שנים, אלבום שנשמע בדיוק כמו האלבומים של אז... לשם שינוי זה גם מרענן....
Deep היא להקה הקיימת משנת 92, ששחררה לעולם דמו אחד. למרות שההצלחה של הדמו הזה וגם של ההופעות הרבות שעשו בעיר שלהם יוסטון (עם להקות בקליבר של Mercyful Fate, Testament, In Flames ואחרות), ואפילו עשו סיבוב משותף עם Nevermore ו-Arch Enemy זוהי הפעם הראשונה שאני שומע את הלהקה הזו. ועד עכשיו המילים שלי עליהם רק חיוביות. המוסיקה שלהם היא מאד טכנית ואפילו מלודית, בצורה ש-Pestilence הרויחו את לחמם (מה עוד שהסולן נשמע כמו שילוב של הסולן של Pestilence עם Obituary). האלבום הופק על ידי Logan Mader (Soulfly/ Machine Head), ההפקה כאן מבוססת על הסאונד של תחילת שנות ה-90, עם טיפה יותר כוחניות בגיטרות, המאפיינת את הלהקות האחרות שהפיק, למרות שלפי דעתי הסאונד התומך היה יכול להיות הרבה יותר חזק וכך להגביר את העוצמה של השירים. לפעמים זה נשמע כאילו הסאונד רך מדי ו"מתוק", אבל בגדול אני נותן להפקה ציון עובר....
בקיצור - אלבום שהזכיר לי נשכחות... אולי גם לכם?

7 איתי קרש

LIMP BIZKIT
THE HOT DOG FLAVORED WATER AND COCOLATE STARFISH
(FLIP/INTERSCOPE RECORDS)

Limp Bizkit כבר לא יובילו, כנראה, שום מהפכה מוסיקלית, סגנונית או חברתית חדשה. מה שכמובן לא מפריע ל-Fred Durst וחבורתו להתמקם בראש מצעד האלבומים האמריקאי ולמכור דיסקים כמו נקניקיות חמות. כנראה שהשילוב המנצח בין ראפ לבן נוסח Eminem וריפי funk-metal עצבניים עושים את העבודה אצל מיליוני מחוצ'קנים אמריקאיים מהפרברים, שמחפשים דרך לפרוק זעם-נעורים בחדר השינה. אז נכון של-Bizkit אין את ההרפתקנות המוסיקלית של Chili Peppers, את האפלוליות של Korn או את היכולת המילולית של Eminem, אבל אם לא לוקחים את העסק יותר מדי ברצינות (כולל פוזת הליצן-המאצ'ו של Durst), אפשר בהחלט להנות מהרכב רוק שיודע לנגן גם בלדות משכנעות (במיוחד הקטע Hold On יחד עם Weiland סולן ה- Stone Temple Pilots) וגם קטעי ראפ-מטאל עוצמתיים. כדאי לשים לב לשיתופי הפעולה עם הראפרים המעולים Redman, Dmx, Xzibit ו-Method Man, שנותנים אמנם כבוד ל-Bizkit אבל מעמידים בצל את יכולתו של Durst כתמלילן ומבצע. בסופו של דבר, שירים קליטים, אווירה כיפית, הפקה מלוטשת ונגינה עתירת ניואנסים - כל אלה הופכים את Chocolate לאלבום מהנה ביותר, למרות חוסר חשיבותו ההיסטורית-אמנותית. וחוץ מזה, מיליוני זבובים (סליחה, נערים אמריקאים...) לא טועים.

8 חן רותם

THE DEAD BEGINNERS
"REBELLION' S SINNER"
(SPINEFARM RECORDS)

לפני מספר ימים נפל באמתחתי האלבום הנ"ל של The Dead Beginners ואני חייב להודות שלא שמעתי עליהם לפני-כן, למרות שמדובר באלבום השלישי של החבר'ה הפינים הללו, אבל עכשיו שמעתי אותם ולומר את האמת - נהניתי!!! למרות שמדובר ב-dark black metal די רגיל ולא הכי מקורי שבעולם. ארבעים ושלוש הדקות עברו די טוב...ועם קטעים ממש טובים ששמעתי יותר מפעם אחת (שירים מספר אחת ו-שלוש, לדוגמא) וקטעים פחות טובים ששעממו ונשמעו כמו חיקויים ללהקות אחרות (למרות שאני עדיין מתחבט בשאלה אם שיר מספר ארבע הוא בעצם "Where Dead Angels Lie" של Dissection...) אבל בגדול, האלבום עבר את המבחן... כמו כל להקה פינית המכבדת את עצמה, האלבום הוקלט באולפני Tico-Tico (רק למנות חלק מהלהקות שהקליטו באולפן האגדי הזה: Sentenced, Nazarene, Impaled, Thy Serpent, Nightfall, Yearning ועוד ועוד), שכמו תמיד עומד על הסטנדרטים הגבוהים שהוא הציב (ללא כל ספק האולפן עומד באותה שורה עם The Abyss האימתני). אני חייב להודות שהפלוס הזה בתוספת האיכות הנקייה של הנגנים ושל הלהקה יוצרים שילוב די מנצח. אחלה אלבום ואחלה הפקה, ללא ספק. אם עד עכשיו אני ואנשים רבים לא שמענו על הלהקה הזו, אז המצב הזה נגמר - אלבום פריצה של הלהקה (שאגב קיימת כבר מ-92, אז ילדים הם לא) בכל מובן של המילה. וזה מגיע להם... אחלה אלבום, אחלה חומר (לא מה שאתם חושבים....) ויאללה לשמוע ואני בטוח גם לקנות!!!

7½ איתי קרש

SIX FEET UNDER
"GRAVEYARD CLASSICS"
(METAL BLADE)

ישנן דרכים רבות לעשות גרסאות כיסוי: להופיע בפאבים ולעשות קצת ג'ובות, לנגן עם החבר'ה, לעשות תקליט מושקע המכיל גרסאות מעניינות. עדיף שלא אוסיף... Six Feet Under הוא מעין סופר-גרופ של חבר'ה מ-Corpse Cannibal, Obituary ועוד כל מיני יציאות. בקיצור אחרי שההרכב הזה יצר לעצמו הכרה מעולה בשטח ה-death metal והוכיח שישנם עדיין הרכבים בתחום הזה שעדיין יכולים לרענן ולשמח את הבריות. עם הפקה כמו שלהם הרבה להקות death היו שמחות לחיות וגם לא להתעלם מכמות הקידום שהן מקבלות וכמות ההשמעות ברדיו העולמי. הרכב זה, בראשותו של Chris Burns (לשעבר מהלהקה האגדית Cannibal Corpse שהופיעה בסרט Ice Ventura) החליטו שצריך לעשות משהו עם כל התקליטים הישנים שלהם המעלים אבק, כאשר הם מונחים על המדף ולכן עבדו קשה לנקותם, הניחו אותם על הפטיפון (מעניין לכמה קוראים יש עדיין את המכשיר הנפלא הזה - שווה בדיקה) והתחילו להוציא שירים. התוצאה היא תקליט גרסאות כיסוי, אבל מה זה גרסאות כיסוי, ממש כיסו אותם עם שירת death חזקה בטירוף. הייתי מאוד מופתע מעצמת השירה במיקס, כל כך קדימה, דבר שלא נהוג בתקליטי death (יותר נהוג לשמוע שירה קדימה בתקליטי רוק ישראלי), הסאונד של הגיטרות מעולה, וגם הבס, התופים נשמעים טוב, אבל השירה לא נשמעת במיטבה (לא כל יום מקבלים מתנות). יש כמה ביצועים נחמדים "Sweet Leaf", "Son Of A Bitch", "California" (של Dead Kennedies), "Smoke On The Water", "Purple Haze" ואפילו שיר של ה-Scorpions עם זמר אורח. אחלה של אלבום, למרות שאני חושב שיכלו להשקיע יותר בהפקה.

8½ מאור אפלבוים

בגליון הבא
ISRAELI METAL
HAMMER
RHAPSODY
PRETTY MAIDS
MALEVOLENT CREATION
IMAGIKA
GARDENIAN
IMMOLATION
PLUS:
דיסק חינם כל חודש!
HAMMER
ISRAELI TRUE
METAL FORCE

LIMP BIZKIT

אלבום חדש

"Take A Look Around" :כולל הסינגלים

מתוך הסרט "משימה בלתי אפשרית 2"

"My Generation"-ו

מבצע
חורף צעיר!
69 90

עכשיו במבצע "חורף צעיר"

INTERSCOPE

helicon records